

บทเรียนโฟนิกส์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทเรียนโฟนิกส์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1

โดย
นางคนึงรัตน์ งามเกียรติขจร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

PHONICS TO ENHANCE GRADE 1 STUDENTS' EARLY ENGLISH LITERACY SKILLS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2017

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

56254202 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : โฟนิคส์, ทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ, ทักษะในการถอดรหัสเสียงในคำเพื่อการอ่าน, ทักษะในการแยกเสียงในคำเพื่อการสะกดอันจะนำไปสู่การเขียน

นาง คณิศร์รัตน์ งามเกียรติขจร: บทเรียนโฟนิคส์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศาสตราจารย์ ดร. บุษบา กนกศิลป์ธรรม

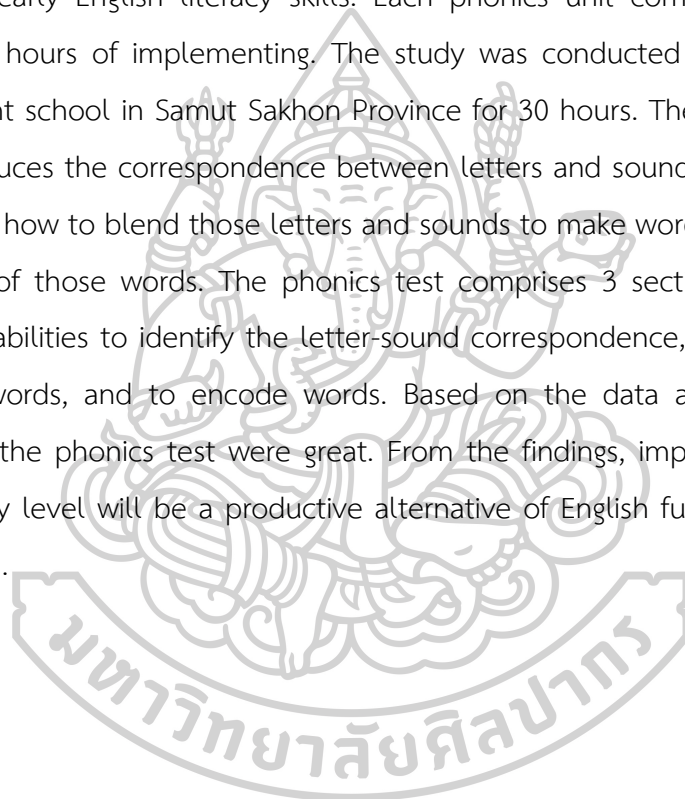
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดประสงค์ในการพัฒนาบทเรียนโฟนิคส์ 5 หน่วยการสอนขึ้นมา เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วัดผลบทเรียนโฟนิคส์ด้วยแบบทดสอบโฟนิคส์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แต่ละหน่วยการสอนในบทเรียนโฟนิคส์ประกอบไปด้วย บทเรียนย่อย 2 บทเรียน ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนแต่ละหน่วยการสอน 6 ชั่วโมง โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 26 คน จากโรงเรียนวัดธรรมเจดีย์ศรีพิพัฒน์ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ใช้เวลาทั้งหมดในการเก็บข้อมูล 30 ชั่วโมง บทเรียนย่อยบทแรกของหน่วยการสอนแต่ละหน่วยการสอนของบทเรียนโฟนิคส์ นำเสนอเกี่ยวกับความรู้ความสัมพันธระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร และบทเรียนย่อยบทที่สองของหน่วยการสอนแต่ละหน่วยการสอนของบทเรียนโฟนิคส์ นำเสนอเทคนิคการผสมเสียงของตัวอักษรที่นำเสนอในบทเรียนย่อยบทแรกให้เกิดเป็นคำศัพท์พยางค์เดียว และเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น แบบทดสอบโฟนิคส์ประกอบไปด้วยแบบทดสอบย่อย 3 ส่วน โดยจุดประสงค์ของแบบทดสอบโฟนิคส์นี้ก็เพื่อวัดความรู้ความสัมพันธระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ทักษะในการถอดรหัสเสียงในคำเพื่อการอ่าน และทักษะในการแยกเสียงในคำเพื่อการสะกดอันจะนำไปสู่การเขียน จากผลการวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบโฟนิคส์พบว่าผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายสามารถทำแบบทดสอบได้ ถือว่าผู้เรียนได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษภายหลังจากการเรียนรู้ผ่านบทเรียนโฟนิคส์ทั้ง 5 หน่วยการสอน และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวทางการสอนโฟนิคส์ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นนั้น ถือได้ว่าเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาพื้นฐานทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในประเทศไทย

56254202 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : phonics, early English literacy, decode, encode

MRS. KANUENGRAT NGAMKIATKHAJORN : PHONICS TO ENHANCE GRADE 1 STUDENTS' EARLY ENGLISH LITERACY SKILLS THESIS ADVISOR : PROFESSOR BUDSABA KANOKSILAPATHAM, Ph.D.

This present study develops 5 English phonics units and constructs the phonics test to evaluate the effects of the 5 English phonics units on Grade 1 students' early English literacy skills. Each phonics unit comprises 2 lessons and requires 6 hours of implementing. The study was conducted on 26 students in a government school in Samut Sakhon Province for 30 hours. The first lesson of every unit introduces the correspondence between letters and sounds. The second lesson introduces how to blend those letters and sounds to make words and introduces the meanings of those words. The phonics test comprises 3 sections, focusing on the students' abilities to identify the letter-sound correspondence, to decode words, to segment words, and to encode words. Based on the data analysis, all students' scores on the phonics test were great. From the findings, implementing phonics at the primary level will be a productive alternative of English fundamental education in Thailand.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง บทเรียนโปนิกส์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเนื่องจากความเมตตากรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีพระคุณอย่างยิ่งของผู้วิจัยทั้ง 2 ท่าน ท่านแรกผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. บุชบา กนกศิลปธรรม เป็นอย่าสูงที่กรุณารับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้เสียสละเวลาในการให้คำปรึกษาทั้งในด้านแนวคิดในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ แนวทางการเขียนบทสรุปและวิเคราะห์ ตรวจสอบแก้ไข ตลอดจนแนะนำและจัดหาการประชุมวิชาการเพื่อให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสในการนำเสนอผลงานในระดับต่างประเทศ และอีกท่านผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม โตรัตน์ สำหรับความกรุณารับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ท่านแรกที่ได้เสียสละเวลาในการให้คำปรึกษาในเรื่องของการวางแผนโครงวิทยานิพนธ์และชี้แนะแนวทางการเขียนเนื้อหาในส่วนของการทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครูของโรงเรียนจันทาราม (ตั้งตรงจิตร 5) อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ศศิกานดา มณีกุล ที่ให้โอกาส อำนวยความสะดวกและติดต่อประสานงานให้ผู้วิจัยสามารถทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับผู้เรียนกลุ่มทดลอง ก่อนที่จะนำเอาเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครูของโรงเรียนวัดธรรมเจดีย์ศรีพิพัฒน์ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์อนันต์ นิภารัตน์ ที่ให้โอกาส อำนวยความสะดวกและติดต่อประสานงานให้ผู้วิจัยสามารถทำการเก็บข้อมูลกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายได้ลุล่วงเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ต่างๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้เอ่ยนาม ทั้งอาจารย์ผู้ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้ทางวิชาการ และอาจารย์ผู้ที่มีส่วนร่วมในวิทยานิพนธ์ในชั้นต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ขอบคุณสามี คุณยุพธนา งามเกียรติขจร และสมาชิกในครอบครัวคนอื่นๆ ที่เป็นทั้งกำลังใจ แรงสนับสนุน แรงผลักดัน และผู้อุ่นเคาระห์ในด้านทุนทรัพย์ที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากปราศจากซึ่งบุคคลสำคัญเหล่านี้แล้ววิทยานิพนธ์ของผู้วิจัย ฉบับนี้คงไม่สามารถสำเร็จลุล่วงตั้งความตั้งใจได้

คณิงรัตน์ งามเกียรติขจร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	10
สารบัญรูปภาพ.....	11
บทที่ 1 บทนำ.....	12
1. ภูมิหลังการศึกษา สภาพปัญหา และความเป็นมาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2. วัตถุประสงค์งานวิจัย.....	16
3. คำถามของงานวิจัย.....	16
4. สมมติฐานงานวิจัย.....	17
5. ขอบเขตของงานวิจัย.....	17
6. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย และข้อตกลงเบื้องต้น.....	17
7. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	17
8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	19
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
1. โพนิกส์เพื่อการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็ก.....	20
1. โพนิกส์เพื่อการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็ก.....	21
1.1 ทักษะการรู้หนังสือ.....	21
1.2 การพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือในเด็ก.....	22
1.3 โพนิกส์เพื่อการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็ก.....	25

1.4 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวทางการสอนโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือในเด็ก	30
1.5 กิจกรรมที่เข้าร่วมกับการจัดการเรียนการสอนด้วยแนวทางการสอนโฟนิกส์	47
2. การพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์เพื่อใช้ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก	50
2.1 การพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ	52
2.2 การพัฒนาเครื่องมือวัดผลบทเรียนโฟนิกส์	58
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพื่อการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. 60	
3.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพื่อการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก.....	61
3.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพื่อการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก.....	63
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	67
1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	67
2. การพัฒนาและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	67
2.1 การพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์.....	67
2.2 การพัฒนาแบบทดสอบวัดทักษะในการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ	75
2.3 การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	79
3. การเก็บข้อมูล.....	82
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบส่วนที่ 1.....	84
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบส่วนที่ 2.....	85
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบส่วนที่ 3.....	86
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวมจากแบบทดสอบโฟนิกส์.....	87
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	89

1. สรุปผลงานวิจัยและอภิปรายผล	90
1.1 สรุปผลงานวิจัยและอภิปรายผลจากแบบทดสอบส่วนที่ 1.....	90
1.2 สรุปผลงานวิจัยและอภิปรายผลจากแบบทดสอบส่วนที่ 2.....	92
1.3 สรุปผลงานวิจัยและอภิปรายผลจากแบบทดสอบส่วนที่ 3.....	95
2. ข้อจำกัดที่พบในงานวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต.....	96
2.1 ขนาดของกลุ่มเป้าหมาย	96
2.2 การจัดการเรียนการสอนบทเรียนโฟนิกส์	96
2.3 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย	97
2.4 เนื้อหาที่บรรจุอยู่ในบทเรียนโฟนิกส์.....	97
2.5 การวัดผล.....	97
2.6 ระดับขั้นของผู้เรียน	98
ภาคผนวก ก ตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์.....	99
ภาคผนวก ข บทเรียนโฟนิกส์.....	116
ภาคผนวก ค แบบทดสอบโฟนิกส์	154
รายการอ้างอิง.....	161
ประวัติผู้เขียน.....	170

สารบัญตาราง

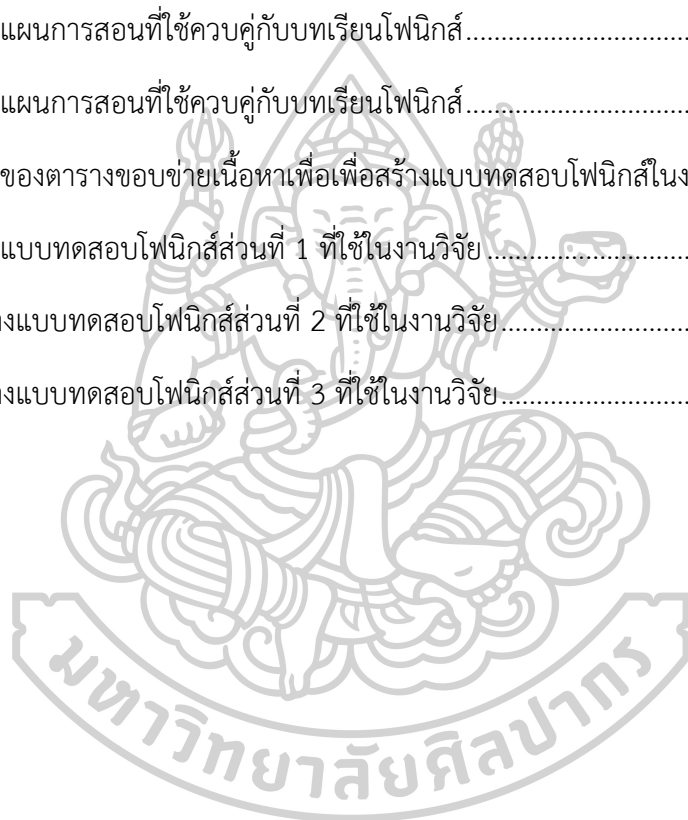
หน้า

ตารางที่ 1 ลำดับของหมวดหมู่สำหรับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในประเทศอังกฤษ.....	33
ตารางที่ 2 ลำดับตัวอักษรสำหรับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในประเทศออสเตรเลีย.....	37
ตารางที่ 3 ลำดับของหมวดหมู่สำหรับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในเขตบริหารพิเศษฮ่องกง...	39
ตารางที่ 4 ลำดับของหมวดหมู่สำหรับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในประเทศสิงคโปร์.....	40
ตารางที่ 5 ลำดับของหมวดหมู่สำหรับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในประเทศมาเลเซีย.....	41
ตารางที่ 6 ลำดับของหมวดหมู่ในการสอนเสียงของตัวอักษรสำหรับสื่อการสอนจอลลีโฟนิกส์.....	42
ตารางที่ 7 ลำดับของระดับในการสอนเสียงตัวอักษรสำหรับสื่อการสอนไพรมารีโฟนิกส์.....	45
ตารางที่ 8 ตารางสรุปเปรียบเทียบลำดับในการนำเสนอตัวอักษรจากทั้งในหลักสูตรแกนกลางการสอนภาษาอังกฤษของประเทศต่างๆ และจากสื่อการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ.....	46
ตารางที่ 9 ลำดับของชุดตัวอักษรในบทเรียนโฟนิกส์ในงานวิจัย.....	68
ตารางที่ 10 จุดประสงค์และรายละเอียดในการทดสอบในแบบทดสอบ.....	75
ตารางที่ 11 คะแนนจากแบบทดสอบโฟนิกส์ของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย.....	84
ตารางที่ 12 คะแนนจากแบบทดสอบโฟนิกส์ และค่าทางสถิติ.....	87

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูป 1 ตัวอย่างตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์ในงานวิจัย	69
รูป 2 ตัวอย่างของบทเรียนโฟนิกส์ในงานวิจัย รูป 3 ตัวอย่างของบทเรียนโฟนิกส์ในงานวิจัย	70
รูป 4 ตัวอย่างแผนการสอนที่ใช้ควบคู่กับบทเรียนโฟนิกส์.....	71
รูป 5 ตัวอย่างแผนการสอนที่ใช้ควบคู่กับบทเรียนโฟนิกส์.....	72
รูป 6 ตัวอย่างแผนการสอนที่ใช้ควบคู่กับบทเรียนโฟนิกส์.....	73
รูป 7 ตัวอย่างแผนการสอนที่ใช้ควบคู่กับบทเรียนโฟนิกส์.....	74
รูป 8 ตัวอย่างของตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อเพื่อสร้างแบบทดสอบโฟนิกส์ในงานวิจัย.....	76
รูป 9 ตัวอย่างแบบทดสอบโฟนิกส์ส่วนที่ 1 ที่ใช้ในงานวิจัย.....	77
รูป 10 ตัวอย่างแบบทดสอบโฟนิกส์ส่วนที่ 2 ที่ใช้ในงานวิจัย.....	78
รูป 11 ตัวอย่างแบบทดสอบโฟนิกส์ส่วนที่ 3 ที่ใช้ในงานวิจัย.....	79

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลังการศึกษา สภาพปัญหา และความเป็นมาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ภูมิหลังการศึกษาเกี่ยวกับการใช้โฟนิิกส์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก

ภาษาอังกฤษนั้นถือเป็นภาษาสากลที่ในปัจจุบันกว่าหนึ่งในสี่ของประชากรโลกใช้เป็นภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และคาดการณ์ว่าภายในปี 2563 จะมีประชากรถึงยี่สิบล้านคนทั่วโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษ (The British Council, 2013) สำหรับในประเทศไทยนั้นภาษาอังกฤษนับได้ว่าเป็นมีความสำคัญอย่างมาก โดยถือว่าเป็นเครื่องมือหลักสำหรับการสื่อสาร การศึกษา และวัฒนธรรม ดังจะเห็นได้จากที่รัฐบาลจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กนักเรียนไทยตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สืบเนื่องจากทฤษฎีที่กล่าวว่าหากปลูกฝังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่อายุยังน้อยนั้นได้เปรียบกว่า โดยผู้เรียนที่มีอายุน้อยมีทัศนคติที่ดีในการเรียนรู้สิ่งใหม่ มีสัญชาตญาณในการเรียนรู้สูง และมีความกระตือรือร้นอยากรู้ อยากเห็น ตลอดจนมีเวลาในการเรียนรู้และเพิ่มพูนความตระหนักรู้มากกว่าอันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (Damar Gürsoy และ Korkmaz, 2013)

นอกจากปัจจัยทางด้านอายุจะมีผลต่อการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษแล้ว วิธีการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ควรที่จะต้องเป็นวิธีการสอนที่สอนเริ่มตั้งแต่พื้นฐานของภาษา มีความชัดเจนและเป็นระบบแบบแผนดังที่สถาบันเพื่อการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของเด็กแห่งชาติของ ประเทศสหรัฐอเมริกา (National Institute of Child Health & Human Development) ได้กล่าวไว้ว่าปัจจัยที่จะทำให้เด็กจะอ่านออกเขียนได้นั้นนอกจากจะต้องมีทักษะในการถอดรหัสเสียง ทักษะการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในบทอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการสะกดคำ ความฉลาดทางสติปัญญา (IQ) และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวแล้ว ยังมีอีก 6 ตัวแปรสำคัญที่จะทำให้เด็กอ่านออกเขียนได้นั้นคือ ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร ความตระหนักรู้ในเรื่องหน่วยของเสียง ความรวดเร็วและความแม่นยำในการบ่งชี้ชื่อตัวอักษรและตัวเลข ความรวดเร็วตลอดจนความแม่นยำในการบ่งชี้ชื่อสิ่งของและสีจากรูปภาพที่มองเห็น ความสามารถในการเขียนตัวอักษรหรือชื่อเมื่อได้รับการร้องขอ และความสามารถในการจดจำสิ่งที่ได้ยินในช่วงเวลาหนึ่งๆ และด้วยหลักการของวิธีการสอนโฟนิิกส์นั้นเป็นวิธีการสอนที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและ

ตัวอักษรโดยมุ่งเน้นไปที่การแยกย่อยเสียงที่ประกอบอยู่ในคำ หรือสะกดเสียงที่ประกอบอยู่ในคำเพื่อที่จะนำไปสู่การออกเสียงและการอ่านคำหรือถ้อยคำได้ในทันที (Xue และ Meisels, 2004) ดังนั้นวิธีการสอนโฟนิกส์จึงนับได้ว่าเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมวิธีหนึ่งที่จะใช้สอนผู้เรียนที่อายุน้อย

1.2 สภาพปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก

ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรการศึกษาของชาติ ที่กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่กระนั้นผู้เรียนไทยก็ยังประสบปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตลอดมา (ณัฐธนรี ฤทธิรัตน์ และ รัชฎา ชีระมณี, 2557) นอกจากนี้ผู้เรียนจะไม่สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้แล้วผู้เรียนยังไม่รู้ความหมายของคำๆ นั้นอีกด้วย และบางคนก็ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องของการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรจึงทำให้การออกเสียงผิดพลาด เมื่อผู้เรียนออกเสียงผิดพลาดจะส่งผลต่อความหมายของคำที่ต้องการจะสื่อออกมา ซึ่งจะผิดเพี้ยนตาม เนื่องจากการออกเสียงคำแต่ละคำในแต่ละครั้งนั้นเสียงที่เปล่งออกมาจะมีความหมายตามมาด้วยเสมอ กล่าวคือกระบวนการในการออกเสียงคำนั้นเป็นกระบวนการในการถอดรหัสระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ซึ่งสัญลักษณ์ในที่นี้ก็คือตัวอักษรนั่นเอง (Sound-Symbol Decoding) (Moats, 1998)

แม้ประเทศไทยจะมีการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีนักศึกษารวมถึงนักการวิจัยการศึกษาอีกหลากหลายท่าน แสดงความคิดเห็นตลอดจนเสนอผลการวิจัยที่ตรงกันว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียนไทยยังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ ตัวอย่างเช่นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาในองค์กรยังคงอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ สืบเนื่องมาจากแนวทางที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นยังคงไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ (จารุวรรณ สายสิงห์, 2546) ยิ่งไปกว่านั้นยังพบว่าปัญหาบางส่วนก็เกิดมาจากตัวผู้เรียนเอง เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่าน หรือออกเสียงคำศัพท์คำใหม่ที่ครูผู้สอนยังไม่เคยทำการสอนออกเสียงได้ และในส่วนของ การสะกดคำก็อาศัยการท่องจำจากสิ่งที่ได้เห็นหรือจดบันทึกไว้เช่นกัน บ่อยครั้งที่ผู้เรียนสะกดคำศัพท์ผิดพลาดสืบเนื่องมาจากที่ตัวผู้เรียนเองไม่มีความรู้ความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรนั่นเอง (จिरินันท์ เมฆวงษ์, 2547) หากยังคงปล่อยให้เกิดภาวะเช่นนี้ต่อไปในระยะยาวแล้วจะก่อให้เกิดปัญหากับผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเมื่อผู้เรียนมีวัยที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงควรสร้างพื้นฐาน และควรปลูกฝังความถูกต้องในการออกเสียงให้กับผู้เรียนตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา การปลูกฝังนี้

ควรที่จะเกิดขึ้นภายในช่วงวัยที่เหมาะสมในการเรียนรู้ภาษาตามที่ Lenneberg (1967) และ Brown (2007) ได้เสนอสมมติฐานไว้นั้นคือการพัฒนาขีดความสามารถในการเรียนรู้ด้านภาษาจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงช่วงแรกเกิดจนถึงวัยเจริญพันธุ์ซึ่งก็คือช่วงประถมศึกษาตอนปลาย หลังจากผ่านช่วงนี้ไปแล้วนั้นศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาจะถดถอยลงอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นในการที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ด้านภาษาให้กับผู้เรียนที่ยังยืน จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะต้องทำอย่างเร่งด่วน โดยเริ่มตั้งแต่ที่ผู้เรียนยังเป็นเด็ก

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโฟนิกส์อ่าน

โฟนิกส์ถือว่าเป็นวิธีสอนการอ่านสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด และเป็นวิธีการสอนที่ได้รับการยอมรับและแพร่หลายทั่วโลกว่าเป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับใช้เริ่มต้นการในสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กเพื่อให้เกิดทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ (Wyse และ Styles, 2007) จะเห็นได้จากในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาแห่งชาติในหลากหลายประเทศ ตัวอย่างเช่น ประเทศอังกฤษ ประเทศสกอตแลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย ประเทศแคนาดา เขตบริหารพิเศษฮ่องกง ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย ต่างก็บรรจุเอาโฟนิกส์ไว้เป็นแนวทางในการสอนภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

ประเทศอังกฤษถือได้ว่าเป็นประเทศแรกที่มีการตื่นตัวในการใช้โฟนิกส์เพื่อสอนการอ่านให้กับเด็กตั้งแต่ในช่วงอนุบาล โดยมีนโยบายให้ล้มเลิกหลักสูตรการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบองค์รวม แล้วให้นำเอาโฟนิกส์ที่ชัดเจนและเป็นระบบแบบแผนเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนการอ่านในช่วงเริ่มต้นแทน (Wyse และ Styles, 2007) โดย Jim Rose อดีตผู้อำนวยการหน่วยงานพิเศษเพื่อการตรวจสอบการศึกษา Her Majesty's Inspectorate of Education ของรัฐบาลสกอตแลนด์ เป็นผู้นำเสนอรายงานการวิจัยชื่อ The Rose Report ซึ่งสรุปได้ว่าแนวทางในการสอนการอ่านในเด็กเล็กจะต้องมีโฟนิกส์รวมอยู่ด้วย (Rose, 2007) จากผลของงานวิจัยนี้เองทำให้ในปี 2007 The Department for Education and skills ได้จัดตีพิมพ์คู่มือที่ชื่อ Letters and Sounds สำหรับใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นสื่อการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ความตระหนักรู้ในเสียง รวมไปถึงทักษะการผสมเสียงที่หมายรวมถึงโฟนิกส์ขึ้นมา จนกระทั่งในปี 2010 ทางรัฐบาลอังกฤษได้จัดทำสมุดปกขาวชื่อ The Importance of Teaching เพื่อชี้แจงอย่างเป็นทางการถึงแนวทางปฏิบัติที่ตรงกันภายในประเทศในด้านการดำเนินการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านตั้งแต่เริ่มต้น โดยให้ใช้โฟนิกส์แบบสังเคราะห์ที่ชัดเจนและเป็นระบบแบบแผนในการสอนซึ่งทักษะพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการรู้หนังสือในเด็กวัย 6 ขวบ ในการแก้ไข

ปัญหาความล่าช้าในการอ่านในเด็ก (The Office for Standards in Education Children's Services and Skills, 2012)

ขณะที่ในประเทศสหรัฐอเมริกา Anderson และคณะ (Anderson Hiebert Scott และ Wilkinson, 1984) กล่าวว่าโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่สำคัญสำหรับใช้ในการเริ่มต้นการสอนอ่านในเด็ก ทั้งนี้ครูผู้สอนที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการเริ่มสอนการอ่านในเด็กควรอย่างยิ่งที่จะใช้โฟนิกส์ ซึ่งผ่านการออกแบบมาแล้วอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับข้อสรุปความคิดจากงานวิจัยของ Adams (1990) ที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ (Department for Education) และสถาบันวิจัยการอ่านและศูนย์การศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ (The Reading Research and Education Center of the University of Illinois at Urbana-Champaign) ที่ว่าโฟนิกส์ที่ดีนั้น เป็นวิธีการสอนให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้ทางด้านการออกเสียงเข้ากับความรู้ด้านตัวอักษร รูปแบบการสะกด และโครงสร้างของคำเพื่อให้เกิดการออกเสียง มีความสำคัญอย่างยิ่งในแง่ของการนำไปสู่การพัฒนาซึ่งทักษะในการอ่าน และสิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องให้ความช่วยเหลือในการจัดการเรียนสอนสำหรับเด็กเล็กเพื่อให้เกิดทักษะการอ่านในลำดับแรกนั้นควรจะเป็นเรื่องของความรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรที่เขียนกับเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ความตระหนักรู้ในเรื่องเสียง ความแม่นยำในการจดจำรูปแบบตัวอักษรและทักษะการถอดรหัสเสียงเบื้องต้น ซึ่งพิจารณาโดยรวมแล้วคือโฟนิกส์นั่นเอง (Literacy, 2008)

นอกจากนี้ทางคณะกรรมการการอ่านแห่งชาติแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา (National reading panel) ยังได้กล่าวว่าการเรียนรู้เพื่อให้อ่านออกเขียนได้นั้นเป็นสิ่งที่ซับซ้อนสำหรับผู้เริ่มเรียน เนื่องจากการผสมผสานกระบวนการรับรู้ด้านต่างๆ เข้าด้วยกัน ทั้งกระบวนการในการจดจำ คำศัพท์ กระบวนการตีความจากประโยคหรือข้อความ และกระบวนการจดจำข้อมูลที่ได้อ่านไป แต่ทั้งนี้แล้วหัวใจสำคัญของกระบวนการเพื่อพัฒนาการอ่านสำหรับผู้เริ่มเรียนประกอบไปด้วย การเรียนรู้ระบบของตัวอักษรทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร (Letter-Sound Correspondences) การเรียนรู้แบบแผนการสะกดคำ (Spelling Patterns) จากนั้นจึงนำเอาความรู้ความเข้าใจที่ได้รับไปประยุกต์ใช้กับการอ่านของตนเอง (National Institute of Child Health and Human Development, 2000)

ไม่ต่างจากงานวิจัยของประเทศแคนาดาที่แสดงให้เห็นว่าโฟนิกส์เพื่อการออกเสียงคำนั้น เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์อย่างยิ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนทักษะในการจดจำคำศัพท์และถอดรหัสข้อความ ใช้ควบคู่ไปกับวิธีการสอนการอ่านจากสื่อการอ่านหรือจากบริบทชีวิตจริง (Ministry of Education Ontario, 2003) รายงานการวิจัยในประเทศออสเตรเลียได้สรุปว่า เด็กเล็กเมื่อแรกเริ่มเข้าเรียนนั้น

ต้องได้รับการเรียนการสอนให้มีความเชี่ยวชาญในการถอดรหัสตัวอักษรก่อน นั่นก็คือเด็กจะต้องมีความเข้าใจในระบบอักขระและเสียง (Grapheme-Phoneme) สามารถเชื่อมโยงตัวอักษรที่เขียนและเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ได้เนื่องจากทักษะเหล่านี้เป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียน และการสะกด ซึ่งสมควรยิ่งที่จะต้องทำการสอนตั้งแต่ยังเล็กและเป็นระบบ (Department of Education and Training Queensland, 2010)

ในส่วนของประเทศไทย พบว่าระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก ทั้งๆ ที่ประเทศเราเองจะต้องเร่งพัฒนาให้ก้าวทันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) รวมทั้งประเทศไทยเองยังไม่มีกระบวนการเอาโฟนิคส์เข้าไปในหลักสูตรแกนกลางเพื่อการสอนภาษาอังกฤษของชาติอย่างชัดเจน เหมือนดังเช่นประเทศเพื่อนบ้านซึ่งก็คือ ประเทศสิงคโปร์และประเทศมาเลเซีย ซึ่งถือว่าเป็นประเทศที่มีคุณภาพการศึกษาสูงที่สุดเป็นอันดับแรก และอันดับที่สองของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Schwab, 2012-2013) ผู้เรียนซึ่งเป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้นของประเทศไทย ส่วนใหญ่ยังคงประสบกับปัญหาในการอ่านออกเสียง การฟัง และการสะกดคำเพื่อให้เกิดการเขียนในภาษาอังกฤษ

เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาที่พบในประเทศไทยประกอบกับคุณลักษณะและหลักการของวิธีการสอนโฟนิคส์ งานวิจัยชิ้นนี้จึงเกิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิคส์เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 บทเรียนโฟนิคส์ที่ได้พัฒนาขึ้นนี้เกิดจากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนหลักสูตรแกนกลางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศต่างๆ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับบริบทของเด็กนักเรียนไทยให้มากที่สุด เนื้อหาในบทเรียนโฟนิคส์ที่พัฒนาขึ้นนั้นส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจพื้นฐานในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร หลักการของตัวอักษร ความตระหนักรู้ในระบบเสียง และทักษะการถอดรหัสเสียงอันจะนำไปสู่การพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของผู้เรียนในอนาคต

2. วัตถุประสงค์งานวิจัย

เพื่อสร้างบทเรียนโฟนิคส์เพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่เป็นนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. คำถามของงานวิจัย

หลังจากที่ได้ผ่านการเรียนรู้บทเรียนโฟนิคส์ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษหรือไม่

4. สมมติฐานงานวิจัย

ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโฟนิกส์มีการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ

5. ขอบเขตของงานวิจัย

1. ประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

2. กลุ่มเป้าหมายในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนวัดธรรมเจดีย์ศรีพิพัฒน์ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 26 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ คือ

3.1 ตัวแปรต้น คือ บทเรียนโฟนิกส์

3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ

6. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย และข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมงโดยมีการกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้อบบทเรียนโฟนิกส์เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของผู้เรียนแต่ละคนหลังจากที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโฟนิกส์

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ให้ความหมายของคำนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

7.1 บทเรียนโฟนิกส์

บทเรียนโฟนิกส์ หมายถึง บทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาและอ้างอิงแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโฟนิกส์ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาภาษาอังกฤษจากประเทศชั้นนำทั่วโลก เนื้อหาภายในบทเรียนประกอบไปด้วย

7.1.1 แบบฝึกการออกเสียงของตัวอักษรทั้งที่อยู่ในรูปของพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะผสม สระเสียงสั้น และเสียงพ้อง ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1

7.1.2 แบบฝึกการสร้างคำตามหลักการของโฟนิกส์

7.1.3 แบบฝึกการสอนการสะกดคำตามหลักการของโฟนิกส์

โดยบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนี้ ได้ถูกแบ่งออกเป็นหน่วยการสอนย่อยจำนวน 5 หน่วยการสอน ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 30 คาบเรียน แต่ละคาบเรียนใช้เวลา 1 ชั่วโมง ทำการสอน อาทิตย์ละ 3 คาบเรียน

7.2 ทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ

ทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร และเสียงของตัวอักษร ทักษะในการถอดรหัสเสียงในคำและผสมเสียงในคำเพื่อให้เกิดการอ่าน และ ทักษะในการแยกเสียงในคำเพื่อให้เกิดการสะกดอันจะนำไปสู่การเขียน ได้มาจากคะแนนที่ได้จากการ ทำแบบทดสอบโฟนิกส์ จำนวน 3 ส่วน แบบทดสอบส่วนแรกเป็นแบบทดสอบปากเปล่ารายบุคคล จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน แบบทดสอบส่วนที่สองเป็นแบบทดสอบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน แบบทดสอบส่วนที่สามเป็นแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน โดย เนื้อหาในแบบทดสอบได้มาจากการสุ่มตัวอย่างเนื้อหาจากในบทเรียนโฟนิกส์

7.3 ผู้เรียน

ผู้เรียน หมายถึง กลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานจากโรงเรียนวัดธรรมเจดีย์ศรีพิพัฒน์ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 26 คน

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับอ่าน

8.1 ประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษา เป็นทางเลือกให้กับสถานศึกษาที่ต้องการสื่อการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1

8.2 ประโยชน์ต่อครูผู้สอน เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโพนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

8.3 ประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้เรียนมีการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษอันจะต่อยอดไปสู่สมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินงานวิจัย โดยนำเสนอตามหัวข้อดังนี้

1. โฟนิกส์เพื่อการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็ก
 - 1.1 ทักษะการรู้หนังสือ
 - 1.2 การพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือในเด็ก
 - 1.3 โฟนิกส์เพื่อการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็ก
 - 1.4 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวทางการสอนโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็ก
 - 1.5 กิจกรรมที่ใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนด้วยแนวทางการสอนโฟนิกส์
2. การพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์เพื่อใช้ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก
 - 2.1 การพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ
 - 2.2 การพัฒนาเครื่องมือวัดผลบทเรียนโฟนิกส์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพื่อการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพื่อการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพื่อการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก

1. โฟนิกส์เพื่อการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็ก

ทักษะการรู้หนังสือ ถือเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ภาษาในเด็ก ทักษะการรู้หนังสือที่ดีจะส่งผลให้เด็กเกิดพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาที่รวดเร็ว โดยทักษะการรู้หนังสือขึ้นอยู่กับทั้งอายุของผู้เรียน ภูมิหลังการศึกษา สถานะทางสังคม ตลอดไปจนถึงระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (Peregoy และ Boyle, 2013)

1.1 ทักษะการรู้หนังสือ

กระบวนการในการเรียนรู้ภาษาของเด็กที่ดึ้นนั้น ควรเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเป็นธรรมชาติ โดยผู้เรียนไม่ได้คิดว่าตนเองกำลังเรียนภาษาอยู่ เพียงแต่คิดว่าต้องการจะใช้ภาษาเพื่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ กล่าวคือเริ่มจากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในขั้นแรกผู้เรียนจะต้องมีโอกาสในการรับฟังภาษาที่ตนเองกำลังจะเรียนรู้ให้มากที่สุด จนสามารถแยกแยะถึงความแตกต่างของเสียงที่ได้ยิน จากนั้นผู้เรียนจะเลียนแบบการออกเสียงจากเสียงที่ได้ยินก่อให้เกิดคำศัพท์หรือประโยคขึ้นมา ท้ายสุดผู้เรียนออกเสียงและสื่อสารออกมาได้ด้วยตัวเองอย่างอัตโนมัติ (แสงวิไล จารุวาที, 2554)

ทักษะการรู้หนังสือในเด็ก (Early Literacy Skills) คือ องค์ความรู้ ความสามารถ และการจัดการการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในช่วงแรกของการศึกษาในสถานศึกษาที่นำไปสู่การอ่าน และการเขียน (Roskos Christie และ Ricggels, 2003) ทั้งนี้แล้วกรอบในการพัฒนาเพื่อให้เกิดทักษะการรู้หนังสือในเด็กประกอบไปด้วยสิ่งต่างๆ เหล่านี้ คือ การพัฒนาความสามารถในการฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจ (Listening Comprehension) การพัฒนาความสามารถในการผลิตภาษาพูด และแยกแยะเสียงในภาษาพูด (Speech Production and Speech Discrimination) การพัฒนาความรู้ในเรื่องคำศัพท์ (Vocabulary) การพัฒนาความรู้ในเรื่องสำนวนภาษา (Verbal Expression) การพัฒนาความตระหนักรู้ในด้านสัทศาสตร์ (Phonological Awareness) การพัฒนาความเข้าใจในองค์ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษรและการจดจำคำศัพท์ (Letter or Alphabetic Knowledge and Early Word Recognition) การพัฒนาแรงจูงใจในการอ่าน (Motivation to Read) การพัฒนาการสื่อสารด้วยการเขียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน (Written Expression) และการพัฒนาความคล่องแคล่วในการจดจำคำศัพท์ (Fluency)

นอกจากนี้แล้วในการที่จะส่งเสริมทักษะการรู้หนังสือในเด็ก ครูผู้สอนควรที่จะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เกิดความร่วมมือในการเรียนรู้ และสร้างเสริมประสบการณ์เรียนรู้ทั้งที่ชัดเจน พร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสถานการณ์ที่ต้องใช้การแก้ปัญหาเข้ามาช่วย กิจกรรมในการเรียนรู้ต่างๆ นั้น ควรจะมีการรวมเอาการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียนเข้าไปด้วยอย่างมีความหมายสามารถใช้งานได้จริงในบริบทใน

ชีวิตประจำวัน (Southern Early Childhood Association, 2002) ทั้งนี้การพัฒนาให้ได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือในเด็กประกอบไปด้วยการพัฒนาความสามารถในการฟัง การพัฒนาความสามารถในการอ่าน และการพัฒนาความสามารถในการเขียนดังที่จะกล่าวถึงต่อไป

1.2 การพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือในเด็ก

ทักษะการรู้หนังสือในเด็กนั้นประกอบไปด้วยความสามารถในการฟัง ความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน หากปราศจากซึ่งความสามารถใดความสามารถหนึ่งแล้ว ถือว่าเด็กได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือที่ยังไม่สมบูรณ์ มีแนวโน้มที่จะเกิดอุปสรรคในการเรียนรู้ในอนาคต (Ministry of Education Ontario, 2003) ดังนั้นการพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือในเด็กจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาความสามารถในการฟัง ความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนไปพร้อมๆ กัน ดังต่อไปนี้

1.2.1 การพัฒนาความสามารถในการฟัง

การฟังเป็นการใช้งานของภาษาแบบรับสาร มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดการสื่อสารที่มีความหมาย ทั้งยังหมายถึงความสามารถในการระบุและเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด และเมื่อพิจารณาในแง่ของผู้เรียน การฟังถือเป็นการป้อนซึ่งภาษาพูด การฟังเป็นการป้อนขั้นแรกที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาทั้งภาษาแม่ และภาษาใหม่ ในขณะที่ฟังผู้เรียนจะเกิดกระบวนการแปลผลของข้อความที่ผู้พูดให้ได้ยินโดยการถอดรหัสเสียงที่ได้ยินแล้วตีความเพื่อให้เกิดความหมาย ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นให้ได้มีประสบการณ์ในการฟังซึ่งภาษาเป้าหมายในห้องเรียนบ่อยครั้งนั้นจัดได้ว่าเป็นการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งภาษาที่เข้มข้น ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความคิดเพื่อทำความเข้าใจกับภาษาใหม่ด้วยตัวเองได้ดียิ่งขึ้นและความสามารถในการฟังที่ดีก่อให้เกิดการพัฒนาซึ่งทักษะทางภาษา (Sevik, 2012)

ช่วงแรกของการพัฒนาความสามารถในการฟัง คือ ช่วงความตระหนักรู้ในเสียง เริ่มต้นจากการที่ผู้ฟังรับรู้ว่ามีเสียงจากสิ่งที่ได้ยินรอบข้าง จากนั้นจะเข้าสู่ช่วงที่สองซึ่งก็คือช่วงเชื่อมโยงเสียงเข้ากับความหมาย ในช่วงนี้ผู้ฟังจะเริ่มเชื่อมโยงเสียงที่ได้ยินเข้ากับสิ่งของที่เกี่ยวข้อง เริ่มที่จะจดจำคำและวลีต่างๆ ที่คุ้นเคย การป้อนเสียงในช่วงนี้จึงควรที่จะป้อนพร้อมกับสิ่งที่ก่อให้เกิดการตีความเป็นความหมายขึ้นมาได้ เมื่อผู้ฟังรู้จักเชื่อมโยงเสียงที่ได้ยินเข้ากับความหมายแล้ว ช่วงถัดมาจะเป็นช่วงของการเลียนแบบและขยายขยาย ในช่วงนี้เองที่ผู้ฟังใช้การเลียนแบบ ผิกลนทำซ้ำ ขยายความจำในแง่ของเสียงและความหมายออกไปในวงกว้างยิ่งขึ้น จนก้าวเข้าไปสู่ช่วงของการสร้างความเข้าใจในการฟัง ในช่วงนี้เองที่ผู้ฟังจะสามารถที่จะสร้างและรำลึกถึงภาษาที่ได้ยิน ทั้งในที่อยู่ในความทรงจำระยะสั้น และระยะยาว ทวีความซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ และผู้ฟังจะเริ่มสื่อสารออกมาในรูปของภาษาพูด ท้ายสุดเมื่อผู้ฟังสามารถสร้างความเข้าใจในภาษาที่มากขึ้น มีความสั่นไหวในการสื่อสารเพิ่มสูงขึ้นก็จะ

ก้าวเข้าสู่ช่วงทักษะการฟังขั้นสูง ในช่วงนี้ผู้ฟังจะสามารถมีส่วนร่วมและเข้าใจในกิจกรรมการฟังภาษาที่ลึกซึ้งขึ้น (Cochlear Limited, 2005)

1.2.2 การพัฒนาความสามารถในการอ่าน การอ่านเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ หัวใจของการอ่านคือความเข้าใจ และความเข้าใจนี้เองนำไปสู่การเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการอ่านจะส่งผลกระทบต่อไปยั้งการเขียนด้วย ความสามารถพื้นฐานในการอ่านไม่สามารถที่จะพัฒนาขึ้นได้โดยธรรมชาติจำเป็นที่จะต้องมีการเรียนรู้เพื่อให้ได้มา ซึ่งการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการอ่านถือเป็นสิ่งสำคัญที่ควรจะต้องทำการพัฒนาขึ้นตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ทั้งนี้ในเกือบทุกภาษาที่เป็นภาษาที่มีระบบการเขียนตัวอักษรเป็นแบบ Alphabetic ที่ตัวอักษรแต่ละตัวสามารถถอดรหัสออกมาเป็นเสียงได้ การพัฒนาความสามารถในการอ่านสามารถทำได้โดยการพัฒนา 5 องค์ประกอบย่อยด้วยกันนั่นคือ ความตระหนักรู้ในเรื่องเสียง (Phonemic Awareness) โฟนิคส์ (Phonics) ความคล่องแคล่วในการอ่าน (Fluency) คำศัพท์ (Vocabulary) และความเข้าใจ (Comprehension) (Ministry of Education Ontario, 2003)

การพัฒนาความสามารถในการอ่านแบ่งออกได้เป็น 3 ช่วง คือ ช่วงเตรียมความพร้อม (Pre-reading Stage) ช่วงเริ่มการอ่าน (Beginning Reading Stage) และช่วงความคล่องแคล่ว (Fluency Stage) ในช่วงเตรียมความพร้อมนั้น ผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านกระบวนการเลียนแบบโดยที่ยังไม่เกิดการอ่านจริง เริ่มทำความเข้าใจว่าการอ่านคืออะไร และเกิดขึ้นได้อย่างไร และเรียนรู้ว่าสิ่งที่พูดออกมานั้นสามารถเขียนออกมาและสามารถอ่านได้ (Ministry of Education Ontario, 2003) จากนั้นในช่วงเริ่มการอ่านผู้เรียนจะเรียนรู้ที่จะให้ความสนใจในตัวอักษรในแง่ที่ตัวอักษรและคำต่างๆ นั้นถูกนำเสนอออกมาในแง่ของเสียง และคำพูดในภาษาพูด นอกจากนั้นแล้วยังต้องเรียนรู้ว่าเสียงในภาษาพูดสามารถถ่ายทอดออกมาในรูปตัวอักษรได้ เพื่อให้ความช่วยเหลือกับผู้เรียนในขั้นนี้ครูผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องของระบบของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ความเข้าใจนี้จะต้องเพียงพอที่จะนำเสนออย่างง่ายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ โดยเริ่มต้นที่การให้ผู้เรียนได้รู้จักกับตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว จากนั้นเชื่อมโยงไปสู่การผสมเสียงในตัวอักษรเพื่อสร้างคำ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและทำซ้ำก็จะเกิดการจดจำนำไปสู่ความเคยชินทำให้เกิดความคล่องแคล่วในการอ่านต่อไป

เมื่อผู้เรียนผ่านสองช่วงแรกของการพัฒนาความสามารถในการอ่าน ช่วงสุดท้ายที่ครูผู้สอนจะต้องส่งเสริมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความสามารถในการอ่านที่สูงขึ้น คือช่วงสร้างความคล่องแคล่ว ในช่วงนี้ผู้เรียนจะต้องสามารถระบุคำศัพท์ได้อย่างง่ายดาย และอ่านเพื่อเกิดความเข้าใจได้ด้วย ซึ่งการที่จะได้มาซึ่งความคล่องแคล่วในการอ่านนั้น ครูผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนการอ่านกับ

บทอ่านที่มีแบบแผนซึ่งผู้เรียนสามารถคาดเดาได้และน่าสนใจ เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องใช้ความพยายามที่มากมายนัก หลังจากนั้นครูผู้สอนจึงจะนำเสนอบทอ่านซึ่งมีความยากมากขึ้นเพื่อเสริมสร้างความคล่องแคล่วในการอ่าน ยกกระดับความสามารถในการอ่านจากเพื่อให้เพียงอ่านได้นำไปสู่การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจและการอ่านเพื่อความสนุกสนาน (Ministry of Education Ontario, 2003; Snow Burns และ Griffin, 1998)

1.2.3 การพัฒนาความสามารถในการเขียน การเขียนเป็นหนึ่งในทักษะการรู้หนังสือในเด็กที่จำเป็นจะต้องสร้างเสริมขึ้นอย่างเร่งด่วนตั้งแต่เริ่มเรียน การเขียนเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งในห้องเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการเขียนส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการซึ่งความสำคัญของภาษาเข้ากับรากฐานของการอ่าน โดยความสามารถในการเขียนเบื้องต้นของเด็กเป็นตัวบ่งชี้ถึงทักษะการถอดรหัสเสียง ทักษะการสะกด และความเข้าใจในการอ่าน ช่วงเริ่มต้นของการเขียนนั้น งานเขียนที่ออกมาจะขึ้นอยู่กับความรู้ในเรื่องตัวอักษร ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ และความตระหนักรู้ในเรื่องเสียงของผู้เรียน ผู้เรียนที่ผลิตงานเขียนโดยใช้ตัวอักษรสื่อออกมาได้มากกว่ามีแนวโน้มจะเรียนรู้อารมณ์สัมผัสของเสียงและตัวอักษรได้เร็วกว่า การเขียนที่เกิดขึ้นในช่วงนี้จะเกิดขึ้นได้จากการที่ผู้เรียนมีความรู้เรื่องความสัมพันธ์ของเสียงในคำและมีความเข้าใจในหลักการของตัวอักษร (Gerde Bingham และ Wasik, 2012)

โดยทักษะเฉพาะและองค์ความรู้อื่นที่จะนำไปสู่การอ่านและการเขียนนั้น นักเขียนหลายคนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป บทความหนึ่งกล่าวว่าภาษาพูดเป็นองค์ความรู้ที่จะนำไปสู่การรู้หนังสือ ในขณะที่อีกบทความหนึ่งได้กล่าววาท้องค์ความรู้คือความสัมพันธ์ระหว่างการพูดและตัวอักษร และได้แบ่งองค์ความรู้อื่นจะนำไปสู่การรู้หนังสือออกเป็น 5 องค์ความรู้ คือ การตระหนักรู้ในระบบตัวอักษร องค์ความรู้ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างการพูดและตัวอักษร องค์ความรู้ในด้านโครงสร้างของบทอ่าน การตระหนักรู้ในเรื่องเสียง และความสามารถในการระบุและเขียนตัวอักษร (Wayne, 2006)

การตระหนักรู้ในด้านหลักการของตัวอักษร หมายถึงถึงความรู้ความเข้าใจในระเบียบแบบแผน จุดมุ่งหมายและการใช้งานระบบตัวอักษร องค์ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการพูดและตัวอักษร หมายถึงความเข้าใจในการถ่ายทอดตัวอักษร หรือรูปภาพออกมาเป็นเสียงพูดโดยใช้ภาษาพูดเป็นสื่อ องค์ความรู้ในด้านโครงสร้างของบทอ่าน หมายถึงความเข้าใจในความแตกต่างของลักษณะเสียงที่ใช้ในการอ่านตามชนิดของบทอ่านที่แตกต่างกันออกไป เช่น การใช้ลักษณะเสียงในการอ่านนิทาน และการใช้ลักษณะเสียงในการอ่านบทความ การตระหนักรู้ในเรื่องเสียงเป็นเรื่องของความสามารถในการแยกแยะเสียงที่ประกอบในคำที่พูดออกมา และท้ายที่สุดคือความสามารถในการ

ระบุและเขียนตัวอักษรเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในเรื่องเสียง เนื่องจากการตระหนักรู้ในเรื่องเสียงทำให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างเสียงและตัวอักษร ซึ่งมีส่วนอย่างมากในการเตรียมพร้อมให้เกิดการเขียน (Daly Neugebauer Chafouleas และ Skinner, 2004) จะเห็นได้ว่าการรู้หนังสือในเด็กนั้นเด็กจะต้องมีทั้งทักษะการฟังที่ดีพอที่จะแยกแยะเสียงและถอดรหัสเสียงได้ ทักษะการอ่านที่ได้จากการถอดรหัสเสียง และทักษะการเขียนที่เชื่อมโยงมาจากทั้งทักษะการฟังและทักษะการอ่านที่ตนเอง

เมื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือในเด็กอันประกอบไปด้วยการพัฒนาความสามารถในการฟัง ความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน พบว่าการพัฒนาความสามารถในทุกด้านนั้นอาศัยซึ่งความรู้ความเข้าใจในด้านหลักการของตัวอักษร ความรู้ในด้านความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร และความตระหนักรู้ในเสียง โดยจะต้องสามารถถอดรหัสเสียงที่ได้ยินและแยกเสียงย่อยที่ประกอบในคำที่ได้ยินได้ โดยที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนี้ก็คือหลักการของแนวทางการสอนโฟนิกส์ที่จะกล่าวถึงต่อไปนั่นเอง

1.3 โฟนิกส์เพื่อการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็ก

โฟนิกส์เป็นการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ หรือสาขาวิชาที่ว่าด้วยการศึกษารวมชาติของการออกเสียง และการเปล่งเสียงพูด อย่างเฉพาะเจาะจง และยังเป็นวิธีการสอนให้เกิดการอ่านและการเขียน จากการประยุกต์และปรับใช้วิทยาศาสตร์อย่างง่าย โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีความเข้าใจในสัญลักษณ์ทางภาษาศาสตร์ที่ซับซ้อน ตลอดจนเป็นวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการอ่านและการสะกดซึ่งเน้นความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์และเสียงตั้งแต่เริ่มต้น เป็นแนวทางการสอนที่เน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร และเสียงของตัวอักษรอย่างมีระบบแบบแผนตลอดจนเรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงเสียงระหว่างตัวอักษรหลายตัวเข้าด้วยกันเพื่อออกเสียงเป็นคำศัพท์ ทั้งนี้ยังเป็นการสอนให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรอย่างชัดเจน มีลำดับขั้นตอนและเป็นระบบ ในอีกแง่หนึ่งคือการสอนความสัมพันธ์ของเสียงและสัญลักษณ์ระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียน (Rose, 2007) เป็นการสอนที่ทำให้เกิดความเข้าใจในเสียงที่ใช้ในแต่ละภาษา และถ่ายโยงสู่ตัวอักษรเพื่อให้สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องทำการฝึกฝนถ่ายโยงจากตัวอักษรไปสู่เสียง และจากเสียงไปสู่ตัวอักษรจนใช้ได้อย่างอัตโนมัติ (น้ำทิพย์ ขจรบุญ, 2553) สรุปโดยรวมจากความหมายของโฟนิกส์ที่นำเสนอไปทั้งหมด จะเห็นได้ว่าโฟนิกส์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านนั่นเอง

โฟนิกส์ในประเทศอังกฤษเริ่มต้นขึ้นในปี 1988 ดังจะเห็นได้จากรายงานของ C.B. Cox ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อเสนอต่อ The Secretary of State for Education and Science and the Secretary of State for Wales ในช่วงแรกของรายงานนั้นได้กล่าวถึงการพัฒนาความสามารถในการอ่าน

ในเด็กนักเรียน ทั้งในด้านของการถอดรหัสตัวอักษร รวมไปถึงการเข้าใจความหมายเพื่อให้ผู้อ่านเกิดการมีส่วนร่วม การที่ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของบทอ่านได้นั้นผู้อ่านจะถูกสอนให้สามารถใช้กลยุทธ์ในการอ่านได้อย่างมั่นใจ มีความรู้ในคลังคำศัพท์ที่มากพอและสามารถที่จะคาดเดาความหมายของคำศัพท์โดยใช้พื้นฐานของระบบเสียง จึงได้มีการเสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการอ่านตั้งแต่การเรียนในระดับเริ่มต้นโดยใช้โฟนิกส์ประกอบกับการใช้รูปภาพ และบริบทของข้อความที่เกี่ยวข้องเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งด้วยแต่ก็ยังไม่เด่นชัดนัก (Department of Education and Science and the Welsh Office, 1989)

สำหรับผู้เริ่มเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นเด็ก การพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือ (Early Literacy Skills) ตั้งอยู่บนรากฐานที่สำคัญที่ควรคำนึงถึง 4 ข้อ คือ สิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ในช่วงเริ่มต้น เทคนิคหรือวิธีสอนที่ครูผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ ลักษณะของทักษะและความเข้าใจในภาษาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ รวมไปถึงสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพและสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เหมาะสม (Schickedanz และ Collins, 2013)

ทั้งนี้ทักษะการรู้หนังสือในเด็กนั้น หมายถึงการพัฒนาซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญต่างๆ เหล่านี้ นั่นคือความสามารถในการฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจ การผลิตภาษาพูดและการแยกคำในภาษาพูด ความรู้คำศัพท์ ความสามารถในการสื่อสารเพื่อให้เกิดความหมาย ความตระหนักรู้ในด้านสัทศาสตร์ ความรู้ในเรื่องตัวอักษรและความสามารถในการจดจำคำศัพท์ต่างๆ แรงจูงใจเพื่อให้เกิดการอ่าน ความรอบรู้ในแหล่งข้อมูลทางภาษา ความสามารถในการเขียนเพื่อถ่ายทอด และความคล่องแคล่วในการสื่อสารทั้งในแง่ของการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน (Southern Early Childhood Association, 2002)

สรุปได้ว่าหนึ่งในรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือในเด็กก็คือ เทคนิคหรือวิธีสอนที่ครูผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ ประกอบกับองค์ประกอบของทักษะการรู้หนังสือที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ทำให้โฟนิกส์เป็นวิธีสอนที่ถือว่าเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากโฟนิกส์เป็นวิธีสอนที่ทำให้เด็กมีความก้าวหน้าในการอ่านเพิ่มสูงขึ้น โดยมีการสอนการถอดรหัสเสียงทั้งในรูปแบบของความ สัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร และเสียงของตัวอักษร รวมถึงการสอนการถอดรหัสเสียงจากคำที่มีเสียงพ้อง ช่วยให้เด็กเข้าใจการอ่านได้ดีกว่าแนวทางการสอนแบบอื่นๆ ทั้งวิธีการสอนแบบจำรูปคำศัพท์ วิธีการสอนภาษาแบบองค์รวม และวิธีการสอนแบบเห็นรูปคำแล้วอ่านออกเสียง (Look and Say) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนโดย

ใช้โฟนิกส์ร่วมกับการตีความหมายจากข้อความหรือบทอ่าน ทำให้ประสิทธิภาพของการอ่านยิ่งเพิ่มสูงขึ้น (Chall, 1967)

ยิ่งไปกว่านั้น Department for Education แห่งประเทศอังกฤษ ยังกล่าวถึงงานวิจัยต่างๆ ที่แสดงให้เห็นว่าหากมีการใช้โฟนิกส์ที่มีระบบแบบแผนที่ดี โดยจัดการเรียนการสอนเริ่มตั้งแต่เสียงที่ง่ายที่สุดไปยังเสียงที่ซับซ้อนที่สุด และจะก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดกับการสอนให้เกิดการอ่านในผู้เรียนที่อายุน้อย โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนที่มีอายุ 5-7 ปี ผู้เรียนส่วนมากที่ได้รับการเรียนการสอนโดยโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพ จะมีทักษะในการรับมือกับคำศัพท์ใหม่ๆ ได้อย่างไม่ติดขัด ทำให้สามารถอ่านประโยคหรือเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างมั่นใจและคล่องแคล่ว ส่งผลให้เกิดความเพลิดเพลินในการอ่าน ทั้งนี้ความแม่นยำและความถูกต้องในการอ่านของผู้เรียนที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยโฟนิกส์มีแนวโน้มที่สูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนให้เกิดการอ่านจากวิธีการสอนอื่นๆ เช่น วิธีการสอนแบบเห็นรูปคำแล้วออกเสียง

เช่นเดียวกับที่ Ehri และ Nunes (2001) สรุปไว้ในงานวิจัยว่าวิธีการสอนโฟนิกส์นั้น ก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้อ่านทั้งในด้านการอ่าน การสะกด และความเข้าใจ โดยเฉพาะในผู้เรียนที่มีปัญหาการอ่านทั้งที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนโดยโฟนิกส์ให้ผลสูงสุดเมื่อกระทำตั้งแต่ระดับเริ่มต้นสอนการอ่าน และให้ผลดีทั้งในกลุ่มผู้เรียนที่มีสถานะทางสังคมตั้งแต่ในระดับกลางลงไปยังระดับล่าง เหมือนเช่นที่ Early Reading Panel หรือ ERP ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการของรัฐบาลประเทศแคนาดาที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของวิธีการสอนโฟนิกส์ว่าเป็นวิธีการสอนที่เสริมสร้างให้เด็กมีพื้นฐานในการระบุคำศัพท์ เด็กที่ได้รับการสอนให้ตระหนักรู้ในเสียงนั้นจะมีความสามารถในการระบุเสียงที่ประกอบอยู่ในคำที่ได้ยินในภาษาพูด เชื่อมโยงไปสู่การผลิตคำพูดเพื่อการสื่อสารได้ และจากความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรที่ใช้เขียนกับเสียงของตัวอักษรช่วยให้เด็กสามารถสะกดและเขียนคำศัพท์จากสิ่งที่ได้ยินได้ แต่ทั้งนี้วิธีสอนโฟนิกส์เพียงอย่างเดียวนั้นไม่สามารถจะพัฒนาศักยภาพในการอ่านไปสู่จุดสูงสุดได้ จำเป็นจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับวิธีการสอนอื่นด้วย เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ถึงความหมายผ่านบริบทการใช้งานในชีวิตจริง (Ministry of Education Ontario, 2003)

ไม่ต่างจากที่ Bald (2007) กล่าวว่าโฟนิกส์ที่มีระบบแบบแผนเป็นวิธีการสอนให้รู้จักเสียงที่อยู่ในรูปของตัวอักษรและกลุ่มตัวอักษร รวมไปถึงการสอนให้รวมและผสมเสียงทั้งหมดที่เห็นเข้าด้วยกันเพื่อทำให้เกิดการอ่านหรือเขียน สรุปได้ว่าโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่มีสำคัญเพื่อให้เกิดการอ่านเนื่องมาจากทั้งข้อความ บทอ่าน หรือแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านส่วนใหญ่ล้วนอยู่ในรูปของตัวอักษรซึ่งมีความสัมพันธ์กับเสียงของตัวอักษรเป็นที่มาของแหล่งข้อมูล แม้ว่าในบางครั้งอาจจะ

ต้องมีการตีความหมายคำนั้นๆ นั้นจากบริบทในการใช้งานจริงอีกก็ตาม การอ่านที่คล่องแคล่วไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากไม่สามารถถอดรหัสเสียงได้ถูกต้องก่อน และการอ่านที่ถูกต้องก็มีผลสืบเนื่องต่อมาจากความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรที่ถูกต้อง นักอ่านที่ดีจะไม่ใช้เทคนิคการเดา การได้รับการเรียนการสอนให้อ่านอย่างถูกวิธีและเป็นระบบจะทำให้เกิดการจดจำและนำกลับมาใช้ได้รวดเร็วกว่า และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นไม่ได้ตายตัวเสมอไป หลายคนประสบปัญหาในการรับรู้และใช้งานจริง จากการสังเกตการณ์ตรงจากโรงเรียนทั่วประเทศอังกฤษพบว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการอ่านโดยใช้แนวทางการสอนโฟนิกส์นั้นช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการรู้หนังสือได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (Rose, 2007) ผู้ที่อ่านไม่คล่องส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการผสมเสียงเพื่อให้เกิดเป็นคำ (Byrne Fielding-Barnsley และ Ashley, 2000) ในงานวิจัยหลายงานแสดงให้เห็นว่าผู้อ่านที่มีทักษะในการถอดรหัสเสียงที่ดี จะส่งผลทำให้ความสามารถในการสะกดและความสามารถในการเขียนดีตามไปด้วย (Holmes และ Quinn, 2009)

1.3.1 ประเภทของโฟนิกส์ แนวทางในการสอนโฟนิกส์นั้นมีอยู่หลายประเภท แต่แนวทางการสอนโฟนิกส์ที่มีระบบแบบแผนถือว่าเป็นแนวทางการสอนโฟนิกส์ที่เป็นที่ยอมรับมากที่สุด มีงานวิจัยสนับสนุนเป็นจำนวนมาก รวมถึงเป็นแนวทางการสอนที่ประเทศต่างๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการบรรจุเข้าไปในหลักสูตรแกนกลางของประเทศนั้นๆ ด้วย สำหรับประเภทของโฟนิกส์ที่มีระบบแบบแผนนั้นมีอยู่ด้วยกัน 5 ประเภทด้วยกันคือโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonics) โฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (Analytic Phonics) โฟนิกส์โดยการเปรียบเทียบ (Analogy Phonics) โฟนิกส์ผ่านเสียงคล้องจอง (Onset-Rhyme Phonics) และโฟนิกส์ผ่านการสะกด (Phonics through Spelling)

โฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonics) สำหรับในประเทศไทย (Rose, 2007) หรือที่ในประเทศสหรัฐอเมริกาเรียกว่า โฟนิกส์แบบผสมเสียง (Blended Phonics) เป็นวิธีการสอนให้ผู้เรียนผสมเสียงจากตัวอักษรในคำแล้วอ่าน ทั้งนี้ก่อนที่ผู้เรียนจะสามารถผสมเสียงได้นั้นจะต้องมีการสอนให้รู้จักเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว ทั้งเสียงพยัญชนะเดี่ยว เสียงสระเดี่ยว เสียงพยัญชนะผสม และเสียงสระผสมต่างๆ อย่างเป็นลำดับขั้นตอน ตามความยากง่าย เป้าหมายของวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์หรือผสมเสียง คือการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ ซึ่งในที่นี้คือตัวอักษรนั่นเองจากนั้นผสมเสียงของตัวอักษรต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในคำเพื่อให้อ่านได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว (Cunningham และ Cunningham, 1992) ในบางครั้งในการสอนผู้เรียนที่มีอายุน้อยจะทำการสอนให้ผสมคำที่ไม่มี ความหมายร่วมด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากคลังคำศัพท์ของผู้เรียนนั้นยังมีน้อยมาก (Fien และคณะ, 2008)

โฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (Analytic Phonics) นับเป็นวิธีการสอนที่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในประเทศสก็อตแลนด์ โดยได้นำเอาไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัยในประเทศสก็อตแลนด์อยู่หลายปี (Schumm, 2006) โดยโฟนิกส์วิธีนี้จะทำการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเห็นในรูปคำศัพท์ทั้งคำก่อน แล้วจึงเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรที่เห็นในคำ จากนั้นจำแนกเสียงที่ประกอบอยู่ในคำออกมา แล้วจึงใช้ความคล้ายคลึงของเสียงที่จำแนกได้นั้นเชื่อมโยงไปอ่านคำศัพท์คำใหม่ที่มีโครงสร้างของเสียงในคำคล้ายกันต่อไป (National Institute of Child Health and Human Development, 2000) จึงถือได้ว่าโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง เป็นแนวทางการสอนการถอดรหัสเสียงจากหน่วยใหญ่ไปหาหน่วยย่อย (Whole-to-Part Approach) (Stahl Duffy-Hester และ Stahl, 1998)

โฟนิกส์โดยการเปรียบเทียบ (Analogy Phonics) เป็นวิธีสอนให้ผู้เรียนเชื่อมโยงบางส่วน of คำศัพท์ที่เคยได้เรียนไประบุหรือเขียนคำศัพท์คำใหม่ มากกว่าที่จะสอนกฎเกณฑ์ต่างเกี่ยวกับระบบเสียง ตัวอย่างเช่น ครูผู้สอนนำเสนอกลุ่มของคำศัพท์ที่มีรูปแบบเหมือนกัน เช่น หากผู้เรียนสามารถอ่านคำศัพท์คำว่า “hot” ได้อยู่แล้ว ครูผู้สอนก็จะนำเสนอกลุ่มคำศัพท์ที่ประกอบด้วยคำว่า “pot,” “not,” “cot,” “dot” ให้กับผู้เรียน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้รูปแบบที่พ้องเสียงอ่านออกเสียงคำเหล่านี้ได้ (National Institute of Child Health and Human Development, 2000) ผู้เรียนที่มีคลังคำศัพท์ที่มากพอจะใช้กลวิธีนี้ในการอ่านโฟนิกส์ผ่านเสียงคล้องจอง (Onset-Rhyme) เป็นวิธีการสอนที่สอนให้ผู้เรียนเรียนรู้เสียงพยัญชนะเริ่มต้นก่อน (Onset) และเสียงส่วนท้ายที่เหลือ (Rhyme) ในคำที่มีพยางค์เดียว แล้วใช้เสียงพ้องจากเสียงส่วนท้ายไปผสมกับเสียงพยัญชนะเริ่มต้นเสียงใหม่เพื่อให้เกิดคำใหม่ (Carnine Silbert Kameenui และ Tarver, 2009; Goswami, 1986)

โฟนิกส์ผ่านการสะกด (Phonics through Spelling) เป็นวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนเปลี่ยนเสียงที่ได้ยินมาอยู่ในรูปตัวอักษรเพื่อจะเขียนคำศัพท์ ทั้งนี้เบื้องต้นผู้เรียนจะต้องได้รับการสอนให้รู้จักเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวก่อน ตัวอย่างเช่น ครูผู้สอนนำเสนอตัวอักษร 6-8 ตัวอักษร ให้กับผู้เรียน จากนั้นครูผู้สอนออกเสียงคำซึ่งมีตัวอักษรเหล่านั้นเป็นตัวสะกดแล้วให้ผู้เรียนบอกหรือเขียนคำที่ได้ยินว่าประกอบด้วยตัวอักษรใดบ้าง เริ่มด้วยคำศัพท์ที่มี 3 ตัวอักษรก่อน จากนั้นจึงเพิ่มระดับความยากขึ้นไป (Cunningham และ Cunningham, 1992) แต่ปัญหาที่มักพบบ่อยครั้ง คือการแยกแยะสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวออกจากกัน ตลอดจนสระเสียงยาวเป็นเสียงที่เกิดจากการผสมสระเสียงสั้นสองเสียง มีการสะกดที่แตกต่างกันได้หลายรูปแบบ เช่นในคำศัพท์คำว่า “pane” และคำว่า “pain” เป็นต้น (Stahl และคณะ, 1998)

ถึงแม้ว่าแนวทางการสอนโฟนิกส์ที่มีระบบแบบแผนจะมีหลากหลายประเภท แต่แนวทางการสอนโฟนิกส์ที่มีระบบแบบแผนประเภทที่ได้รับความนิยมรับว่ามีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนให้ได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือก็คือแนวทางการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวทางการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์มีดังต่อไปนี้

1.4 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวทางการสอนโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือในเด็ก

การที่จะจัดการเรียนการสอนด้วยโฟนิกส์ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้ ก็ต่อเมื่อจัดทำขึ้นอย่างมีระบบแบบแผนและแบ่งแยกส่วนในการสอนอย่างชัดเจน ในที่นี้หมายถึงควรจะต้องทำการสอนโดยโฟนิกส์แยกออกมาต่างหากไม่สอนร่วมกับวิธีการสอนอื่นๆ โดยการสอนซึ่งความรู้ ทักษะ และความเข้าใจ เน้นการสอนการถอดรหัสเสียงเพื่อให้เกิดการอ่านและการแปลรหัสเสียงให้เกิดการเขียนหรือสะกด ควรเริ่มจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนโฟนิกส์ตั้งแต่ผู้เรียนอายุน้อย ทั้งนี้กิจกรรมต่างๆในโรงเรียนควรที่จะเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน และควรเป็นการเรียนการสอนที่ตอบสนองความสนใจ กระตุ้นให้อยากเรียนรู้ ผลักดันให้เกิดจินตนาการ รวมถึงน่าสนุกและตื่นเต้น นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนโดยโฟนิกส์จะต้องมีการจัดการที่ดี ประกอบกับการติดตามผลที่มีประสิทธิภาพ มีแรงสนับสนุน และครูผู้สอนจะต้องผ่านการอบรมเพื่อให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะให้ความรู้แก่ผู้เรียน (Rose, 2007)

นอกจากนี้ Fitzgerald (1967) กล่าวว่าทักษะการฟังควรได้รับการสอนและฝึกฝนในระยะแรกเพื่อช่วยในการจำ การยกตัวอย่างคำศัพท์ที่มีความหมายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด การสอนเสียงที่ประกอบอยู่ในรูปคำต้องเริ่มต้นมาจากเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงพยัญชนะท้าย การแทนที่ตัวอักษรของเสียงพยัญชนะต้นในคำเป็นกิจกรรมที่ส่งผลดี การจัดการเรียนการสอนควรเริ่มจากการสอนให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งเป็นพื้นฐานก่อน เมื่อผู้เรียนตระหนักในเสียง และสามารถระบุเสียงของตัวอักษรได้ตรงกับตัวอักษรที่เห็นได้อย่างแม่นยำแล้วจึงจะทำการสอนทักษะการผสมเสียงเพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ กลุ่มคำ วลี และประโยคได้ ในขณะเดียวกันควรจะต้องมีการนำเสนอความหมายของคำศัพท์ที่เกิดจากการผสมเสียงควบคู่ตามไปด้วยเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในบริบทของการใช้งานจริง

การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพื่อให้เกิดการอ่าน การสะกด และการเขียนนั้น ในส่วนของการจัดการเรียนการสอนจะต้องประกอบไปด้วยขั้นตอนพื้นฐานสำคัญหลัก คือ ขั้นการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร (Letter-Sound Correspondence) ขั้นการนำเสนอเทคนิคการผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่าน (Blending) และขั้นการเรียนรู้การสร้างคำ (Word

Building) ทั้งนี้ในทุกขั้นตอนมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ในขั้นของการนำเสนอซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญ 3 ประการ ประการแรกคือลำดับในการนำเสนอตัวอักษรและจำนวนเสียงที่จะนำเสนอในแต่ละครั้งการสอน

นอกจากนั้นแล้วการนำเสนอตัวอักษรในแต่ละครั้งของการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาลำดับในการนำเสนอตัวอักษรที่เหมาะสมด้วย ต้องอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนโดยเริ่มจากง่ายไปสู่ยาก เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรที่ได้รับการเรียนรู้ไปนั้นไปสร้างคำศัพท์ที่มีความหมายซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้โดยง่าย และไม่ก่อให้เกิดความสับสน ประการที่สองคือตำแหน่งของตัวอักษรในคำซึ่งตัวอักษรหนึ่งตัวนั้นสามารถปรากฏในตำแหน่งที่แตกต่างกันในคำศัพท์หนึ่งคำไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งของพยัญชนะต้น หรือตำแหน่งของพยัญชนะที่อยู่ท้ายคำ ประการสุดท้ายก็คือความตระหนักรู้ในเสียง ซึ่งในส่วนนี้ครูผู้สอนจะต้องสามารถนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรให้กับผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง (Beck และ Beck, 2013; Lloyd, 1992)

ในขั้นการนำเสนอเทคนิคการผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่าน (Blending) หัวใจสำคัญคือครูผู้สอนมีหน้าที่แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักการแยกองค์ประกอบของเสียงในคำออกเป็นส่วนๆ จากนั้นทำการผสมเสียงที่แยกออกมาได้นั้นเข้าเป็นการออกเสียงคำ โดยในช่วงแรกของการนำเสนอเทคนิค เสียงตัวอักษรแต่ละเสียงในคำจะถูกผสมเข้าด้วยกันด้วยการใช้การลากเสียงแต่ละเสียงในคำต่อเนื่องกันจนเกิดเป็นเสียงของคำนั้นๆ ดังเช่น เมื่อครูผู้สอนต้องการสอนการผสมเสียงเพื่ออ่านคำศัพท์คำว่า “bat” เริ่มต้นครูผู้สอนจะชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่าในคำศัพท์คำว่า “bat” นี้ประกอบด้วยเสียงของพยัญชนะสามเสียง นั่นคือเสียงของตัวอักษร b เสียงของตัวอักษร a และเสียงของตัวอักษร t จากนั้นกระตุ้นให้ผู้เรียนเริ่มออกเสียงตัวอักษรเสียงแรก คือ เสียงตัวอักษร b ลากเสียงของเสียงแรกมาเชื่อมต่อกับเสียงที่สอง คือ เสียงของตัวอักษร a และลากเสียงมาจนจบกับเสียงที่สามนั่นก็คือ เสียงของตัวอักษร t จนเกิดเป็นการออกเสียงคำว่า “bat” นั้นเอง

สำหรับขั้นการเรียนรู้การสร้างคำ (Word Building) เป็นการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการถอดรหัสเสียงในคำ การแทนที่เสียงในคำ และการจดจำรูปคำศัพท์ ในขั้นนี้ผู้เรียนจำเป็นต้องให้ความสนใจกับตัวอักษรแต่ละตัวที่ประกอบขึ้นมาเป็นคำศัพท์หนึ่งคำ สามารถที่จะระบุลำดับก่อนหลังของตัวอักษรในคำศัพท์แต่ละคำได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ความเข้าใจในวิธีเขียนอ่านและรูปแบบการสะกดคำในภาษาอังกฤษได้ ความสามารถในการทำนายการสะกดคำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการได้มาซึ่งภาษา ยกตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เรียนเห็นรูปคำศัพท์คำว่า “brain” ผู้เรียนจะต้องสามารถบอกได้ว่า ถ้าไม่มีตัวอักษร “b” อยู่ในคำศัพท์นี้ คำศัพท์นี้จะเป็นคำศัพท์คำใหม่คือคำว่า

“rain” และเมื่อแทนที่ตัวอักษร “b” ด้วยตัวอักษร “t” จะเกิดเป็นคำใหม่คือคำว่า “train” นอกจากนี้แล้วครูผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ฐานคำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกัน เช่น กลุ่มของคำศัพท์คำว่า “man” “can” “cat” “hat” “hit” “hid” เป็นต้น

เนื่องด้วยแนวทางการสอนโฟนิกส์ได้รับการยอมรับว่าเป็นแนวทางการสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาภาษาอังกฤษของหลายประเทศจึงได้บรรจุเอาแนวทางการสอนโฟนิกส์เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในช่วงเริ่มต้นให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษเบื้องต้น ตัวอย่างเช่นในประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย เขตบริหารพิเศษฮ่องกง ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังมีสื่อการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจอีกหลากหลายที่ได้พัฒนาเอาแนวทางการสอนโฟนิกส์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษเบื้องต้น ไม่ว่าจะเป็น จอลลีโฟนิกส์ โฟนิคส์แดนซ์ และไพรมารีโฟนิกส์ เป็นต้น โดยที่ขั้นตอนและลำดับในการนำเสนอตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรในการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ทั้งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศต่างๆ และจากสื่อการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจที่กล่าวมาข้างต้นนั้นมีความแตกต่างกันดังต่อไปนี้

1.4.1 การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศอังกฤษ สำหรับประเทศอังกฤษนั้นถือว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีความสำคัญกับการศึกษาในช่วงปฐมวัยเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีความเชื่อว่าเมื่อผู้เรียนมีการเริ่มต้นที่ดีจะต่อยอดไปสู่การพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จึงได้มีการจัดทำหลักสูตรขั้นพื้นฐานเพื่อใช้เป็นแนวทางร่วมของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กในช่วงแรกนั้นจะต้องครอบคลุมถึงส่วนสำคัญต่างๆ ดังนี้ (Department for Education and Skills, 2007)

การสอนเสียงของตัวอักษรและกลุ่มตัวอักษร (Letter Sets) สำหรับในส่วนนี้ครูผู้สอนจะนำเสนอเสียงแต่ละเสียงที่มีความสัมพันธ์กับตัวอักษรแต่ละตัว หรือกลุ่มของตัวอักษรแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้ลำดับของการสอนเสียงนั้นจะถูกจัดหมวดหมู่เพื่อทำการสอนในแต่ละครั้งไม่เกิน 5 เสียง โดยเริ่มจากการสอนเสียงที่ง่ายต่อการผสมเสียงเพื่อให้เกิดคำที่มีความหมายที่ผู้เรียนสามารถพบเจอหรือคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ในช่วงแรกนั้นแต่ละหมวดหมู่จะประกอบไปด้วยเสียงของทั้งพยัญชนะและสระ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เสียงทั้งพยัญชนะและสระในหมวดหมู่มาผสมเพื่อให้เกิดเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายได้ ตัวอักษรที่ก่อให้เกิดความสับสนได้ง่ายจะถูกแยกหมวดหมู่ออกจากกัน เช่น ตัวอักษร “b” และ

ตัวอักษร “d” ตัวอักษรที่มีเสียงไม่ชัดเจนจะถูกสอนในช่วงหลัง สอนพยัญชนะเสียงเดี่ยวก่อนพยัญชนะเสียงผสม และสำหรับหมวดหมู่ในการสอนเสียงนั้นได้ถูกจัดเรียงตามลำดับดังตารางที่ 1

หมวดหมู่ที่	เสียงของตัวอักษร	หมวดหมู่ที่	เสียงของตัวอักษร
1	s, a, t, p	7	y, z, zz, qu
2	i, n, m, d	8	ch, sh, th, ng
3	g, o, c, k	9	ai, ee, igh, oa, oo
4	ck, e, u, r	10	ar, or, ur, ow, oi
5	h, b, f, ff, l, ll, ss	11	ear, air, ure, er
6	j, v, w, x		

ตารางที่ 1 ลำดับของหมวดหมู่สำหรับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในประเทศอังกฤษ

การจำแนกและการจดจำตัวอักษร ทั้งนี้การจำแนกและการจดจำตัวอักษรทั้งที่อยู่ในรูปของตัวอักษรเดี่ยวและที่อยู่ในรูปของกลุ่มตัวอักษร (Letter Recognition and Recall) ครูผู้สอนจะต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถจำแนกและจดจำตัวอักษรทั้งที่อยู่ในรูปของตัวอักษรเดี่ยวและที่อยู่ในรูปของกลุ่มตัวอักษร และเสียงของตัวอักษรและกลุ่มตัวอักษรได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว จุดประสงค์ก็เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านและความสามารถในการออกเสียง

สำหรับการฝึกฝนการผสมเสียงตัวอักษรเพื่อให้เกิดคำและการแยกเสียงในคำ (Blending and Segmentation) ในส่วนนี้ครูผู้สอนจะนำเสนอให้ผู้เรียนรู้จักกับเทคนิคการผสมเสียงเพื่อให้เกิดคำและการแยกเสียงที่ประกอบอยู่ในคำออกมา ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและชำนาญจนนำไปสู่ความคล่องแคล่วในการอ่านและสะกดคำเสียง การฝึกฝนการผสมเสียงตัวอักษรในคำเพื่อให้เกิดการอ่านสำหรับคำพยางค์เดียวที่มีโครงสร้างของคำในรูปแบบ VC, CVC, CVCC และ CCVC (Blending for Reading VC, CVC, CVCC, and CCVC Words) สำหรับส่วนนี้ผู้เรียนได้เรียนรู้โครงสร้างของคำแบบต่างๆ และท้ายสุดการฝึกฝนการแยกเสียงตัวอักษรในคำเพื่อให้เกิดการสะกดสำหรับคำศัพท์พยางค์เดียวที่มีโครงสร้างของคำเป็นแบบ VC, CVC, CVCC และ CCVC (Segmenting for Spelling VC, CVC, CVCC, and CCVC Words) สำหรับส่วนนี้เช่นกันผู้เรียนจะได้เรียนรู้

เกี่ยวกับโครงสร้างของคำในแบบต่างๆ ประกอบกับใช้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการแยกเสียงที่อยู่ในคำ เพื่อให้เกิดการสะกด

การฝึกฝนการผสมเสียงตัวอักษรในคำเพื่อให้เกิดการอ่านสำหรับคำศัพท์หลายพยางค์นั้น (Blending for Reading Multisyllabic Words) ในส่วนนี้จะเป็นการต่อยอดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านที่ไม่จำกัดเฉพาะคำศัพท์ที่มีเพียงพยางค์เดียว เช่น การอ่านคำศัพท์คำว่า postman, hotter, tapping เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อการฝึกฝนการแยกเสียงตัวอักษรในคำเพื่อให้เกิดการสะกดสำหรับคำหลายพยางค์ (Blending for Spelling Multisyllabic Words) การสอนคำศัพท์ที่มีการใช้งานบ่อย (High-Frequency Words) และการฝึกหัดการอ่านและการเขียนประโยคจากนำเสนออ่านง่ายๆ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนและพัฒนาความสามารถในการอ่าน การสะกด และการเขียนให้สูงขึ้น

1.4.2 การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในหลักสูตรแกนกลางการสอนภาษาอังกฤษในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อพิจารณาจากรายละเอียดของมาตรฐานการศึกษาแกนกลางสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการรู้หนังสือในวิชาประวัติศาสตร์และสังคม วิทยาศาสตร์และวิชาทางเทคนิค (The California Department of Education, 2013) ของทางประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าโฟนิกส์นั้นมีบทบาทสำคัญตั้งแต่ในระดับชั้นอนุบาลจนถึงเกรด 5 ดังนี้

เริ่มจากในระดับชั้นอนุบาล ผู้เรียนในระดับนี้จะต้องเข้าใจคำในภาษาพูด พยางค์ และเสียงในคำ สามารถจดจำและสร้างคำพ้องเสียง ออกเสียง ผสมเสียง และแยกแยะเสียงของคำที่อยู่ในภาษาพูดได้ สามารถที่จะผสมเสียงและแยกเสียงของพยัญชนะต้นและเสียงท้ายในคำศัพท์พยางค์เดียวอยู่ในภาษาพูดได้ สามารถที่จะระบุและออกเสียงเสียงต้นคำ เสียงสระกลางคำ และเสียงท้ายคำที่อยู่ในคำศัพท์ที่มีโครงสร้างแบบ CVC ได้ สามารถเพิ่มหรือแทนที่เสียงใดเสียงหนึ่งในคำศัพท์พยางค์เดียวเพื่อสร้างคำศัพท์คำใหม่ได้ มีความเข้าใจและสามารถที่จะประยุกต์ใช้ความรู้เบื้องต้นในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรได้ โดยที่เริ่มต้นจากเสียงของพยัญชนะที่พบเจอบ่อยครั้งร่วมกับเสียงของสระหลักทั้ง 5 สระ สามารถอ่านคำศัพท์ที่ใช้งานบ่อยครั้งในชีวิตประจำวันได้ ตลอดจนสามารถแยกแยะคำศัพท์ที่ออกเสียงคล้ายกันออกจากกันได้โดยการระบุเสียงของพยัญชนะที่แตกต่างกัน

ในระดับชั้นเกรด 1 ผู้เรียนจะต้องเข้าใจคำในภาษาพูด พยางค์ และเสียงในคำ สามารถที่จะแยกแยะเสียงของสระเสียงยาว ออกจากสระเสียงสั้นในคำศัพท์พยางค์เดียวได้ สามารถสร้างคำศัพท์พยางค์เดียวด้วยการออกเสียงผ่านเทคนิคการผสมเสียง ครอบคลุมไปถึงเสียงของพยัญชนะผสม (Consonant Blends) สามารถจะระบุและออกเสียงเสียงต้นคำ เสียงสระกลางคำ และเสียงท้ายคำที่อยู่ในคำศัพท์พยางค์เดียว ตลอดจนสามารถแยกเสียงตามลำดับในคำศัพท์พยางค์เดียวได้อย่างถูกต้อง สามารถเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างรูปของคู่พยัญชนะและเสียงของคู่พยัญชนะพื้นฐาน (Spelling-Sound Correspondences for Common Consonant Digraph) สามารถถอดรหัสเสียงในคำศัพท์พยางค์เดียวได้ เข้าใจคำศัพท์ที่ลงท้ายด้วย -e และรูปแบบที่หลากหลายของสระเสียงยาวเบื้องต้น สามารถถอดรหัสเสียงในคำศัพท์สองพยางค์ได้โดยอาศัยรูปแบบการแตกพยางค์ สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่มีการเพิ่มเติมเสียงท้ายเพื่อผันคำ (Inflectional endings) ตลอดจนสามารถที่จะจดจำและอ่านคำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ตรงกับการสะกด (Irregularly Spelled Words) ได้ถูกต้อง

ในระดับชั้นเกรด 2 ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจและสามารถประยุกต์ทักษะในการถอดรหัสเสียงในคำ เมื่ออ่านบทอ่านสามารถที่จะแยกแยะเสียงของสระเสียงยาวออกจากสระเสียงสั้นในคำศัพท์พยางค์เดียวที่พบเจอบ่อยครั้งได้ เข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างรูปของสระเสียงยาวและเสียงของสระเสียงยาว (Spelling-Sound Correspondences for Additional Common Vowel Teams) ที่เพิ่มเติมเข้ามาได้ สามารถถอดรหัสเสียงในคำศัพท์สองพยางค์ที่ประกอบด้วยสระเสียงยาวที่พบเจอบ่อยครั้งได้ สามารถถอดรหัสเสียงในคำที่มีการเติมส่วนประกอบหน้าคำ (Prefixes) และส่วนประกอบหลังคำ (Suffixes) พื้นฐาน ตลอดจนสามารถที่จะระบุ จดจำ และอ่านคำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ตรงกับการสะกดได้อย่างถูกต้อง

ในระดับชั้นเกรด 3 ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจและสามารถประยุกต์ทักษะในการถอดรหัสเสียงในคำ สามารถที่จะถอดรหัสเสียงในคำที่ประกอบด้วยส่วนประกอบหลังคำในภาษาลาติน (Latin Suffixes) พื้นฐาน คำศัพท์หลายพยางค์ (Multi-syllable Words) ตลอดจนสามารถที่จะระบุ จดจำ และอ่านคำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ตรงกับการสะกดได้อย่างถูกต้อง

สำหรับในระดับชั้นเกรด 4 และ เกรด 5 ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจและสามารถที่จะประยุกต์ใช้ทักษะในการถอดรหัสเสียงในคำ ประกอบกับความรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ความเข้าใจในการแตกพยางค์ (Syllabication Patterns) และความเข้าใจในกระบวนการสร้างคำและโครงสร้างของคำ (Morphology) เพื่อใช้ในการอ่านคำศัพท์หลายพยางค์ที่

ไม่คุ้นเคยทั้งที่ปรากฏอยู่ในบริบทของบทอ่าน และนอกบริบทได้อย่างถูกต้องแม่นยำ (The California Department of Education, 2013)

ทั้งนี้การเลือกลำดับในการนำเสนอตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นในการจัดการเรียนการสอนนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของความถี่ในการพบเจอตัวอักษรนั้นๆ ทั้งในการอ่านและการสะกดเสียงที่มีโอกาสสร้างความสับสนให้กับผู้เรียนได้ง่ายทั้งในด้านของรูปตัวอักษร หรือเสียงที่คล้ายคลึงกันจะถูกจัดลำดับในการนำเสนอที่ห่างกันออกไป ตัวอย่างของลำดับในการนำเสนอตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรที่แนะนำให้ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น ลำดับในการนำเสนอตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรที่เริ่มต้นจากตัวอักษร i, t, p, n, s, a, l, d, f, h, g, o, k, c /k/, m, r, b, e, y /y/, j, u, w, x /ks/, z, qu /kw/ หรือ ลำดับในการนำเสนอตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรที่เริ่มต้นจากตัวอักษร m, t, s, a, d, r, o, f, i, g, h, l, u, c, b, n, k, v, e, w, j, p, y, x, q, z (Kindergarten Teacher Reading Academy, 2009)

1.4.3 การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในหลักสูตรแกนกลางการสอนภาษาอังกฤษในประเทศออสเตรเลีย ในประเทศออสเตรเลียก็มีความเชื่อที่ว่าจัดการเรียนการสอนโดยใช้โฟนิกส์ให้ผู้เรียนตั้งแต่เด็กนั้น มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการรู้หนังสือเร็วยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้โฟนิกส์ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะต้องเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอนและมีระบบแบบแผน การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในประเทศออสเตรเลียก็เป็นเช่นเดียวกันกับประเทศอื่นๆ ที่ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้หลักการของความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร (Letter-Sound or Grapheme-Phoneme Correspondences) ทักษะการผสมเสียง (Blending) และทักษะในการแยกเสียง (Segmenting) สำหรับการสอนภาษาอังกฤษมาตรฐานในประเทศออสเตรเลีย (Standard Australian English) ตัวอักษร 26 ตัว ให้เสียงจำนวนทั้งหมด 44 เสียง และมีการแบ่งช่วงการเรียนการสอนโฟนิกส์ออก เป็นหน่วยการสอนย่อยจำนวน 8 หน่วยการสอน เริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงชั้นปีที่ 2 (Year 2) ดังต่อไปนี้ (Department of Education and Communities, 2012; New South Wales Department of Education and Training Learning and Development, 2009)

หน่วยการสอนที่ 1 เป็นช่วงที่นำเสนอให้ผู้เรียนรู้จักกับตัวอักษร และจดจำรูปแบบของตัวอักษร ผู้เรียนจะต้องสามารถจำแนกและระบุตัวอักษรตัวเดียวกันที่ปรากฏอยู่ในคำศัพท์ที่ต่างกัน ตั้งแต่สองคำขึ้นไป

หน่วยการสอนที่ 2 เป็นช่วงที่ครูผู้สอนนำเสนอถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งครูผู้สอนควรที่จะ

แบ่งตัวอักษรในการจัดการเรียนการสอนจำนวนไม่มาก ทั้งนี้ไม่ควรเกิน 7 เสียง เช่น a, m, t, s, i, f, d เป็นต้น และไม่ควรรนำเสนอตัวอักษรที่มีความคล้ายคลึงกันในการเขียนหรือมีความคล้ายคลึงกันในเสียง เช่น ตัวอักษร “b” และ ตัวอักษร “d” และ ตัวอักษร “a” และตัวอักษร “u” เข้าด้วยกัน ในช่วงของหน่วยการสอนที่ 2 ผู้เรียนจะต้องสามารถจำแนก และระบุตัวอักษรตัวเดียวกันที่ปรากฏอยู่ในคำศัพท์ที่ต่างกันตั้งแต่สองคำขึ้นไป และจะต้องสามารถระบุเสียงที่ประกอบอยู่ในคำศัพท์ได้ โดยลำดับการนำเสนอตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรแสดงในตารางที่ 2

ลำดับ	ตัวอักษร	เสียง	ลำดับ	ตัวอักษร	เสียง
1	a	/æ/	14	c	/k/
2	m	/m/	15	b	/b/
3	t	/t/	16	n	/n/
4	s	/s/	17	k	/k/
5	i	/i/	18	v	/v/
6	f	/f/	19	e	/ɛ/
7	d	/d/	20	w	/w/
8	r	/r/	21	j	/j/
9	o	/ɒ/	22	p	/p/
10	g	/g/	23	y	/y/
11	l	/l/	24	x	/ks/
12	h	/h/	25	q	/k/
13	u	/ʌ/	26	z	/z/

ตารางที่ 2 ลำดับตัวอักษรสำหรับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในประเทศออสเตรเลีย

หน่วยการสอนที่ 3 เป็นช่วงที่ครูผู้สอนนำเสนอให้ผู้เรียนได้รู้จักกับการผสมเสียงเพื่อให้เกิดคำ เริ่มต้นจากการผสมเสียงของตัวอักษรไม่เกินสามเสียงก่อน ในช่วงของหน่วยการสอนที่ 3 นี้ ผู้เรียนจะต้องสามารถจำแนก และระบุตัวอักษรทุกตัวที่ประกอบอยู่ในคำศัพท์ ทั้งยังต้องสามารถระบุเสียงที่ประกอบอยู่ในคำศัพท์ สามารถผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่านคำศัพท์และสามารถเขียนตัวอักษรที่สัมพันธ์กับเสียงได้

หน่วยการสอนที่ 4 เป็นช่วงที่ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมจากครูผู้สอนให้ฝึกฝนจนชำนาญในการที่จะสามารถระบุตัวอักษรทุกตัวที่ประกอบอยู่ในคำศัพท์ ออกเสียงเสียงของตัวอักษรได้ทุกตัวในคำศัพท์ พร้อมทั้งสามารถสะกดคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้ถูกต้องตามหลักของโฟนิกส์

หน่วยการสอนที่ 5 เป็นช่วงที่ผู้เรียนจะได้รับการเรียนการสอนให้ผสมเสียงของพยัญชนะต้นเข้ากับรูปแบบของสระพื้นฐาน เรียนรู้กลุ่มของคำที่มีความคล้ายคลึงกัน เรียนรู้คำศัพท์ที่มีรูปแบบโครงสร้างที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยยังคงใช้พื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรตลอดจนเรียนรู้กลุ่มพยัญชนะ (Consonant Cluster) คู่พยัญชนะ (Consonant Diagraph) และคู่สระ (Vowel Diagraph) เพื่อใช้ในการใช้ผสมเสียงเพื่อให้เกิดคำศัพท์ใหม่ สำหรับลำดับในการเรียนรู้คู่พยัญชนะ ตัวอย่างเช่น sh, ch, th และ ck และสำหรับลำดับในการเรียนรู้คู่สระ ตัวอย่างเช่น or, ue, ie และ ee เป็นต้น ในการสอนคู่สระนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับคู่สระเสียงยาวที่เมื่อประกอบอยู่ในคำศัพท์แล้วมีพยัญชนะคั่น ดังตัวอย่างในคำศัพท์คำว่า “fine” และ “tune”

หน่วยการสอนที่ 6 สำหรับในช่วงนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การแยกแยะเสียงในกลุ่มพยัญชนะ (Consonant Cluster) เพื่อให้เกิดการสะกดคำศัพท์คำใหม่ที่ไม่คุ้นเคย อาศัยความคล้ายคลึงกันของคำศัพท์และความรู้เรื่องกลุ่มพยัญชนะใช้ในการถอดรหัสเสียงในคำเพื่อให้เกิดการอ่าน (Decoding)

หน่วยการสอนที่ 7 ในช่วงของหน่วยการสอนนี้ผู้เรียนจะได้รับการเรียนการสอนให้รู้จักกับคำอุปสรรคพื้นฐานที่เติมไว้หลังคำหลัก (Suffix) ซึ่งเมื่อนำเข้าไปเติมหลังคำหลักแล้วสามารถทำให้เกิดการออกเสียงที่ต่างกันเช่น -ed ในคำศัพท์คำว่า “packed” “warned” และ “needed” พร้อมกันนั้นผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้ว่าเสียงเสียงหนึ่งนั้นสามารถมีรูปแบบได้หลายรูปแบบ เช่น เสียงของสระที่อยู่ในคำศัพท์ดังต่อไปนี้ “feet” “beat” “people” “key” “ski” “happy”

หน่วยการสอนที่ 8 สำหรับในช่วงนี้ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการอ่านและการสะกดโดยใช้องค์ความรู้ทั้งหมดที่ได้รับไป ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร เทคนิคการผสมเสียง และเทคนิคการแยกเสียงเข้าด้วยกัน

1.4.4 การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในหลักสูตรแกนกลางการสอน

ภาษาอังกฤษในเขตบริหารพิเศษฮ่องกง สำหรับในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงนั้นถือว่าการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการอ่าน การสะกด และการเขียนที่มีประโยชน์สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ โดยแนะนำให้มีการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ให้กับผู้เรียนตั้งแต่ยังเด็กเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ให้กับผู้เรียนในด้านการ

พัฒนาความสามารถทางภาษาทั้งสี่ด้านได้แก่ ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการพูด ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนต่อไป สำหรับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศบริหารพิเศษฮ่องกงนั้น จะจัดควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรทั่วไป โดยที่จะไม่แยกส่วนออกจากกัน ผู้เรียนจะได้รับการเรียนการสอนจากครูผู้สอนเพื่อพัฒนาซึ่งความตระหนักรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร และเสียงตัวอักษร (Letter-Sound Relationships) นั่นคือ พยัญชนะและสระ โดยพยัญชนะก็ถูกแบ่งย่อยออกเป็น พยัญชนะเดี่ยว (Single Consonants) และคู่พยัญชนะ (Consonant Diagraphs) สระก็เช่นกันถูกแบ่งออกเป็น สระเสียงสั้น (Short Vowels) ตัวอย่างเช่น a, e, i สระเสียงยาว (Long Vowels) ตัวอย่างเช่น ai, ie และ oo และสระอื่นๆ (Other Vowels) เช่น er, ar และ or

ทั้งนี้ในการเลือกเสียงและลำดับในการสอนเสียงของตัวอักษรนั้น ตั้งอยู่บนความถี่ในการพบเจอตัวอักษรตัวนั้นๆ ในแหล่งข้อมูลในการอ่านที่เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน โดยจะหลีกเลี่ยงการนำเสนอตัวอักษรที่มีรูปแบบการเขียนที่คล้ายคลึงกัน หรือตัวอักษรที่ให้เสียงใกล้เคียงกันเข้าไว้ด้วยกัน เช่น ตัวอักษร b, d, p เป็นต้น โดยหมวดหมู่และลำดับของตัวอักษรที่ใช้ในการจัดการเรียน

การสอนในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแสดงให้เห็นในตารางที่ 3 (Curriculum Development Institute Education Bureau Hongkong Special Administrative Region, 2010; The Curriculum Development Council of Hongkong, 2017)

หมวดหมู่ที่	เสียงของตัวอักษร	หมวดหมู่ที่	เสียงของตัวอักษร
1	t, b, r, a	8	v, sh
2	m, s, h, o	9	th, wh, ch
3	c, l, n, e	10	Long vowel "i" (i_e, ie, igh, y)
4	j, p, y, i	11	Long vowel "a" (a_e, ai, ay)
5	f, w, u	12	Long vowel "e" (e_e, ea, ee)
6	d, g, k	13	Long vowel "o" (o_e, oa, oe, ow)
7	qu, z, x	14	Long vowel "u" (u_e, ue, ew)

ตารางที่ 3 ลำดับของหมวดหมู่สำหรับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในเขตบริหารพิเศษฮ่องกง

1.4.5 การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในหลักสูตรแกนกลางการสอนภาษาอังกฤษในประเทศสิงคโปร์ หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์เป็นอีกหนึ่งหลักสูตรที่เห็นความสำคัญของการใช้โฟนิกส์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้หนังสือให้ผู้เรียนตั้งแต่ยังเด็ก โดยได้เริ่มต้นให้ผู้เรียนรู้จักโฟนิกส์ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ลำดับในการนำเสนอเสียงในการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์นั้น จะเริ่มจัดการเรียนการสอนเรียงจากระดับที่ง่าย และพบเจอได้บ่อยในบทอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาก่อน ดังแสดงในตารางที่ 4

หมวดหมู่	เสียงของตัวอักษร
Initial and Final Consonants	m, j, f, s, b, t, w, r, p, h, v, d, k, z, l, g, n, c, y
Initial Short Vowels	a, e, i, o, u
Word Families	-at, -an, -ad, -ap, -et, -en, -ill, -ig, -in, -ot, -op, -og, -ug, -un
Final “y” as a vowel	“y” as in words; my and funny
Initial Consonant Digraphs	th, sh, ch, wh and etc.
Vowel Digraphs	oo, ee, ea, oa, aw, ai, ay and etc.
Initial Consonant Blends	st, sm, sw, sn, sk, bl, br, cl, cr, dr, fl, gl, pl, pr, st, tr, and etc.
Final Consonant Blends	nd, nk, nt, mp and etc.
Initial Consonant Blends	thr, str, scr and etc.
Double Consonants	tt, pp, rr, gg, nn, ss, ll, ck and etc.
Word Endings	ple, ble, dle, tle, ng, tch and etc.
R-Controlled Vowels	ar, ir, ur, or and etc.
Diphthongs	ou, ow, oi, oy
Inflexional Suffixs	-s, -es, -ing, -ed

ตารางที่ 4 ลำดับของหมวดหมู่สำหรับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในประเทศสิงคโปร์

การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาของประเทศสิงคโปร์นั้น ตั้งอยู่บนรากฐานของหลักการของตัวอักษร เน้นการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร โดยหลักการของตัวอักษรนั้นหมายถึงความเข้าใจในเสียงแต่ละเสียงของตัวอักษรในภาษาที่มีระบบการเขียนเป็นแบบ Alphabetic โดยตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัว แทนเสียง 42 เสียงหรือมากกว่า จุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในหลักสูตรของประเทศสิงคโปร์นั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรและการผสมเสียงในคำเข้ามาช่วยในการคาดเดาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย

การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในห้องเรียนของประเทศสิงคโปร์ประกอบไปด้วย ชั้นในการนำเสนอความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ชั้นในการนำเสนอทักษะการผสมเสียงในคำ ทักษะการแยกเสียงในคำ และชั้นในการนำเสนอโครงสร้างของคำ จัดการเรียนการสอนควบคู่ไปอย่างสมดุลกับการจัดการเรียนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจผ่านกิจกรรมการอ่าน เพื่อเอื้อประโยชน์ให้ผู้เรียนได้นำเอาความรู้โฟนิกส์ไปใช้ในการอ่านและการเขียนได้ (Curriculum Planning and Development Division, 2010)

**1.4.6 การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ภาษาอังกฤษในประเทศมาเลเซีย** การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตลอดทั้ง 6 ปีในประเทศมาเลเซียนั้นจะต้องมีโฟนิกส์รวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ภายหลังจากการเรียนรู้ผู้เรียนจะต้องสามารถระบุและบอกความแตกต่างของตัวอักษรในภาษาอังกฤษทุกตัวได้ ต้องมีความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร สามารถระบุพยางค์ต้น สระ และเสียงท้ายของคำศัพท์พยางค์เดียวได้ สามารถที่จะผสมเสียงขอตัวอักษรตั้งแต่สองถึงสี่เสียงเพื่อให้เกิดคำศัพท์ที่มีความหมาย และอ่านออกเสียงคำเหล่านั้นได้ และสามารถแยกเสียงในคำศัพท์เพื่อจะสะกดได้ (Curriculum Development Division, 2011) ลำดับของหมวดหมู่ในการสอนดังตารางที่ 5

หมวด	เสียงของตัวอักษร	หมวด	เสียงของตัวอักษร
1	s, a, t, p	5	h, b, f, ff, l, ll, ss
2	i, n, m, d	6	j, v, w, x
3	g, o, c, k	7	y, z, zz, qu
4	ck, e, u, r	8	ch, sh, th, ng

ตารางที่ 5 ลำดับของหมวดหมู่สำหรับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในประเทศมาเลเซีย

1.4.7 การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในสื่อการสอนภาษาอังกฤษเชิง

ธุรกิจจอลลี่โฟนิกส์ (Jolly Phonics) สื่อการสอนจอลลี่โฟนิกส์เป็นสื่อการสอนที่ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยครูระดับประถมศึกษาตอนต้นสองคนในประเทศอังกฤษ คือ Sue Lloyd และ Sara Wernham ในปี ค.ศ. 1992 โดยเป็นสื่อการสอนที่นำเสนอถึงพื้นฐานของการอ่านและการเขียนในเชิงลึกที่มีการนำเอาโฟนิกส์แบบสังเคราะห์เข้าไปช่วยในการจัดการเรียนการสอนในเรื่องของ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรที่มีความหลากหลายในกิจกรรมการสอน ทั้งนี้ก็เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านและเพิ่มพูนความเข้าใจ ตลอดจนทักษะที่เกี่ยวข้องในการอ่านให้สูงขึ้น สื่อการสอนจอลลี่โฟนิกส์นี้สอนให้ผู้เรียนใช้เสียงของตัวอักษรในการอ่านและเขียนคำศัพท์ประกอบไปด้วยขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน คือ ขั้นการเรียนรู้เสียงตัวอักษร (Learning the Letter Sounds) ขั้นการเรียนรู้วิธีการเขียนตัวอักษร (Learning Letter Formation) ขั้นการผสมเสียง (Blending) ขั้นการระบุเสียงในคำศัพท์ (Identifying Sounds in Words) และขั้นในการสะกดคำศัพท์เฉพาะ (Spelling Tricky Words) โดยการจัดการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนนี้จะถูกจัดลำดับอย่างชัดเจนเป็นระบบแบบแผน (Lapp และ Flood, 1992)

ขั้นการเรียนรู้เสียงตัวอักษร (Learning the Letter Sounds) สื่อการสอนจอลลี่โฟนิกส์เสียงของตัวอักษรทั้ง 26 ตัว รวมไปถึงเสียงพยัญชนะผสมและเสียงสระผสม ถูกจัดหมวดหมู่เรียงลำดับตามความยากง่ายในการสอน ในช่วงแรกของการจัดการเรียนการสอนนั้นแต่ละหมวดหมู่จะประกอบไปด้วยทั้งพยัญชนะและสระ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เสียงของพยัญชนะและสระเหล่านั้นผสมเพื่อให้เกิดคำศัพท์ได้ ตัวอักษรที่ก่อให้เกิดความสับสนได้ง่ายจะถูกแยกหมวดหมู่ออกจากกัน เช่น “b” เช่น “d” ตัวอักษรที่มีเสียงไม่ชัดเจนจะถูกสอนในช่วงหลัง และสอนพยัญชนะเสียงเดี่ยวก่อนพยัญชนะเสียงผสม โดยเริ่มต้นผสมคำด้วยการสอนเสียงพยัญชนะต้นก่อน ตัวอักษรทั้งหมดถูกจัดออกเป็น 8 หมวดหมู่ดังตารางที่ 6 (Lapp และ Flood, 1992)

หมวดหมู่ที่	เสียงของตัวอักษร	หมวดหมู่ที่	เสียงของตัวอักษร
1	s, a, t, i, p	5	oa, ie, ee, or, z, w
2	n, c, k, e, h, r	6	ng, v, y, x, oo
3	m, d, g, o, u	7	ch, sh, th, qu, ou
4	l, f, b, ai, j	8	oi, ue, er, ar

ตารางที่ 6 ลำดับของหมวดหมู่ในการสอนเสียงของตัวอักษรสำหรับสื่อการสอนจอลลี่โฟนิกส์

ขั้นการเรียนรู้วิธีการเขียนตัวอักษร (Learning Letter Formation) เริ่มแรกนั้นจะสอนให้ผู้เรียนจับดินสอ จากนั้นจึงเริ่มสอนวิธีการเขียนตัวอักษรแต่ละตัวให้ถูกต้องโดยที่ครูผู้สอนสามารถที่จะสอนการเขียนตัวอักษรด้วยวิธีการเขียนให้ดูบนกระดานเป็นตัวอย่าง หรือครูผู้สอนจะสอนจากเขียนตัวอักษรกลางอากาศ หรือให้ผู้เรียนลากต่อจุดตามลูกศรในแบบฝึก

ขั้นการผสมเสียง (Blending) ถือเป็นขั้นที่ต้องใช้การสังเคราะห์ที่เกี่ยวกับกระบวนการในการออกเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวอักษรที่ประกอบอยู่ในคำศัพท์คำหนึ่ง แล้วทำการผสมเสียงแต่ละตัวอักษรเข้าด้วยกันเพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงคำนั้นๆ ได้

ขั้นการระบุเสียงในคำศัพท์ (Identifying Sounds in Words) ขั้นนี้ถือเป็นการปูพื้นฐานไปสู่ทักษะสำคัญนั่นคือทักษะการเขียน การที่ผู้เรียนจะสามารถเขียนได้นั้นจะต้องมีความสามารถในการระบุเสียงย่อยที่อยู่ในคำให้ได้ก่อน สำหรับในการจัดการเรียนการสอนในขั้นนี้ ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนให้รู้จักรับฟังเป็นอันดับแรกก่อน โดยคำศัพท์ที่สอนในช่วงแรกนั้นจะเป็นคำศัพท์ง่ายประกอบด้วยตัวอักษรสามตัว เช่น dog และ cat เป็นต้น ครูผู้สอนจะเป็นผู้ออกเสียงคำศัพท์ ส่วนผู้เรียนจะมีหน้าที่ในการแจกเสียงที่ประกอบอยู่ในคำศัพท์นั้นแล้วถอดรหัสออกมาเป็นตัวอักษร ในการสอนโครงสร้างของคำในตอนเริ่มต้นนั้นควรที่จะนำเสนอโครงสร้างของคำอย่างง่ายก่อน นั่นคือ พยัญชนะ-สระ-พยัญชนะ (Consonant-Vowel-Consonant หรือ CVC)

ขั้นการสะกดคำศัพท์เฉพาะ (Spelling Tricky Words) คำศัพท์เฉพาะ หมายถึงคำศัพท์ที่ไม่สามารถใช้หลักการของโฟนิกส์ในการอ่านหรือการเขียนได้ รวมไปถึงจนถึงคำศัพท์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน เช่น to, she, one และ said เป็นต้น

1.4.8 การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในสื่อการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจโฟนิกส์แดนซ์ (Phonics Dance) สื่อการสอนโฟนิกส์แดนซ์ได้ถูกพัฒนาขึ้นโดย Ginny Dowd ครูระดับประถมศึกษาในรัฐโอไฮโอ ในปี ค.ศ. 1999 หลังจากที่มีประสบการณ์การสอนมาหลายปีและสังเกตพบว่าผู้เรียนบางคนประสบปัญหาในการถอดรหัสเสียงในคำ สื่อการสอนโฟนิกส์แดนซ์จึงได้นำเสนออุปกรณ์การสอนที่หลากหลายรูปแบบ อันที่จะช่วยให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียน องค์ประกอบในสื่อการสอนโฟนิกส์แดนซ์นั้นถูกออกแบบให้เชื่อมโยงเข้ากับทฤษฎีความรู้ทางจิตวิทยานั้นคือการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำ (Enactive Representation) การเรียนรู้ที่เกิดจากความคิด (Iconic Representation) ทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (The Zone of Proximal Development หรือ ZPD) ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) และ ทฤษฎีการรับรู้สภาพของตนเอง (Self-Efficacy)

ขั้นตอนในการสอนในสื่อการสอนโฟนิกส์ตามขั้นนั้น ประกอบไปด้วยขั้นกระตุ้นความสนใจ (Magic Sound Sprinkles) ขั้นการทบทวนตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร (Alphabet Sound Review) ขั้นการเรียนรู้โครงสร้างของคำ (Word Association) ขั้นการเรียนรู้กลุ่มเสียงตัวอักษร (Hunk and Chunk) ขั้นการเรียนรู้คำแปลก (Monster Words) และขั้นการเรียนรู้ผ่านตัวละครสมมติ Mean Old Uncle Mario (Mean Old Uncle Mario) โดยการจัดการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนนี้จะถูกจัดลำดับอย่างชัดเจน และเป็นระบบแบบแผน (Mullins, 2013) ดังนี้

ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Magic Sound Sprinkles) ขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะใช้คำพูดเพื่อกระตุ้นความสนใจและสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนตามที่ Bandura (1977) ได้กล่าวไว้ว่าการกระตุ้นความสนใจเพื่อให้เกิดความเชื่อและเปิดการรับรู้สามารถทำให้การเรียนรู้ภาระงานต่างๆ ประสบความสำเร็จได้ โดยการกระตุ้นความสนใจในขั้นตอนนี้ จะเป็นการใช้คำพูดชักจูงผู้เรียนให้เกิดความมั่นใจว่าตัวผู้เรียนเป็นผู้มีความสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ง่ายและรวดเร็ว

ขั้นการทบทวนตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร (Alphabet Sound Review) ขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะทำการแนะนำตัวอักษรควบคู่กับเสียงของตัวอักษรให้กับผู้เรียน โดยตัวอักษรทั้งหมดจะถูกแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มย่อยๆ การสอนเสียงของตัวอักษรจะใช้วิธีการสอนผ่านบัตรภาพที่มีตัวอักษรที่ต้องการจะสอนอยู่ด้วย ทั้งนี้ครูผู้สอนจะเป็นผู้ออกเสียงตัวอักษรหนึ่งตัวก่อนแล้วจึงให้ผู้เรียนออกเสียงตัวอักษรนั้นตาม ตลอดการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ความรู้หลักการของตัวอักษร ซึ่งนั่นก็คือทุกตัวอักษรจะมีเสียงของตัวเอง และสามารถที่จะคาดเดาความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรได้ Beck และ Beck (2013) ได้กล่าวไว้ว่าผู้เรียนหลายคนไม่สามารถเข้าใจในหลักการของตัวอักษรด้วยตัวเองได้ ด้วยเหตุนี้เองขั้นตอนนี้จึงมีส่วนช่วยเป็นอย่างมาก ความรู้ในหลักการของตัวอักษรช่วยให้ผู้เรียนก้าวหน้าในเรื่องของการจดจำและรู้พินคำศัพท์อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นผู้เรียนที่มีความเข้าใจในหลักการของตัวอักษรจะสามารถที่จะใช้ความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรเชื่อมโยงไปสู่การอ่านโดยการถอดรหัสเสียงและผสมเสียงเพื่อให้เกิดคำได้ (LaBerge และ Samuels, 1974)

ขั้นการเรียนรู้โครงสร้างของคำ (Word Association) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ว่าองค์ประกอบของคำจะประกอบด้วยส่วนที่เป็นพยัญชนะ และส่วนที่เป็นสระ โดยที่จะเริ่มนำเสนอพยัญชนะเดี่ยวและสระเดี่ยวก่อนเป็นอันดับแรก หลังจากนั้นผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนให้แจกละเอียดเสียงในคำออกเป็นเสียงย่อยก็เสียงและเป็นเสียงของตัวอักษรใดบ้าง ขณะเดียวกันครูผู้สอนก็จะนำเสนอเกี่ยวกับเสียงพยัญชนะต้น และเสียงพ้องในคำ (Onset and Rhyme) ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้แทนที่เสียงของพยัญชนะต้นเข้าไปในเสียงพ้องเพื่อสร้างคำศัพท์คำใหม่ ซึ่งเป็นการฝึกฝนทักษะการผสมเสียง

นั่นเอง ดังเช่น (Gaskins, 2004) ได้กล่าวไว้ว่าความสำเร็จในการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการแจกอักษรประกอบของเสียงในคำแล้วสามารถที่จะถอดรหัสเสียงเหล่านั้นออกมาในรูปของตัวอักษร

ขั้นการเรียนรู้กลุ่มเสียงตัวอักษร (Hunk and Chunk) ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับกลุ่มเสียงต่างๆ ซึ่งสำหรับสื่อการสอนโฟนิกส์ตามขั้นนี้มีอยู่ด้วยกันทั้งหมด 40 กลุ่มเสียง โดยในขั้นตอนนี้ ครูผู้สอนจะนำเสนอกลุ่มเสียงตัวอักษรให้กับผู้เรียนด้วยการออกเสียงประกอบกับการเคลื่อนไหว ผู้เรียนจะเรียนรู้กลุ่มเสียงตัวอักษรต่างๆ ทั้งผ่านการเลียนแบบเสียง เห็นรูปแบบของเสียงในคำและการทำแบบฝึก ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับการฝึกหัดเขียนคำศัพท์ด้วยเพื่อเชื่อมโยงจากการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการอ่านไปสู่การเรียนรู้เพื่อให้เกิดการสะกดและการเขียน ในขั้นตอนนี้ Ehri (2005) ได้กล่าวไว้ว่าหากผู้เรียนได้รับการเรียนรู้กลุ่มเสียงต่างๆ แล้ว ผู้เรียนจะสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนได้ในทันที หากคำศัพท์นั้นๆ มีส่วนใดส่วนหนึ่งคล้ายคลึงหรือเหมือนกันกับรูปแบบที่เคยเรียนรู้ไป ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเกิดการเชื่อมโยง

1.4.9 การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ในสื่อการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจไพรมารีโฟนิกส์ (Primary Phonics) ไพรมารีโฟนิกส์เป็นสื่อการสอนโฟนิกส์ที่พัฒนาขึ้นโดย Barbara W. Makar และ Joan F. Kaplan เหมาะสำหรับผู้เรียนในระดับอนุบาลจนถึงระดับเกรด 2 มุ่งเน้นไปที่ทักษะพื้นฐานในการถอดรหัสเสียงในคำ ทักษะในการแยกเสียงในคำ และทักษะในการผสมเสียงเพื่อให้เกิดคำ โดยลำดับในการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรถูกแบ่งออกเป็น 7 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 7 (Jenkins, 2014; Makar, 1977)

ระดับ	เสียงของตัวอักษร
K	h, s, t, n, w, r, f, d, m, c, l, b, g, v, p, j, k
1	a, i, o, u, e
2	silent e, ie, oe, ee, oa, ai, ea
3	x and twin consonants (ff, ll, gg, ss, zz, tt, ck)
4	ar, or, er, ir, ur, sh, ch, th, tch, wh
5	y, qu, oo, ow, ay, ey, aw, ow, ou
6	Long i (igh) Long o (old), ie, au, ew, ph oy, oi

ตารางที่ 7 ลำดับของระดับในการสอนเสียงตัวอักษรสำหรับสื่อการสอนไพรมารีโฟนิกส์

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาลำดับการนำเสนอหมวดหมู่ของตัวอักษร ทั้งจากหลักสูตรแกนกลางการสอนภาษาอังกฤษของประเทศต่างๆ และจากสื่อการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ผู้วิจัยพบว่าชุดตัวอักษรที่ใช้เริ่มต้นในการเรียนการสอนมีความทับซ้อนกัน อันได้แก่ การนำเสนอตัวอักษร s, a, t, p, i, n, c, k, m, o และ d ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลที่สำคัญเหล่านั้นมาออกแบบลำดับในการนำเสนอหมวดหมู่ของตัวอักษรในบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเอง ดังจะเห็นได้ในตารางที่ 8

แหล่งที่มา	ลำดับตัวอักษร																				
ประเทศอังกฤษ	s	a	t	p	i	n	m	d	g	o	c	k	ck	e	u	r	h	b	f	ff	
	ll	ss	j	v	w	x	y	z	zz	qu	ch	sh	th	ng	ai	ee	igh	oa	oo	ar	
	or	ur	ow	oi	ear	air	ure	er													
ประเทศสหรัฐอเมริกา (1)	i	t	p	n	s	a	l	d	f	h	g	o	k	c	m	r	b	e	y	j	
	u	w	x	z	qu																
ประเทศสหรัฐอเมริกา (2)	m	t	s	a	d	r	o	f	i	g	h	l	u	c	b	n	k	v	e	w	
	j	p	y	x	q	z															
ประเทศออสเตรเลีย	a	m	t	s	i	f	d	r	o	g	l	h	u	c	b	n	k	v	e	w	
	g	k	qu	z	x	v															
เขตปกครองพิเศษฮ่องกง	t	b	r	a	m	s	h	o	c	l	n	e	j	p	y	i	f	w	u	d	
	sh	th	wh	ch	ie	igh	ai	ay	ee	ea	oa	oe	ow	ue	ew						
ประเทศสิงคโปร์	m	j	f	a	s	b	t	e	w	r	p	i	h	v	d	o	k	z	l	g	
	u	n	c	y	th	sh	ch	wh	oo	ee	ea	oa	aw	ai	ay	ar	ir	ur	or	ou	
	ow	oi	oy																		
ประเทศมาเลเซีย	s	a	t	p	i	n	m	d	g	o	c	k	h	b	f	ff	l	ll	ss	j	
	v	w	x	y	z	zz	qu	ch	sh	th	ng										
สื่อธุรกิจจอลส์โพนิกส์	s	a	t	i	p	n	c	k	e	h	r	m	d	g	o	u	l	f	b	ai	
	j	oa	e	ee	or	z	w	ng	v	y	x	oo	ch	sh	th	qu	ou	oi	ue	er	
	ar																				
สื่อธุรกิจไพรมารี่โพนิกส์	h	s	t	a	n	w	r	i	f	d	m	o	c	l	b	g	u	v	p	j	
	k	e	ie	oe	ee	oa	oi	ai	ea	x	ar	or	er	ir	ur	sh	ch	th	tch	wh	
	y	qu	oo	ow	ay	aw	ie														
บทเรียนโพนิกส์ที่พัฒนาขึ้น	s	a	t	p	i	n	c	k	o	m	d	:-at, -an, -ip, -ot					-ck, -st, -nk				

ตารางที่ 8 ตารางสรุปเปรียบเทียบลำดับในการนำเสนอตัวอักษรจากทั้งในหลักสูตรแกนกลางการสอนภาษาอังกฤษของประเทศต่างๆ และจากสื่อการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ

หลังจากที่ได้ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับโฟนิกส์ และทำการศึกษาทั้งแนวทางการสอนโฟนิกส์ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาภาษาอังกฤษของประเทศต่างๆ รวมถึงแนวทางการสอนโฟนิกส์ในสื่อ การสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจทำให้ได้มาซึ่งขั้นตอนและลำดับในการนำเสนอตัวอักษรและเสียงของ ตัวอักษรที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์ในงานวิจัยชิ้นนี้แล้ว การที่จะจัดการเรียนการสอน ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ สอดคล้องและเหมาะสมกับแนวทางการสอนเพื่อใช้ควบคู่กันไป ด้วย กิจกรรมการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้กับแนวทางการสอนโฟนิกส์นั้นมีหลากหลายรูปแบบ ดังที่ จะนำเสนอต่อไป

1.5 กิจกรรมที่ใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนด้วยแนวทางการสอนโฟนิกส์

การนำเอากิจกรรมการสอนที่หลากหลายเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน- ด้วยแนวทางการสอนโฟนิกส์สำหรับผู้เรียนที่อายุน้อยนั้น มีส่วนอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการสอนที่ดีและเหมาะสมนั้นทำให้ผู้เรียนเกิด ความสนุกสนาน เกิดความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอีกนั่นเอง โดยที่ กิจกรรมการสอนที่ใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนโดยแนวทางการสอนโฟนิกส์มีดังต่อไปนี้

1.5.1 กิจกรรมการสอนเพื่อการส่งเสริมความรู้ในด้านความสัมพันธ์

ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร (Letter-Sound Correspondence Activity) การจัดการเรียนการสอนด้วยโฟนิกส์ในช่วงแรก ผู้เรียนจะต้องได้รับการเรียนการสอนให้เกิดความเข้าใจใน หลักการพื้นฐานของระบบตัวอักษรซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทักษะการรู้หนังสือใน ผู้เรียนที่อายุน้อย ผู้เรียนที่มีความเข้าใจในหลักการพื้นฐานของระบบตัวอักษรจะตระหนักว่าในคำแต่ละคำประกอบไปด้วยตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นๆ (Adams, 1990; Ehri และ McCormick, 1998; Liberman Shankweiler และ Liberman, 1990) กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการส่งเสริมความรู้ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร ประกอบไปด้วยกิจกรรมต่างๆ ดังต่อไปนี้

การเปล่งเสียงตัวอักษร (Alphabet Chanting) การเปล่งเสียงตัวอักษร ถือเป็นกิจกรรม การเรียนการสอนเพื่อการส่งเสริมความรู้ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และตัวอักษรลำดับแรกๆ เริ่มต้นด้วยการที่ครูผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักกับตัวอักษรที่จะเลือกมาทำการเรียนการสอนในแต่ละ ครั้ง แล้วสอนการเปล่งเสียงตัวอักษรนั้นๆ ให้กับผู้เรียน

บัตรอักษร (Letter Card) บัตรอักษรนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ มีความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรมากขึ้น โดยหลักการของบัตร

อักษรคือให้ผู้เรียนเห็นรูปแบบของตัวอักษรก่อน จากนั้นครูผู้สอนจะมีหน้าที่ในการนำเสนอเสียงของตัวอักษรที่อยู่ในบัตรอักษรนั้นๆ บัตรอักษรทั่วไปที่ใช้มีรูปแบบ

ตัวอักษรเล่าเรื่อง (Letter Story) เป็นเรื่องราวหรือบทอ่านเกี่ยวกับตัวอักษรที่ต้องการจะนำเสนอให้กับผู้เรียน ตัวอักษรเล่าเรื่องนั้นถือเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความรู้ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งผู้สอนจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวอักษรที่ต้องการจะนำเสนอให้กับผู้เรียน โดยที่รายละเอียดของเรื่องราวเกี่ยวกับตัวอักษรนั้นๆ จะประกอบไปด้วยคำศัพท์ที่ใช้ตัวอักษรที่ต้องการจะสอนอยู่ด้วย

1.5.2 กิจกรรมการสอนเพื่อส่งเสริมให้เกิดความตระหนักรู้ในเรื่องเสียง (Phonemic Awareness Activity) กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในเรื่องเสียงนี้เกี่ยวข้องกับการฟังการได้ยิน และการเปล่งเสียง โดยทั่วไปหมายความถึงความตระหนักรู้ในคำ พยางค์ และเสียงย่อยในคำ (McGraw-Hill, 2010) ความตระหนักรู้ในคำ พยางค์ และเสียงย่อยนี้เป็นความสามารถในการได้ยิน ระบุ และจัดการกับเสียงแต่ละเสียงในคำพูดได้ (Armbuster Lehr และ Osborn, 2003) ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่าน กิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ เพื่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในเรื่องเสียง ประกอบไปด้วย การแบ่งแยกเสียงย่อย (Phonemic Segmentation) การจัดการเสียงย่อย (Phoneme Manipulation) การแจกพยางค์ (Syllable Splitting) การผสมเสียงในคำ (Blending) การบอกความต่างของเสียงในคำ (Oddity) และเพลงเด็กเล็ก (Nursery Rhymes) (Adams, 1990)

การแบ่งแยกเสียงย่อย (Phonemic Segmentation) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการแยกเสียงย่อยของพยางค์ที่ประกอบอยู่ในคำ กิจกรรมการแจกเสียงย่อยในคำ (Tapping Task) ซึ่งจะให้ผู้เรียนแจกเสียงของพยางค์ที่ประกอบเป็นคำศัพท์ออกมาด้วยการเคาะจังหวะ สำหรับจำนวนในการเคาะนั้นจะเท่ากับจำนวนเสียงของพยางค์ที่อยู่ในคำ (Liberman และคณะ, 1990)

การจัดการเสียงย่อย (Phoneme Manipulation) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยผู้เรียนจะได้รับคำสั่งให้จัดการกับเสียงที่ประกอบอยู่ในคำศัพท์ตัวอย่างเช่น ให้ผู้เรียนออกเสียงคำว่า ball โดยไม่มีเสียงของตัวอักษร b หรือผู้เรียนได้รับคำสั่งให้เพิ่มเสียง หรือเปลี่ยนแปลงลำดับของเสียงในแต่ละพยางค์ในคำ (Adams, 1990)

การแจกพยางค์ (Syllable Splitting) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแจกแจงเสียงที่ประกอบอยู่ในพยางค์หรือคำ ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมได้หลายรูปแบบ เช่น การให้ผู้เรียนระบุเสียงแรกในพยางค์ หรือในคำ ตัวอย่างเช่นครูผู้สอนออกเสียงคำศัพท์คำว่า “leak” แล้วให้ผู้เรียนระบุเสียงแรกของคำซึ่งก็คือเสียงของตัวอักษร “l” นั้นเอง หรือ ครูผู้สอนออกเสียงคำศัพท์ให้กับผู้เรียนแล้วทำการสอบถามผู้เรียนว่า ในคำศัพท์คำนี้ประกอบด้วยเสียงใดบ้าง ตัวอย่างเช่น ครูผู้สอนออกเสียงคำว่า “sat” ผู้เรียนจะระบุเสียงทั้งหมดที่ประกอบในคำ นั่นก็คือ “s-a-t” เป็นต้น

การผสมเสียง (Blending) เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนนำเสนอเสียงแต่ละเสียงให้กับผู้เรียน แล้วกระตุ้นให้ผู้เรียนนำเสียงเหล่านั้นมารวมกันเพื่อก่อให้เกิดพยางค์ หรือคำ ตัวอย่างเช่น ครูผู้สอนนำเสนอเสียงของตัวอักษร h, a และ t แล้วผู้เรียนมีหน้าที่นำเอาผสมเสียงแต่ละตัวอักษรเข้าด้วยกันเพื่อเกิดเป็นคำ ซึ่งในที่นี้ผู้เรียนจะต้องมีความตระหนักรู้เบื้องต้นเรื่องโครงสร้างของคำ นั่นคือการผสมเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวเข้าด้วยกันนั้นก่อให้เกิดคำขึ้นมา (Adams, 1990)

การบอกความแตกต่างของเสียงในคำ (Oddity) ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพิจารณาหาความต่างในกลุ่มคำที่กำหนดให้ว่าคำใดไม่เข้าพวก ซึ่งสามารถจะอยู่ในรูปของความไม่เข้าพวกทั้งในเสียงของพยัญชนะต้น (Onset) หรือ เสียงคล้องจองส่วนท้าย (Rhyme) หรือแม้แต่เสียงของสระเพียงอย่างเดียว ตัวอย่างเช่น ครูผู้สอนแนะนำกลุ่มคำที่ประกอบด้วยคำว่า cat, pin, cup แล้วให้ผู้เรียนเลือกคำที่ไม่เข้าพวกคือคำว่า “pin” (Adams, 1990)

เพลงเด็กเล็ก (Nursery Rhymes) การใช้เพลงในการมีส่วนช่วยในการเรียนการสอน จะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษามากยิ่งขึ้น ทักษะการอ่านและดนตรีมีความเหมือนกันในหลายด้าน ทั้งด้านการฟังและการได้ยิน การแยกแยะของสายตา การพัฒนาคำศัพท์และความคล่องแคล่วในการเรียนรู้คำศัพท์ ดังที่สมาคมการอ่านนานาชาติ (The International Reading Association) ระบุว่าประสบการณ์ทางด้านดนตรีและการอ่านออกเสียงถือเป็นขั้นเริ่มต้นสำหรับพัฒนาทักษะในการรู้หนังสือในผู้เรียนที่อายุน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านเพลง โคลง กลอน หรือสื่อการสอนต่างๆ ที่มีส่วนของคำคล้องจองมาเกี่ยวข้อง (Wiggins, 2007)

1.5.3 กิจกรรมการสอนส่งเสริมการอ่าน (Reading Fluency Activity)

นอกจากกิจกรรมการสอนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรและกิจกรรมการสอนเพื่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในเสียงแล้ว กิจกรรมการสอนเพื่อส่งเสริมการอ่านถือเป็นกิจกรรมการสอนที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน สำหรับกิจกรรมนี้ครูผู้สอนมีหน้าที่จัดหาบทอ่านที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการถอดรหัสเสียงเพื่อให้โอกาสผู้เรียนฝึกความแม่นยำ และความ

คล่องแคล่วในการอ่าน ทั้งนี้บทอ่านที่ครูผู้สอนจัดทำให้จะต้องมีจำนวนคำพิเศษอยู่ไม่มากเหมาะสมกับระดับความสามารถการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อทำให้บทอ่านดูน่าสนใจ (Chard และ Osborn, 1999)

หลังจากการศึกษาวិเคราะห์ทั้งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาภาษาอังกฤษจากประเทศต่างๆ และสื่อการสอนภาษาอังกฤษทางธุรกิจ ประกอบกับการศึกษาวิเคราะห์กิจกรรมการสอนที่เหมาะสม ลำดับของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรและกิจกรรมการสอนที่ได้มาจะถูกนำไปพัฒนาเป็นบทเรียนโฟนิคส์เพื่อใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ต่อไป การพัฒนาบทเรียนที่ดีนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบทเรียนเพื่อที่จะทำให้บทเรียนที่พัฒนาขึ้นมานั้นเป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำเสนอเนื้อหาที่เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

2. การพัฒนาบทเรียนโฟนิคส์เพื่อใช้ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก

บทเรียน คือ เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ นำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม อันที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วแม่นยำอย่างเป็นอัตโนมัติ จากการทบทวนเนื้อหาความรู้ต่างๆ ที่ได้รับการเรียนการสอนไปแล้วอย่างมีทิศทาง บทเรียนที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบแบบแผนนอกจากจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้แล้ว ยังถือได้ว่าเป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนทำให้ทราบถึงความก้าวหน้า หรือความบกพร่องของผู้เรียนอีกด้วย (อารีย์ วาศน์อำนวย, 2553)

นอกจากนี้ อัญชลี แจ่มเจริญ (2530) ได้กล่าวว่าบทเรียนที่ดีนั้นควรจะใช้หลักจิตวิทยาและคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างบทเรียนให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะสอน เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน แบบฝึกไม่ควรยาวมาก เข้าใจง่าย ไม่น่าเบื่อ และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับวรรณ แก้วแพรง (2526) ที่กล่าวว่าเนื้อหาในบทเรียนที่ดีควรมีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาที่กำหนด มีความหลากหลายเพื่อสร้างความกระตือรือร้นและท้าทายให้อยากทำประกอบกับต้องช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจตลอดจนส่งเสริมให้เกิดความคิดในระดับที่สูงขึ้น บนความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเดิมที่มีอยู่ และต้องมีลักษณะแตกต่างจากข้อสอบโดยทั่วไปที่มุ่งวัดเพียงแต่ความรู้ความเข้าใจเท่านั้น

บทเรียนที่ดีช่วยให้ครูผู้สอนได้ถ่ายทอดซึ่งเนื้อหาและประสบการณ์ ทั้งที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมและนามธรรมซึ่งในบางครั้งไม่สามารถนำเสนอด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียวได้ ช่วยในการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังได้เรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกฝนการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ครูผู้สอน ช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยในการแก้ปัญหาคความแตกต่างระหว่างบุคคลและส่งเสริมการศึกษารายบุคคล ช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนที่ชัดเจน ฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียน ตลอดจนมีส่วนช่วยให้ผู้ เรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน (บุญเกื้อ คอรวาเวช, 2530)

บทเรียนควรมีองค์ประกอบที่สำคัญครบทั้ง 4 ด้าน ด้านแรกคือคู่มือการใช้บทเรียน เป็นคู่มือที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ชุดการสอนศึกษาและปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับในด้านที่สองคือบัตรงาน ซึ่งเป็นบัตรที่คำสั่งว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างไรบ้าง โดยจะทำการระบุกิจกรรมการสอนตามลำดับขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน สำหรับในด้านที่สามแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน เป็นสิ่งที่ใช้สำหรับตรวจสอบว่าหลังจากที่ผู้เรียนได้รับการเรียนการสอนจากชุดการสอนการสอนจบแล้วนั้นผู้เรียนได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ และด้านสุดท้ายคือด้านสื่อการเรียนรู้อื่นๆ สำหรับผู้เรียนได้ศึกษามีหลายประเภท เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อประเภทโสตทัศนูปกรณ์ เช่น รูปภาพ เทปบันทึกเสียง วีดิทัศน์ และของจริง เป็นต้น และในการพัฒนาบทเรียนที่มีคุณภาพมีขั้นตอนที่เป็นระบบดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2537)

1. กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา และประสบการณ์ ตามความเหมาะสมและตามระดับความสามารถของผู้เรียน
2. กำหนดจำนวนหน่วยการสอน โดยแบ่งหน่วยการสอนตามเนื้อหาสาระทั้งหมดที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน
3. กำหนดหัวเรื่อง ครูผู้สอนต้องกำหนดว่าในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการสอนจะนำเสนอประสบการณ์ใดให้แก่ผู้เรียนบ้าง
4. กำหนดหลักการที่สอดคล้องกับหน่วยการสอนแต่ละหน่วยและหัวเรื่อง
5. กำหนดวัตถุประสงค์แต่ละหน่วยการสอนให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยแยกระบุเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
6. กำหนดกิจกรรมที่จะใช้ในการเรียนการสอน ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการเลือกและการผลิตสื่อในการเรียนการสอนต่อไป

7. กำหนดแบบวัดและประเมินผล แบบวัดและประเมินผลประกอบด้วยแบบทดสอบและแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียน โดยจะต้องทำการวัดและประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้

8. เลือกและพัฒนาสื่อในการเรียนการสอน โดยสื่อการสอนที่เลือกหรือพัฒนาขึ้นจะต้องมีการนำไปทดลองใช้ และหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ก่อน

9. ประเมินประสิทธิภาพของบทเรียน ทั้งนี้เพื่อยืนยันว่าบทเรียนที่พัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพในการสอนจริง ผู้พัฒนาบทเรียนจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพไว้ก่อนล่วงหน้าโดยจะต้องคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นการกำหนดเกณฑ์จึงต้องคำนึงถึง “กระบวนการ” และ “ผลที่ได้จากกระบวนการ”

10. การใช้บทเรียน บทเรียนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์จึงสามารถนำไปสอนผู้เรียนได้

หลังจากศึกษาทฤษฎีต่างๆ ในการพัฒนาบทเรียนแล้ว ผู้วิจัยพบว่าการจัดทำบทเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องคำนึงถึงเนื้อหาที่ต้องตรงตามสิ่งที่ต้องการจะสอนและเหมาะสมกับผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ การจัดการชั้นเรียนอย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้สูงสุดของผู้เรียน และความแตกต่างของผู้เรียนในแง่ที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีสภาพในการเรียนรู้และองค์ประกอบอื่นที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเฉพาะแต่ละคน (Johnson, 1973) ดังนั้นในการพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งบทเรียนโปนิกส์ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งเป็นนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ การกำหนดขอบเขตของเนื้อหาในบทเรียนโปนิกส์และชั้นการสอนสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโปนิกส์อาศัยแนวทางดังต่อไปนี้

2.1 การพัฒนาบทเรียนโปนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ

บทเรียนโปนิกส์ที่จัดทำขึ้นควรจะต้องเป็นบทเรียนที่มีรูปแบบเพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันซักถามและกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองจากผู้เรียนในการเรียนรู้นั้นๆ นั่นคือ มีการใช้สื่อการสอน เทคนิคการสอนที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ ทั้งนี้ผู้เรียนควรมีโอกาสได้รับรู้ความเป็นไปและผลตอบกลับจากสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ไปแล้ว ตลอดจนได้รับโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ในขณะที่เดียวกันก็มีโอกาสในการทำงานด้วยตนเอง หากภาระงานนั้นไม่เอื้อต่อการทำงานเป็นกลุ่ม บริบทในการเรียนรู้ในชั้นเรียนควรมีลักษณะที่เป็นการเรียนรู้เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ นั่นคือสื่อการสอนในห้องเรียนควรเป็นสื่อการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสืบค้นความรู้เพิ่มเติม

ด้วยตนเองได้ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นควรได้รับมาจากเทคนิคการสอนและสื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ให้มากยิ่งขึ้นไป

นอกจากนี้แล้วการจัดทำบทเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเทคนิคที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วย เทคนิคที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีส่วนช่วยให้กระบวนการสอนบรรลุถึงเป้าหมายของภาระงานที่วางไว้ หมายรวมถึงทักษะการนำเสนอเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาความรู้ใหม่ การฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในเนื้อหาอย่างมีระบบ และการมีโอกาสนำเนื้อหานั้นๆ ไปใช้เพื่อให้ได้ซึ่งความคงทนในความรู้ การนำเสนอเนื้อหาความรู้ใหม่นั้นสามารถทำได้โดยเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ ให้คำนิยามของสิ่งที่จะทำการสอนและขยายความด้วยตัวอย่างที่ชัดเจน อาศัยข้อมูลข้างเคียงที่เกี่ยวข้อง การขยายความในเนื้อหาต้องตั้งอยู่บนการตอบสนองของผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดความเข้าใจให้ผู้เรียนเพิ่มขึ้น และทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงแก่นของเนื้อหาที่ต้องการจะสอน และสามารถนำเอาความรู้ที่ได้ประยุกต์ใช้กับบริบทในชีวิตจริงได้

2.1.1 ขอบเขตของเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้มาซึ่งบทเรียนโฟนิกส์ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งที่จะต้องกำหนดขอบเขตของเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียน ซึ่งอยู่ในรูปแบบของตารางขอบข่ายของเนื้อหาเพื่อพัฒนาชุดการสอน (Table of Unit Content Specification) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบบทเรียนที่ดี ทั้งนี้การจัดทำตารางขอบข่ายของเนื้อหาเพื่อพัฒนาชุดการสอนด้วยโฟนิกส์จะต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ นั่นคือ ลักษณะของชั้นเรียน และลักษณะของกลุ่มผู้เรียน รูปแบบของภาษาที่อยู่ในบทเรียน ทักษะทางภาษาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับเมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโฟนิกส์ และการผสมผสานเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ตามมาตรฐานของ Teaching English to Speakers of Other Languages กล่าวไว้ว่าสิ่งที่ควรจะนำเข้าไปผสมผสานในการจัดทำบทเรียนก็คือ สถานการณ์ที่ตรงตามสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน เรื่องราวที่มีหัวเรื่องและแก่นเรื่องที่ชัดเจน งานเขียนหรือวรรณกรรม ทักษะการเรียนรู้ และรวมไปถึงวัฒนธรรมด้วย

นอกไปจากการศึกษาเนื้อหาสาระที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เข้าใจ และชัดเจนแล้วนั้น ในส่วนของการออกแบบชั้นการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน ขั้นตอนการสอนเกิดขึ้นได้จากการออกแบบภาระงานอย่างเฉพาะและเหมาะสม รูปแบบของขั้นตอนการสอนที่แตกต่างกันก่อให้เกิดประสิทธิภาพที่แตกต่างกันกับผู้เรียน ภาระงานบางภาระงานก็เหมาะกับรูปแบบของขั้นตอนการสอนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ในการที่จะเลือกใช้รูปแบบ

ของขั้นตอนการสอนควรจะต้องคำนึงถึงความต้องการพื้นฐานของผู้เรียน รวมถึงต้องคำนึงจุดประสงค์ของการเรียนรู้เป็นหลัก

บทเรียนโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องสามารถสร้างเสริมความเข้าใจที่ยั่งยืนให้กับผู้เรียนและสามารถทำให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญทั้งในด้านทักษะการพูดและด้านทักษะการเขียนได้ ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญในบทเรียนโฟนิกส์ควรจะต้องประกอบไปด้วยสิ่งต่างๆ เหล่านี้ นั่นคือความตระหนักรู้ในภาษาเขียน (Print Awareness) ความรู้ในเรื่องตัวอักษร (Alphabetic Knowledge) ความตระหนักรู้ในเรื่องเสียง (Phonological and Phonemic Awareness) หลักการของตัวอักษร (The Alphabetic Principle) ทักษะการถอดรหัส (Decoding) คำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ตรงตามหลักการอ่านโฟนิกส์และคำศัพท์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน (Irregular and High-Frequency Words) ความสามารถในการอ่านบทอ่านโฟนิกส์ (Reading Practice with Decodable Texts) และความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency) (Texas Reading Initiative, 2002)

ความตระหนักรู้ในภาษาเขียน (Print Awareness) ความตระหนักรู้ในภาษาเขียน หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจในรูปแบบ และการใช้งานในภาษาเขียนถือเป็นทักษะสำคัญที่ควร จะทำการพัฒนาในผู้เรียนที่อายุน้อย เนื่องจากความรู้ความเข้าใจในรูปแบบ และการใช้งานในภาษาเขียนนี้ เป็นก้าวแรกที่จะนำผู้เรียนไปสู่ความตระหนักรู้ในเรื่องของ รูปร่างของตัวอักษร ชื่อตัวอักษร เสียงของตัวอักษรรวมไปถึงคำศัพท์ต่างๆ ด้วยเหตุที่ความตระหนักรู้ในภาษาเขียนนั้นเป็นสิ่งที่ขาดเลย ไม่ได้ในการสร้างแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้อยากเรียนรู้ ผู้เรียนที่มีความตระหนักรู้ในภาษาเขียนจะมีความเข้าใจว่าภาษาเขียนนั้น มีความเกี่ยวข้องกับภาษาพูด ผู้เรียนที่ขาดความตระหนักรู้ในภาษาเขียนจะมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาในการอ่าน ทั้งนี้ความสามารถตลอดจนความเข้าใจในรูปแบบ และการใช้งานภาษาเขียนนี้เองที่จะเป็นตัวกำหนดถึงความสามารถในการอ่านในอนาคตของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

การวัดและการประเมินผลความตระหนักรู้ในภาษาเขียนในผู้เรียน ประเมินได้จากความสามารถในการแยกแยะ และระบุตัวอักษร คำศัพท์ หรือภาษาเขียนอื่นๆ รอบตัวผู้เรียน ทั้งนี้ผู้เรียนที่มีความตระหนักรู้ในภาษาเขียนจะต้องมีความเข้าใจในระบบการเขียนด้วย นั่นคือรู้ว่าการอ่านข้อความในภาษาเขียนในชีวิตประจำวันของผู้เรียนเริ่มจากทางด้านใดไปยังด้านใด เช่น เริ่มอ่านจากซ้ายไปขวา และจากบนลงล่าง เป็นต้น ประโยคแต่ละประโยคจะเริ่มต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ ทุกครั้งที่ประโยคสิ้นสุดลงจะมีการใช้เครื่องหมายมหัพภาค ประโยคนั้นประกอบด้วยคำหลายคำ แต่ละคำในประโยคจะมีช่องว่างเป็นตัวแบ่ง ความยาวของแต่ละคำศัพท์เกิดขึ้นจากจำนวนตัวอักษรที่ไม่เท่ากัน

คำศัพท์หนึ่งคำเกิดจากตัวอักษรตั้งแต่หนึ่งตัวขึ้นไปมารวมกัน ดังแสดงในตัวอย่างแบบวัดและประเมินความตระหนักรู้ในภาษาเขียนต่อไปนี้

“Two cats play on the grass. Two cats play together in the sunlight. Two cats play with a ball. Two cats play with a toy train. Two cats are too tired to play.”

เมื่อผู้เรียนเห็นแบบวัดและประเมินผลนี้ ผู้เรียนจะต้องสามารถบอกได้ว่าในแบบวัดและประเมินผลนี้ประกอบด้วยประโยคกี่ประโยค ประโยคแต่ละประโยคมีกี่คำ และแต่ละประโยคมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้างจึงถือว่าผู้เรียนตระหนักรู้ในภาษาเขียน

ความรู้ในเรื่องตัวอักษร (Alphabetic Knowledge) ความรู้ในเรื่องตัวอักษร หมายถึงความสามารถในการบอกรูปร่าง และชื่อของตัวอักษรที่อยู่ในภาษาเขียนได้ ความรู้ในเรื่องตัวอักษรถือเป็นตัวกำหนดถึงความสามารถในการอ่านในอนาคตของผู้เรียนได้อีกทางหนึ่งด้วย และการที่ผู้เรียนสามารถระบุชื่อของตัวอักษรได้จะเชื่อมโยงไปสู่ความสามารถในการจดจำรูปร่างตัวอักษร ความเข้าใจในแบบฟอร์มในการเขียนตัวอักษรในคำศัพท์ ตลอดจนความเข้าใจในลำดับก่อนหลังของตัวอักษรในคำศัพท์ต่างๆ เริ่มแรกหากผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะระบุตัวอักษร จะทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะเริ่มเรียนรู้เรื่องเสียงของตัวอักษรและการสะกดในขั้นต่อไปได้ การวัดและการประเมินความรู้ในเรื่องตัวอักษรสามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนระบุหรือเขียนตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็ก รวมไปถึงจนถึงการเรียงลำดับก่อนหลังตัวอักษรทั้งหมดในภาษาเขียน

ความตระหนักรู้ในเรื่องเสียง (Phonological and Phonemic Awareness) ความตระหนักรู้เรื่องเสียง หมายความว่าความสามารถในการจัดการกับเสียงที่ประกอบอยู่ในภาษาพูดได้ ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจว่าคำศัพท์ในแต่ละคำประกอบด้วยเสียงตั้งแต่หนึ่งเสียงประกอบกัน เสียงเหล่านี้สามารถแยกออกจากกันได้ และเสียงพยัญชนะต้นและเสียงคล้องจองส่วนท้าย (Onset and Rhyme) เป็นกลุ่มของเสียงที่เล็กกว่าพยางค์ เสียงพยัญชนะต้นคือเสียงของเสียงแรกในคำ และเสียงคล้องจองส่วนท้ายคือกลุ่มเสียงที่เหลือนอกเหนือ จากเสียงพยัญชนะต้น เช่น คำว่า “bad” เสียงพยัญชนะต้นคือเสียงของตัวอักษร “b” และเสียงคล้องจองส่วนท้ายนั่นคือ เสียงของตัวอักษร “ad”

โดยทั่วไปแล้วผู้เรียนจะเริ่มเรียนรู้จากการระบุคำคล้องจอง และฝึกหัดคำคล้องจองด้วยตนเอง จากนั้นผู้เรียนจะได้รับการเรียนรู้ว่าประโยคประกอบด้วยคำหลายคำมารวมกัน และคำแต่ละคำประกอบด้วยพยางค์หลายพยางค์ และในแต่ละพยางค์จะประกอบไปด้วยเสียงพยัญชนะต้นและ

เสียงคล้องจองส่วนท้าย จากนั้นถึงจะเริ่มเรียนรู้ว่าคำศัพท์แต่ละคำประกอบขึ้นจากเสียงตั้งแต่หนึ่งเสียงขึ้นไปสามารถแยกออกจากกันได้และสามารถนำเอาไปรวมกันได้เพื่อผสมกลายเป็นคำ ซึ่งความสามารถในการแยกเสียงในคำและการผสมเสียงในคำนี้ถือได้ว่าเป็นทักษะสำคัญยิ่งในการพัฒนาการอ่าน การวัดและการประเมินผลความตระหนักรู้ในเสียงสามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนระบุและสร้างคำคล้องจอง แจกคำในประโยค แจกพยางค์ในคำ แยกเสียงพยัญชนะต้น และเสียงคล้องจองส่วนท้าย ระบุเสียงต้น เสียงสระ และเสียงท้ายในคำรวมไปถึงแยกเสียงในคำ ผสมเสียงเพื่อให้เกิดคำ เป็นต้น

หลักการของตัวอักษร (The Alphabetic Principle) หลักการของตัวอักษร หมายถึง ความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างเสียงในภาษาพูดกับตัวอักษร และรูปแบบการเขียนตัวอักษรในภาษาเขียน การวัดและการประเมินความเข้าใจในหลักการของตัวอักษรสามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนระบุความเหมือนในกลุ่มคำที่กำหนดให้ เช่น man, mug, map, mud และ mop ผู้เรียนจะต้องสามารถบอกได้ว่ากลุ่มคำเหล่านี้มีความเหมือนกันตรงที่มีพยัญชนะต้นเดียวกันคือ ตัว m และสามารถจำแนกกลุ่มของความเหมือนที่มากกว่านั้นได้อีกว่า คำว่า man, map และคำว่า mug, mud นั้น นอกจากจะมีพยัญชนะต้นเดียวกันแล้วยังมีสระตัวเดียวกันด้วย นอกจากการประเมินในเรื่องความเหมือนและความแตกต่างแล้ว ครูผู้สอนยังสามารถที่จะประเมินในเรื่องของเสียงกับการสะกดได้ด้วย ตัวอย่างเช่นครูผู้สอนให้เสียงคล้องจองส่วนท้ายกับผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียนเติมพยัญชนะต้น การวัดและการประเมินผลความเข้าใจในหลักการของตัวอักษรนั้นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของตรรกะ และความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ทักษะการถอดรหัส (Decoding) ทักษะการถอดรหัส หมายถึงความสามารถในการอ่านเสียงตัวอักษรเพื่อให้เข้าใจความหมาย หลังจากที่ผู้เรียนมีความเข้าใจในหลักการของตัวอักษรแล้ว ผู้เรียนจะสามารถแปลรหัสจากตัวอักษรที่สะกดอยู่ในคำในภาษาเขียนออกมาเป็นภาษาพูด และเข้าใจความหมายได้ การวัดและการประเมินทักษะในการถอดรหัส สามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนถอดรหัสเสียงจากคำศัพท์ที่เห็นพร้อมกับทดสอบความเข้าใจในความหมายด้วยการให้ผู้เรียนใช้คำศัพท์คำนั้นในบริบทที่เข้าใจง่ายหรือให้ผู้เรียนระบุส่วนต่างๆ ที่ประกอบอยู่ในคำ เช่น เสียงของพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงท้าย ทั้งในคำที่มีพยางค์เดียว หรือคำที่มีหลายพยางค์

คำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ตรงตามหลักการอ่านของโฟนิกส์ และคำศัพท์ที่พบได้บ่อยในชีวิตประจำวัน (Irregular and High-Frequency Words) คำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ตรงกันกับหลักการอ่านของโฟนิกส์และคำศัพท์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน หมายถึง คำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในภาษาเขียนซึ่งไม่สามารถใช้หลักการของโฟนิกส์เข้ามาช่วยในการอ่านได้ ตัวอย่างเช่น one, was, where, come, said และ have เป็นต้น การวัดและการประเมินผลความรู้ในเรื่องของคำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ตรงกับ

หลักการของโฟนิกส์และคำศัพท์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวันนั้น สามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนระบุคำศัพท์เหล่านี้จากกลุ่มคำปกติ แล้วให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ หรือสะกดคำศัพท์นั้นๆ

ความสามารถในการอ่านบทอ่านโฟนิกส์ (Reading Practice with Decodable Texts) ความสามารถในการอ่านบทอ่านโฟนิกส์นั้น หมายถึงความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร การสะกด ตลอดไปจนถึงความสามารถในการถอดรหัสเสียงเข้ามาช่วยในการอ่านเรื่องราวที่จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของโฟนิกส์ได้ ในการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านบทอ่านโฟนิกส์สามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงบทอ่าน โดยในบทอ่านหนึ่งบทนั้นจะต้องมีจำนวนของคำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ตรงตามหลักการอ่านของโฟนิกส์ และคำศัพท์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวันในอัตราส่วนที่ไม่มาก คำศัพท์ส่วนใหญ่ในบทอ่านจะเป็นคำศัพท์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร การสะกด ตลอดจนความสามารถในการถอดรหัสเสียง นอกจากนี้แล้วยังสามารถที่จะให้ผู้เรียนตอบคำถามง่ายๆ จากบทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านไปได้อีกด้วย

ความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency) หมายถึงความสามารถในการอ่านงานเขียนได้อย่างง่ายดาย แม่นยำ และลื่นไหล การวัดและประเมินผลความคล่องแคล่วในการอ่าน สามารถทำได้โดยการให้ผู้เรียนได้อ่านออกเสียงบทอ่านที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ในบทอ่านนี้จะต้องประกอบไปด้วยทั้งคำศัพท์ที่ง่าย คำศัพท์ยาก คำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ตรงกับหลักสัทศาสตร์ และคำศัพท์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวันอยู่ด้วยในอัตราส่วนที่เหมาะสม ผู้เรียนจะต้องสามารถอ่านบทอ่านเหล่านั้นได้อย่างไม่ติดขัด จึงถือว่าผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการอ่าน

2.1.2 ขั้นการสอนที่ใช้ในบทเรียนโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการรู้หนังสือ

ภาษาอังกฤษ ในการที่จะจัดการเรียนการสอนด้วยโฟนิกส์ให้กับผู้เริ่มเรียน โดยเฉพาะผู้เริ่มเรียนที่ยังเป็นเด็กควรใช้ขั้นการสอนที่ชัดเจนเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ มีการนำเข้าสู่การสอนที่น่าสนใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจกับเนื้อหา ตลอดจนสนับสนุนให้ผู้เรียนได้นำเนื้อหาที่เรียนรู้ไปใช้ ดังเช่น ขั้นการสอนแบบ นำเสนอ ฝึกฝน และใช้งาน (Presentation, Practice and Production หรือ PPP) เป็นขั้นการสอนภาษาที่ถูกพัฒนาขึ้นในช่วงกลางศตวรรษที่ 20 ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายทั้งในอเมริกาเหนือ อังกฤษ และ ฝรั่งเศส ประกอบไปด้วยการจัดการเรียนการสอน 3 ช่วง คือ ช่วงการนำเสนอ (Presentation หรือ P1) เป็นช่วงในการจัดการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนมีบทบาทมากที่สุด โดยจะเป็นการนำผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาที่ต้องการจะทำการเรียนการสอน ช่วงการฝึกฝน (Practice หรือ P2) เป็นช่วงในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการทำซ้ำ และฝึกฝนเนื้อหาที่ได้นำเสนอไปแล้วในช่วงการนำเสนอผ่านกิจกรรมที่ครูผู้สอนได้จัดทำขึ้น และสุดท้ายช่วงการใช้งาน

(Production หรือ P3) เป็นช่วงในการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้จากเนื้อหาสาระที่ได้รับจากการเรียนการสอนไปประยุกต์ใช้งานในสถานการณ์อื่นๆ ที่ต่างออกไปจากกิจกรรมที่ได้รับจากช่วงการฝึกฝน (Criado, 2013)

ขั้นการสอนแบบ นำเสนอ ฝึกฝน และใช้งานนี้ ถือเป็นขั้นการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาหรือองค์ความรู้ใหม่ๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากเป็นขั้นตอนการสอนที่คำนึงถึงการตอบสนองของผู้เรียนเป็นหลัก เปิดโอกาสให้ผู้เรียนหาคำตอบในการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเรียนการสอนทั้งกับครูผู้สอนและกับผู้เรียนคนอื่นๆ ทั้งนี้ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความเข้าใจแล้วได้ถ่ายทอดสิ่งที่ตนเองเข้าใจไปสู่ผู้เรียนคนอื่น (Johnson, 1973)

2.2 การพัฒนาเครื่องมือวัดผลบทเรียนโฟนิกส์

แบบทดสอบถูกมองว่าเป็นภาระงานส่วนที่ต่อเนื่องมาจากภาระงานในห้องเรียน เป็นสิ่งที่นำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทั้งกับครูผู้สอนและกับตัวผู้เรียนเอง ทั้งในแง่ของการปรับปรุงและการพัฒนา (Harrison, 1983) ทั้งยังถือว่าเป็นวิธีการวัดความสามารถหรือความรู้ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในเรื่องเฉพาะเจาะจง ในการสร้างแบบทดสอบทางภาษาที่มีคุณภาพจำเป็นต้องคำนึงถึงการนำไปใช้ประโยชน์ที่ตรงตามวัตถุประสงค์ ความเชื่อมั่น ความตรงเชิงโครงสร้าง ความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมของผู้ทำแบบทดสอบ ผลกระทบของแบบทดสอบทั้งต่อตัวครูผู้สอน ผู้ทำการทดสอบ และองค์กรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ผลสะท้อนกลับต่อการสอนและการเรียนรู้ ตลอดจนความสะดวกในการใช้งานแบบทดสอบ (Bachman และ Palmer, 1996)

ทั้งนี้ในการสร้างแบบทดสอบที่ดีจะต้องอาศัยเครื่องมือในการสร้างซึ่งสามารถบอกถึงรายละเอียดปลีกย่อยทั่วไปของสิ่งที่ต้องการจะวัด หรือภาระงานต่างๆ ได้อย่างชัดเจนเป็นระบบแบบแผนสามารถที่จะจัดทำออกมาในรูปของตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบ (Table of Test Specification) ซึ่งก็คือ เอกสารที่ออกแบบขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบโดยจะต้องบ่งบอกถึงจุดประสงค์ของการทดสอบและโครงสร้างของแบบทดสอบ ซึ่งรูปแบบในการเขียนตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบ ควรจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบคือ หมายเลขตาราง หัวเรื่องของตาราง พฤติกรรมที่ต้องการจะทำการวัด ซึ่งในที่นี้อาจจะระบุเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ รายละเอียดเกี่ยวกับข้อสอบที่ผู้สอบจะได้พบ ตัวอย่างเช่น ชนิดของข้อสอบ และเวลาที่ใช้ในการสอบ เป็นต้น สิ่งที่ผู้สอบจะต้องปฏิบัติตามในการทำแบบทดสอบ ตัวอย่างของข้อสอบที่มีอยู่ในแบบทดสอบ และรายละเอียดปลีกย่อยเพิ่มเติมอื่นๆ เช่น ที่มาของแหล่งข้อมูลในแบบทดสอบ เป็นต้น

นอกจากนั้นแล้วตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบนั้น สามารถที่จะมีรูปแบบที่แตกต่างออกไป โดยอาจจะประกอบด้วยจุดประสงค์ของการทดสอบ นิยามของสิ่งที่จะทำการทดสอบ รายละเอียดทางกายภาพของการจัดการทดสอบ เช่น สถานที่สอบ ผู้สอบคือใคร เป็นต้น เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ วิธีการทำแบบทดสอบ รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับตัวข้อสอบและสิ่งที่คุณสอบจะต้องปฏิบัติเพื่อทำแบบทดสอบ ท้ายสุดคือวิธีการประเมินผลและการให้คะแนน (Davidson และ Lynch, 2002)

ในด้านการจัดการทดสอบให้กับผู้เริ่มเรียนนั้น เนื่องจากผู้เรียนมีประสบการณ์เรียนรู้ทางภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้น ดังนั้นแบบทดสอบที่จัดทำขึ้นมาจะต้องเป็นแบบทดสอบที่ได้มาตรฐาน เชื่อถือได้และมีโครงสร้างทางเนื้อหาที่ตรงกับบทเรียนที่ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ไป การตัดสินซึ่งความรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปหลังจากการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ไม่ควรใช้เพียงแค่ว่าคะแนนจากแบบทดสอบเดียว กระบวนการในการทดสอบจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานเพื่อการประเมินความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปหลังจากการเรียนรู้ของผู้เรียนสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากบทเรียน ครูผู้สอนและหรือผู้ประเมินจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจอย่างแจ่มชัดในเนื้อหาในบทเรียน เพื่อที่จะสามารถแปลผลการทดสอบของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องชัดเจน และเนื่องจากแบบทดสอบใช้กับผู้เรียนที่เป็นเด็กการพัฒนาแบบทดสอบจะต้องปรึกษาผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับความต้องการของเด็กด้วย (Jones, 2003)

สำหรับเนื้อหาสาระที่บรรจุอยู่ในแบบทดสอบโฟนิกส์สำหรับผู้เรียนนั้นจะต้องครอบคลุมทั้งหมด อันได้แก่ ความตระหนักรู้ในภาษาเขียน (Print Awareness) ความรู้ในเรื่องของตัวอักษร (Alphabetic Knowledge) ความตระหนักรู้ในเรื่องเสียง (Phonological and Phonemic Awareness) หลักการของตัวอักษร (The Alphabetic Principle) ทักษะการถอดรหัส (Decoding) คำศัพท์ที่ออกเสียงไม่ตรงกับหลักสัทศาสตร์ และคำศัพท์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน (Irregular and High-Frequency Words) ความสามารถในการอ่านบทอ่านโฟนิกส์ (Reading Practice with Decodable Texts) และความคล่องแคล่วในการอ่าน แบบทดสอบโฟนิกส์ที่ใช้ในการวัดทักษะการฟังสำหรับผู้เริ่มเรียนที่เป็นเด็กนั้น จะต้องเป็นแบบทดสอบที่ไม่ซับซ้อนตรงตามวัตถุประสงค์ของการทดสอบ และต้องตอบสนองต่อเนื้อหาในบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไป

แบบทดสอบการฟังเพื่อแยกแยะเสียงในคำ (Discriminative Listening) ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานเบื้องต้นสำหรับโฟนิกส์ ประกอบด้วยการทดสอบความสามารถในการได้ยินและการทดสอบความตระหนักรู้ในโครงสร้างของเสียง แบบทดสอบการฟังเพื่อแยกแยะเสียงในคำนี้มีจุดประสงค์เพื่อใช้วัดความรู้ความเข้าใจของผู้ทำการทดสอบในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟัง รวมไปถึงใช้

วัดทักษะการถอดรหัสเสียงเพื่อออกมาเป็นคำศัพท์ โดยเมื่อผู้ทำการทดสอบได้ฟังคำศัพท์แล้วจะต้องสามารถสะกดได้อย่างถูกต้อง (Kline, 1996)

ในส่วนของแบบทดสอบโฟนิกส์ที่ใช้ในการวัดทักษะการอ่านออกเสียงที่ตินั้น คำศัพท์ในแบบทดสอบจะต้องสอดคล้องหรือมาจากส่วนหนึ่งในบทเรียนโฟนิกส์ ความยากง่ายของคำศัพท์นั้นจะต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้ทำการทดสอบ ในการใช้แบบทดสอบโฟนิกส์ในการวัดทักษะการอ่านออกเสียงสำหรับผู้เริ่มเรียนครูผู้สอนหรือผู้ประเมินจะต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องของการอ่านของผู้ทำการทดสอบด้วย โดยจะทำการพิจารณาจากความแม่นยำของเสียงกับตัวอักษร ความสามารถและความสั่นไหวในการผสมเสียงที่เห็นอยู่ในรูปคำศัพท์ ความสามารถในการแยกแยะรูปแบบคู่อักษรคู่เดียวที่มีหลายเสียง เช่น ผู้ทำการทดสอบต้องออกเสียงคำว่า blow และคำว่า how ได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ในระหว่างที่ทำการทดสอบนั้นครูผู้สอนหรือผู้ประเมินจะต้องไม่มีการแนะนำหรือแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างการทำทดสอบ และผู้ทำการทดสอบควรได้รับเวลาที่เหมาะสมในการที่จะตอบสนองต่อตัวอักษรในรูปของภาษาเขียนออกมาในรูปของเสียงอ่าน ทั้งนี้ระยะเวลาที่เหมาะสมนั้นไม่ควรเกิน 10 วินาที ต่อคำศัพท์หนึ่งคำ (Department of Education and Communitis, 2012)

สำหรับในแบบทดสอบโฟนิกส์ที่ใช้วัดทักษะการแยกเสียงเพื่อการสะกดสำหรับผู้เริ่มเรียนนั้นสามารถทำออกมาในรูปแบบของการเขียนตามคำบอก (Dictation) แบบทดสอบการเขียนตามคำบอกนั้นถือเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพในการที่จะทำการวัดความรู้พื้นฐานทางด้านภาษา เป็นการทดสอบที่ให้ผู้ทำการทดสอบฟังคำศัพท์ ประโยค หรือบทความสั้นๆ ตามจำนวนครั้งที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้ทำการทดสอบแล้วจึงให้ผู้ทำการทดสอบเขียนสิ่งที่ตนเองได้รับฟังไปออกมาในรูปของตัวอักษร ทั้งนี้ความยาวของคำศัพท์ ประโยค หรือบทความสั้นๆ จะต้องมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้ทำการทดสอบด้วย การให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบการเขียนตามคำบอกนี้จะพิจารณาจากความถูกต้องในการสะกดคำศัพท์และลำดับของคำในประโยค หรือบทความที่ผู้ทำการทดสอบได้ยิน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพื่อการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก

จากการศึกษางานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโฟนิกส์ ผู้วิจัยพบว่ามีหลากหลายงานวิจัยที่น่าสนใจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

3.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพื่อการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก

ราวีณา สมัครการ (2549) วิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจินดารัตน์ จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกโฟนิกส์ จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 64 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบฝึกโฟนิกส์ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติ มีการจัดการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังจากการใช้แบบฝึกโฟนิกส์ โดยแบบทดสอบที่ใช้มีจำนวน 50 ข้อ มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.75 ตลอดจนทำการวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษจากแบบสอบถามที่จัดทำขึ้น ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกโฟนิกส์ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยแผนการสอนปกติ ทั้งยังมีเจตคติที่ดีกว่าในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์ (2552) ศึกษาการใช้ชุดการสอนจอลลิโฟนิกส์ ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษของทางโรงเรียนอัสสัมชัญที่อยู่ในแผนกประถมจำนวน 4 คน โดยใช้เวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 วันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 19 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแผนการสอนตามหลักการของจอลลิโฟนิกส์ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียน รวมไปถึงแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนจอลลิโฟนิกส์ที่ใช้สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนโดยสามารถทำให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนผ่านเกณฑ์ตามหลักสูตรได้

น้ำทิพย์ ขจรบุญ (2553) ทำการวิจัยเรื่องการใช้โฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ เด็กนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 15 คน มีเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์จำนวน 6 แผน แผนการสอนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที โดยทั้งก่อนและหลังทดลองได้ทำการทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ และทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน จากการวิเคราะห์ผลพบว่าเด็กนักเรียนสามารถ

ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น และมีความรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้นภายหลังจากผ่านการเรียนรู้จากแผนการสอนโดยใช้โฟนิกส์

แสงวิไล จารุวาที (2554) วิจัยพัฒนาและประเมินการใช้โปรแกรมการให้ความรู้ผู้ปกครองไทยในการส่งเสริมทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย ด้วยการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือผู้ปกครองชาวไทยของเด็กนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับ Year 1 ของโรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคี จำนวน 11 คน โดยผู้ปกครองเหล่านี้มีลูกที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคีมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี และผู้ปกครองมีภาษาไทยเป็นภาษาที่หนึ่งทั้งนี้จะต้องสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนั้นคือ โปรแกรมการให้ความรู้ผู้ปกครองผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับซึ่งความรู้ในการส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้วยการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ที่ถูกต้อง และทำการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเพื่อประเมินผลของโปรแกรม ทั้งนี้ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมของผู้ปกครองเด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างถูกทดสอบความสามารถทางโฟนิกส์จากการทำแบบทดสอบ ผลการวิจัยพบว่าเด็กนักเรียนที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติตามแนวทางที่ได้รับจากโปรแกรมการให้ความรู้กับผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้วยการสอนภาษาแบบ โฟนิกส์นั้นมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

สุนันทา ปัญญารัตน์ (2554) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลการพัฒนาการสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ จากนักเรียนจำนวน 40 คน โรงเรียนลำสนุ่น จังหวัดบึงกาฬ โดยการพัฒนาการสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษผ่านแผนการเรียนรู้อันจัดทำขึ้น ซึ่งก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ผ่านแผนการเรียนรู้อ่านออกเสียง และเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ เด็กนักเรียนจะได้รับการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงและความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ภายหลังจากการวิจัยวิเคราะห์ผลสรุปว่า เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่เพิ่มสูงขึ้น ดังเห็นได้จากค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสองแบบทดสอบที่สูงขึ้น ภายหลังจากผ่านการเรียนการสอนด้วยแผนการเรียนรู้อ่านออกเสียง และเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์นั่นเอง

ลักษณะพันธ์ บำรุงรัตนกุล (2555) ศึกษาพัฒนาการในการสะกดคำและพัฒนาการในการออกเสียงภาษาอังกฤษ หลังจากได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เลือกลุ่มตัวอย่างอย่างเฉพาะเจาะจงจำนวน 30 คน จัดการเรียนการสอนด้วยแผนการสอนที่ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

จำนวน 5 แผนการสอน แผนการสอนละ 4 คาบ ทำการทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาอังกฤษ และความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ทั้งก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยแผนการสอนที่ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผลการศึกษาพบว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพเหมาะสมสำหรับใช้ในการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำและการออกเสียงภาษาอังกฤษ เห็นได้จากค่าเฉลี่ยของทั้งคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำและความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพื่อการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก

Cardenas (2009) วิจัยเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการถอดรหัสเสียงด้วยวิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ที่มีระบบแบบแผน ระหว่างการจัดการเรียนการสอนผ่านคำที่ไม่มี ความหมายกับการเรียนการสอนผ่านคำที่มีความหมาย ทดลองกับเด็กนักเรียนอนุบาลจำนวนสองห้อง ของ Biltmore School ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนในไมอามี รัฐฟลอริดา ผู้ชาย 15 คน และผู้หญิง 15 คน รวมทั้งหมด 30 คน อายุเฉลี่ย 6.7 เดือน ส่วนใหญ่มีเชื้อสายสเปน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การทดลองแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ช่วงละ 1 เดือน โดยในช่วงแรกทั้งสองกลุ่มจะได้รับการเรียนการสอนที่เหมือนกัน คือ การเรียนการสอนการถอดรหัสเสียงด้วยวิธีการสอนโฟนิกส์ผ่านคำที่มีความหมาย ในช่วงที่สองของการทดลองกลุ่มทดลองจะได้รับการเรียนการสอนการถอดรหัสเสียงด้วยโฟนิกส์ผ่านคำที่ไม่มี ความหมาย ในขณะที่กลุ่มควบคุมนั้นยังคงจะได้รับการเรียนการสอนการถอดรหัสเสียงด้วยโฟนิกส์ผ่านคำที่มีความหมายและในช่วงสุดท้าย ทั้งสองกลุ่มจะได้รับการเรียนการสอนที่เหมือนกันคือ การเรียนการสอนการถอดรหัสเสียงด้วยโฟนิกส์ผ่านคำที่มีความหมายอีกครั้ง ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองนั้นมีทักษะการถอดรหัสเสียงที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ตลอดช่วงที่สอง และช่วงที่สามของการทดลอง เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม นั้นหมายถึง การเรียนการสอนการถอดรหัสเสียงด้วยโฟนิกส์ผ่านคำที่ไม่มี ความหมาย ในช่วงระยะเวลาเพียงหนึ่งเดือนทักษะการถอดรหัสเสียงของกลุ่มควบคุมดีขึ้นอย่างต่อเนื่องและเพิ่มสูงขึ้นอีกเมื่อกลับเข้ามารับการเรียนการสอนการถอดรหัสเสียงด้วยโฟนิกส์ผ่านคำที่มีความหมายในช่วงสุดท้าย ทั้งนี้ยังพบว่าหลังจากการจัดการเรียนการสอนเด็กนักเรียนผู้ชายมีทักษะการถอดรหัสเสียงที่ดีกว่าเด็กผู้หญิง และเด็กนักเรียนที่มีเชื้อสายสเปนมีทักษะการถอดรหัสเสียงที่ดีกว่าเด็กนักเรียนเชื้อสายอื่นๆ

Tse (2011) วิจัยเปรียบเทียบผลของวิธีการสอน 3 แบบ เพื่อสอนทักษะการอ่านในเด็กอายุ 6 ขวบ ประกอบด้วย วิธีการสอนโฟนิกส์ วิธีการสอนด้วยการใช้หนังสือเล่มใหญ่อ่านร่วมกัน และวิธีการสอนผสม คือใช้โฟนิกส์ผสมผสานกับวิธีการสอนด้วยการใช้หนังสือเล่มใหญ่อ่านร่วมกันโดยมี

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กในระดับ Year 2 จากโรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่งของ South Auckland จำนวน 96 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน นั่นคือกลุ่มที่ 1 ใช้วิธีการสอนโฟนิกส์ กลุ่มที่ 2 ใช้วิธีการสอนด้วยการใช้หนังสือเล่มใหญ่อ่านร่วมกัน และกลุ่มที่ 3 ใช้วิธีการสอนผสม ใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 6 เดือน สัปดาห์ละครั้ง ครั้งละ 30 นาที เด็กนักเรียนทุกคนได้รับการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนในด้านการอ่านคำศัพท์ การอ่านเรื่องสั้น การอ่านจับใจความ การสะกดคำ การถอดรหัสเสียงในคำที่ไม่มีความหมาย การตระหนักรู้เรื่องเสียง ความรู้ด้านคำศัพท์ และคณิตศาสตร์ ผลการทดลองพบว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีการสอนแบบผสมมีความโดดเด่นกว่ากลุ่มที่ได้รับวิธีการสอนโฟนิกส์เพียงอย่างเดียว และกลุ่มที่ได้รับวิธีการสอนด้วยการใช้หนังสือเล่มใหญ่อ่านร่วมกันตามลำดับ ทั้งในด้านการอ่านคำศัพท์ การถอดรหัสเสียง การอ่านเรื่องสั้น และการตระหนักรู้ในเสียง

Phipps (2011) ศึกษาการใช้สื่อการสอนโฟนิกส์ด้านซีในการพัฒนาทักษะในการถอดรหัสของผู้เรียนที่อายุน้อยซึ่งประสบปัญหาในการถอดรหัสเสียงในคำโดยประเมินผลจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม รวมทั้งหมด 39 คน โดยผู้เรียนทุกคนจะได้รับการเรียนการสอนผ่านสื่อการสอนโฟนิกส์ด้านซีเป็นเวลา 4 สัปดาห์ จากผลการศึกษาพบว่าทักษะในการถอดรหัสเสียงในคำของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ 0.01 ด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

Eshiet (2014) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้โฟนิกส์แบบสังเคราะห์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านในนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลของประเทศไนจีเรีย ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จำนวน 155 คน จาก 4 โรงเรียน และมีครูผู้สอนเข้าร่วมงานวิจัย 4 คน โดยงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงกรณีศึกษา (Case Study Design) ใช้แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Method Approach) ที่รวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณจากการเปรียบเทียบผลการทดสอบการอ่านและการสะกดคำที่ได้มาตรฐานทั้งก่อนและหลังที่ได้รับโฟนิกส์แบบสังเคราะห์และรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากผลการอภิปรายกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นกลุ่มครูผู้สอน ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่าโฟนิกส์แบบสังเคราะห์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านในนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งยังทำให้ทักษะการถอดรหัสเสียงและทักษะในการสะกดคำดีขึ้นตามไปด้วย รวมไปถึงพบว่าการใช้โฟนิกส์เพิ่มระดับความสนใจในการสอนภาษาอังกฤษให้กับครูผู้สอนอีกด้วย

Cardella (2013) ทำการวิจัยว่าเกิดการเรียนรู้ชนิดใดขึ้นระหว่างที่มีการจัดการเรียนการสอนด้วยโฟนิกส์ตามแบบของ Pinnell and Fountas Phonics Bundle ในเด็กนักเรียนระดับเกรด 1 บ้าง และเกมเกี่ยวกับโฟนิกส์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอนอ่านและเขียนมีผลอย่างไรต่อการ

เรียนรู้ของเด็กนักเรียน งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพจากการเก็บข้อมูลจากทั้งครูผู้สอนซึ่งก็คือตัวผู้วิจัยเอง การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนและบันทึก การสัมภาษณ์เด็กนักเรียน เก็บตัวอย่างงานเขียน และทำการวิเคราะห์ผลจากสิ่งที่ได้บันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลเอาไว้ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือเด็กนักเรียนระดับเกรด 1 ในโรงเรียนชนบทขนาดกลางทางตะวันตกของนิวยอร์กที่ได้มาจากหลากหลายสถานะภาพทางสังคมและหลากหลายชาติพันธุ์ ทั้งเอเชีย อินเดีย อเมริกาใต้ และคนผิวขาว จำนวน 20 คน เป็นผู้ชาย 11 คน และผู้หญิง 9 คน เกมเกี่ยวกับโฟนิกส์ที่ใช้จำนวน 5 เกม ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอน 6 สัปดาห์ หลังจากการศึกษาวิจัยพบว่าโฟนิกส์ที่เป็นระบบแบบแผน เชื่อมโยงเข้ากับบริบทการใช้งานจริงของเด็กนักเรียนเพิ่มพูนทักษะการรู้หนังสือในเด็กนักเรียน และเกมเกี่ยวกับโฟนิกส์ช่วยให้เด็กนักเรียนรู้สึกมีส่วนร่วมและเข้าถึงบทเรียนมากยิ่งขึ้น

Mullins (2013) ศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติและประสิทธิภาพของสื่อการสอนโฟนิกส์ดานซ์ ในการมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการระบุชื่อตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร รูปแบบคำคล้องจอง เปรียบเทียบกับสื่อการสอนโฟนิกส์พื้นฐานที่มีอยู่โดยทั่วไป โดยทำการศึกษากับผู้เรียน 2 กลุ่ม ในระดับเกรด 1 กลุ่มทดลองประกอบด้วยผู้เรียน 22 คน และกลุ่มควบคุมประกอบด้วยผู้เรียน 52 คน จากนั้นทำการประเมินผลด้วยวิธีประเมินผล AIMS (Achievement Increase Monitoring Management assessments) ผลการศึกษาพบว่าสื่อการสอนโฟนิกส์ดานซ์นั้น ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการได้มาซึ่งคำศัพท์รวดเร็วกว่าสื่อการสอนโฟนิกส์พื้นฐานที่มีอยู่ทั่วไป

Farokhbakht และ Dariush (Farokhbakht และ Dariush, 2015) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลของการปรับใช้วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่กระตุ้นประสาทสัมผัสอันหลากหลาย เช่น การนำเอาสื่อจอลี่โฟนิกส์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการรู้หนังสือให้กับผู้เรียนที่อายุน้อยในประเทศอิหร่าน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาในเชิงลึกเพิ่มเติมในแง่ของเพศและการเรียนรู้ด้วย โดยศึกษากับผู้เรียนที่เป็นเด็กชายจำนวน 50 คน และเด็กหญิงจำนวน 50 คน ที่มีอายุระหว่าง 10 ถึง 12 คน ทั้งสองกลุ่มจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คน ผู้เรียนในกลุ่มทดลองทั้งชายและหญิงจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลี่โฟนิกส์ และกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนทั่วไป ผลที่ได้ทั้งจากคะแนนแบบทดสอบและแบบสอบถามพบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองนั้นสามารถทำคะแนนในแบบทดสอบการอ่านและการสะกด ตลอดจนมีแรงจูงใจที่มากกว่าผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุม และยังพบอีกว่าผู้เรียนที่เป็นเพศชายมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านดีกว่าเพศหญิง หลังจากการได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลี่โฟนิกส์

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการนำเอาโฟนิกส์มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้หนังสือในเด็ก ผู้วิจัยพบว่าโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ที่ชัดเจนและเป็นระบบแบบแผนนั้นถือเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง เนื่องจากวิธีการสอนโฟนิกส์นั้นเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดซึ่งทักษะการถอดรหัสเสียง ความตระหนักรู้เรื่องเสียง ทักษะการอ่าน ทักษะการสะกดคำ และทักษะการเขียนในเบื้องต้น ดังจะเห็นได้จากในทุกงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นที่พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยโฟนิกส์นั้นมีทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ออกเสียง ทักษะการสะกดคำและทักษะการเขียนที่เพิ่มสูงขึ้น โดยทักษะที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนนี้ได้มาจากการทดสอบผ่านทั้งแบบทดสอบการอ่านและการสะกด แบบทดสอบการถอดรหัสเสียงในคำ แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ แบบสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียน รวมไปถึงแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคล

ทั้งนี้ผู้วิจัยตระหนักว่าชุดการสอนบทเรียนโฟนิกส์ที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีความเหมาะสม และครบถ้วนในการนำเสนอซึ่งทักษะการถอดรหัสเสียง ความตระหนักรู้เรื่องเสียง อันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่าน ทักษะการสะกดคำ และทักษะการเขียน เนื้อหาในบทเรียนโฟนิกส์จะต้องผ่านการเรียงลำดับอย่างเป็นระบบ ชัดเจน และเหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ในการทำการเรียนการสอนผู้สอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโฟนิกส์ผ่านชั้นการสอนที่มีประสิทธิภาพ การวัดและประเมินผลชุดการสอนบทเรียนโฟนิกส์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของแบบทดสอบและแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียน จะต้องเป็นไปอย่างชัดเจนตรงตามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ไปและเชื่อถือได้ ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้จึงเกิดขึ้นมา โดยเป็นงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนที่เป็นนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในประเทศไทย มีจุดประสงค์เพื่อใช้เป็นทางเลือกเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูและสถานศึกษาในการพัฒนาซึ่งทักษะในการรู้หนังสือภาษาอังกฤษเบื้องต้นให้กับผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยแบบ Intervention study มีจุดประสงค์ในการพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 กลุ่มเป้าหมายในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนวัดธรรมเจดีย์ศรีพิพัฒน์ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 26 คน ผู้วิจัยได้กำหนดเวลาที่ใช้ในการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 สัปดาห์ ในแต่ละสัปดาห์ใช้เวลา 3 ชั่วโมง รวมหมดทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง ประกอบด้วยขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 บทเรียนโฟนิกส์จำนวน 5 หน่วยการสอน โดยแต่ละหน่วยการสอนประกอบด้วยบทเรียนโฟนิกส์ และแผนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ และแบบฝึกหัดท้ายหน่วยการสอน

1.2 แบบทดสอบโฟนิกส์ สำหรับใช้ในการจัดการทดสอบหลังจากที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายได้เรียนรู้บทเรียนโฟนิกส์ครบทั้ง 5 หน่วยการสอน เนื้อหาในแบบทดสอบได้มาจากการสุ่มตัวอย่างเนื้อหาจากในบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น จำนวน 1 ฉบับ ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1.2.1 แบบทดสอบส่วนที่ 1 เป็นแบบทดสอบปากเปล่ารายบุคคลเพื่อวัดทักษะย่อยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร และทักษะย่อยในการแยกเสียงและผสมเสียงในคำ จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน

1.2.2 แบบทดสอบส่วนที่ 2 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบเพื่อวัดทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำ และทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำ จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

1.2.3 แบบทดสอบส่วนที่ 3 เป็นแบบทดสอบเขียนตามคำบอกเพื่อวัดทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียง และทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

2. การพัฒนาและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

2.1 การพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์

ในการพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์ให้ประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการสอนภาษาอังกฤษจากในประเทศชั้นนำต่างๆ สำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา พบว่าควรจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โฟนิกส์ให้กับผู้เริ่มเรียนเป็นลำดับต้นๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือ ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นนั้น จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถระบุตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัวอักษร เรียนรู้การอ่านออกเสียงของพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ เข้าใจโครงสร้างของคำ และเทคนิคการผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่าน อ่านออกเสียงคำ และสะกดคำเพื่อให้เกิดการเขียนได้

2.1.2 ศึกษาขั้นตอนและรูปแบบการสอนโฟนิกส์ ศึกษาเนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนจากทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าลำดับในการนำเสนอตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน จากทั้งทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ และหลักสูตรแกนกลางการสอนภาษาอังกฤษในประเทศชั้นนำต่างๆ นั้น ชุดตัวอักษรที่ใช้เริ่มต้นในการเรียนการสอนมีความทับซ้อนกัน อันได้แก่ การนำเสนอตัวอักษร s, a, t, p, i, n, c, k, m, o และ d ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่สำคัญเหล่านั้นมาออกแบบลำดับในการนำเสนอหมวดหมู่ของตัวอักษรในบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ได้เนื้อหาสาระเพื่อนำมาใช้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของทั้ง 5 หน่วยการสอนในบทเรียนโฟนิกส์

ชุดของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ทั้งเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และพยัญชนะผสม ถูกจัดออกเป็นหมวดหมู่เรียงลำดับดังตารางที่ 9

หมวดหมู่	เสียงของตัวอักษร
1	Alphabet A-Z
2	s, a, t, p, i, n
3	c, k, o, m, d
4	Rhyming: -at, -an, -ip, -ot
5	Ending consonant clusters: -ck, -st, -nk

ตารางที่ 9 ลำดับของชุดตัวอักษรในบทเรียนโฟนิกส์ในงานวิจัย

โครงสร้างของคำที่ประกอบไปด้วยเสียงพยัญชนะต้น และเสียงท้ายคำ เสียงพ้อง เทคนิคการผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่านคำ เทคนิคการถอดรหัสเสียงเพื่อให้เกิดการสะกดคำซึ่งนำไปสู่ทักษะการเขียน รวมถึงการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ ออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการสอนโดยใช้ชั้นการสอนแบบ นำเสนอ ฟีกฝน และใช้งาน (PPP) ซึ่งประกอบไปด้วยการจัดการเรียนการสอน 3 ช่วง คือ ช่วงการนำเสนอ ช่วงการฝึกฝน และช่วงการใช้งาน ประเมินการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ และแบบฝึกฝนท้ายหน่วยการสอน ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับหน่วยการสอนนั้นๆ โดยกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึกฝนท้ายหน่วยการสอนต่างๆ ที่ใช้จะกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนและระหว่างตัวผู้เรียนเอง ได้แก่ แบบฝึกการสะกดคำศัพท์ แบบฝึกการถอดรหัสเสียง แบบฝึกจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพที่สื่อถึงความหมายของคำนั้นๆ

สรุปเนื้อหาสาระที่ได้ลงในตารางขอขายเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์ (Table of Unit Content Specification) ทั้งหมด 5 หน่วยการสอน นำตารางขอขายเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์ทั้งหมดขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำ โดยตัวอย่างของตารางขอขายเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์ที่พัฒนาขึ้นแสดงในรูป 1 ในส่วนของตารางขอขายเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์ทั้งหมดในงานวิจัยแสดงไว้ในภาคผนวก ก

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
1	You, me and the "Alphabet" <u>Lesson 1</u> Alphabet A-Z (60 minutes)	1. To recognize and name the letters of the alphabet. 2. To identify lower and upper case letters of the alphabet.	1. English alphabet 2. Letter forms: upper case and lower case letters	<u>Presentation</u> 1. Present the alphabet chart in both upper case and lower case forms. 2. Sing an alphabet song. <u>Practice</u> 1. Point at the letters and have students name them. Do with both upper case and lower case letters. 2. Name the letters then have students point them out. Do with both upper case and lower case letters. <u>Production</u> 1. Have students fill in the missing letters in the given alphabetic chart. 2. Have students write the lower case letters of the given upper case letters.	1. Alphabet chart 2. Alphabet song 3. Alphabet flash cards 4. Alphabet worksheets

รูป 1 ตัวอย่างตารางขอขายเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์ในงานวิจัย

เมื่อได้ตารางขอขายเนื้อหาเพื่อพัฒนาชุดการสอนที่ผ่านการปรับปรุงมาแล้ว นำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนโฟนิกส์และแผนการสอน จากนั้นพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์จำนวน 5

หน่วยการสอนให้สอดคล้องกับตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์ที่พัฒนาขึ้น ตัวอย่างของบทเรียนโฟนิกส์แสดงไว้ในรูป 2 และรูป 3

Unit 2: You, me and -s a t p i n-

Listen to the letter sounds and repeat.

Listen to the letter sound that comes with a number. Write the matching number in the box under the letter.

m	d	t	h
☐	☐	☐	☐
j	s	u	i
☐	☐	☐	☐
n	v	o	p
☐	☐	☐	☐
a	c	b	q
☐	☐	☐	☐

One-Syllable Word Patterns

VC
Vowel-Consonant

in

Consonant

i - n

Vowel

CVC
Consonant-Vowel-Consonant

tap

Vowel

t - a - p

Consonant

Consonant

รูป 2 ตัวอย่างของบทเรียนโฟนิกส์ในงานวิจัย รูป 3 ตัวอย่างของบทเรียนโฟนิกส์ในงานวิจัย

เมื่อได้บทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนแล้ว ทำการพัฒนาแผนการสอนเพื่อใช้ควบคู่กัน โดยตัวอย่างแผนการสอนที่ใช้ควบคู่กับบทเรียนโฟนิกส์แสดงดังรูป 4 รูป 5 รูป 6 และรูป 7 โดยบทเรียนโฟนิกส์ทั้งหมด 5 หน่วยการสอนแสดงไว้ในภาคผนวก ข หลังจากที่ได้ทั้งบทเรียนโฟนิกส์และแผนการสอนแล้วนั้น สิ่งที่จะขาดไปไม่ได้ นั่นคือการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวัดผลบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนที่ได้พัฒนาขึ้น จุดประสงค์ของเครื่องมือวัดผลนั้นเพื่อทดสอบความรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ความรู้ในหลักการของตัวอักษร ทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงเพื่อการอ่าน และทักษะย่อยในการแยกเสียงในคำเพื่อให้เกิดการสะกดอันจะนำไปสู่การเขียน ซึ่งทั้งหมดเหล่านี้ถือเป็นทักษะพื้นฐานของการได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษนั่นเอง โดยเครื่องมือวัดผลที่ใช้สำหรับบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนนี้คือ แบบทดสอบโฟนิกส์ ซึ่งจะกล่าวถึงในขั้นตอนถัดไป

Lesson Plan # 1		
Topic: You, me and the s, a, t, p, i, n	Class Level: Pratomuksa 1	Standard: 1.1(2), 1.1(3), 2.2(1) and 4.2(1)
Date:	Time: 1 period (60 minutes)	
Terminal Objectives	To be able to blend individual letter sounds together to form one-syllable words and identify their meanings	
Enabling Objectives	1. To sing the alphabet song and watch a video presentation of the letter sounds; s, a, t, i, p, n 2. To practice pronouncing the letter sounds correspond to the letter seen by playing "Matching" game 3. To categorize consonant and vowel among these group of letters 4. To blend individual sounds to form one-syllable words; consonant-vowel-consonant or vowel consonant pattern 5. To identify meaning of the produced words by learning from pictures, real objects, actions, gestures or context clues	
Expected Behaviors	1. To be a good listener 2. To gain an interpersonal skill	
Language Focus	Function:	To blend individual letter sounds together to form one-syllable words and identify their meanings
	Grammar:	One-syllable word patterns; consonant-vowel-consonant (C-V-C) and vowel-consonant (V-C)
	Vocabulary:	One-syllable word from the 6 letters; s, a, t, i, p, n

รูป 4 ตัวอย่างแผนการสอนที่ใช้ควบคู่กับบทเรียนโฟนิกส์

Steps of Teaching	Content	Teacher Activities	Student Activities	Teaching aids
Presentation (10 minutes)	Instruction: Sing an alphabet song together and list 26 letters, both uppercase and lowercase on the board Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu Vv Ww Xx Yy Zz Question: Do you know the sound of the letters? Instruction: Address 6 letters to teach; s, a, t, i, p, n s a t i p n Instruction: Watch a video presentation of the 6 letters	Let students sing the alphabet song and list the 26 letters on the board. Present 6 letter sounds to teach. Show the video presentation of the 6 letters.	Sing the alphabet song and help listing the 26 letters on the board. Watch the video presentation of the 6 letters.	Video presentation of the 6 letters; s, a, t, i, p, n
Practice (20 minutes)	Instruction: Identify 6 letter sounds from the letter cards s → /s/ a → /æ/ t → /t/ i → /i/ p → /p/ n → /n/ Instruction: Practice pronouncing each letter sound through "Matching" game	Teach each individual sound correspond to the letter. Check students' letter-sound recognition by using the "Matching" game.	Practice pronouncing 6 letter sounds. Play "Matching" game	Letter cards; s, a, t, i, p, n

รูป 5 ตัวอย่างแผนการสอนที่ใช้ควบคู่กับบทเรียนโฟนิกส์

Steps of Teaching	Content	Teacher Activities	Student Activities	Teaching aids																						
	Instruction: Categorize these 6 letters into consonant and vowel groups on the board Consonant s t p n Vowel a i																									
Language Focus (10 minutes)	Instruction: Show one-syllable word patterns, describe how to construct a word. Consonant-Vowel-Consonant s-a-t → sat Vowel-Consonant a-t → at	1. Present the one-syllable word patterns and address how to construct words from these patterns.	1. Learn the patterns of one-syllable word.																							
Production (20 minutes)	Instruction: Demonstrate how to blend individual sounds in the word together to form speech by using the 6 letters taught; s, a, t, i, p, n. Words <table style="width: 100%; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 5px;">Vowel "a"</td> <td style="padding: 5px;">at</td> <td style="padding: 5px;">sat</td> <td style="padding: 5px;">pat</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"></td> <td style="padding: 5px;">pan</td> <td style="padding: 5px;">pap</td> <td style="padding: 5px;">tap</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"></td> <td style="padding: 5px;">nap</td> <td style="padding: 5px;">nan</td> <td style="padding: 5px;">nat</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;"></td> <td style="padding: 5px;">tan</td> <td style="padding: 5px;"></td> <td style="padding: 5px;"></td> </tr> </table> Vowel "i" <table style="width: 100%; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 5px;">sit</td> <td style="padding: 5px;">tin</td> <td style="padding: 5px;">tip</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">pin</td> <td style="padding: 5px;">dit</td> <td style="padding: 5px;">nip</td> </tr> </table>	Vowel "a"	at	sat	pat		pan	pap	tap		nap	nan	nat		tan			sit	tin	tip	pin	dit	nip	1. Teach the way to blend individual sounds from the constructed word to form speech.	1. Blend individual sounds to form one syllable words by using Phonics flipbook contains 6 letters; s, a, t, i, p, n.	1. Phonics flipbook 2. Pictures and real objects 3. "Spot me out" worksheet
Vowel "a"	at	sat	pat																							
	pan	pap	tap																							
	nap	nan	nat																							
	tan																									
sit	tin	tip																								
pin	dit	nip																								

รูป 6 ตัวอย่างแผนการสอนที่ใช้ควบคู่กับบทเรียนโฟนิกส์

Steps of Teaching	Content	Teacher Activities	Student Activities	Teaching aids
Instruction: Identify the meaning of each word by using pictures, real objects, actions, gestures or context clues as some examples below; sit nap pat sip tap tan pin Instruction: Listen to stories in a "Spot me out" worksheet and underline the words that have been taught as some example below; They are <u>sitting</u>. He is <u>napping</u>. She is <u>patting</u> her hair. He is <u>tapping</u> the table. She is <u>pinning</u> the paper. He is <u>sipping</u> the juice.				

รูป 7 ตัวอย่างแผนการสอนที่ใช้ควบคู่กับบทเรียนโฟนิกส์

2.2 การพัฒนาแบบทดสอบวัดทักษะในการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ

การที่จะสร้างแบบทดสอบที่มีความตรงและความเที่ยงนั้น จะต้องมีการศึกษาทั้งทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ บทความ งานวิจัย สื่อการสอนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2551 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์ของแบบทดสอบ รวมไปถึงขอบเขตของเนื้อหาที่ต้องการจะทดสอบที่เหมาะสมสอดคล้องกับทั้งบทเรียนโฟนิกส์ ดังนี้

2.2.1 กำหนดจุดประสงค์ในแบบทดสอบโดยพิจารณาจากเนื้อหาที่เรียนในแต่ละหน่วยการสอนในบทเรียนโฟนิกส์ ดังตารางที่ 10

จุดประสงค์ในแบบทดสอบ	รายละเอียดในการทดสอบ
1. วัดความรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร	1. ทดสอบปากเปล่าเป็นรายบุคคลโดยให้ระบุเสียงของตัวอักษรทั้งตัวอักษรเดี่ยวและกลุ่มตัวอักษร
2. วัดทักษะย่อยในการแยกเสียงและการผสมเสียงในคำ	1. ทดสอบปากเปล่ารายบุคคล โดยให้อ่านออกเสียงคำศัพท์พยางค์เดียวที่กำหนดให้
3. วัดทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อการสะกด	1. ทดสอบแบบเลือกตอบ โดยให้เลือกคำตอบที่ตรงกับเสียงของตัวอักษรที่ได้ยิน ทั้งที่เสียงของตัวอักษรเดี่ยว และเสียงของกลุ่มตัวอักษร 2. ทดสอบแบบเลือกตอบ โดยให้เลือกคำตอบที่ตรงกับเสียงของคำศัพท์พยางค์เดียวที่ได้ยิน 3. ทดสอบแบบเลือกตอบ โดยให้เลือกคำตอบที่มีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกับคำที่กำหนดให้ 4. ทดสอบเขียนตามคำบอก โดยให้เขียนคำศัพท์พยางค์เดียวที่ได้ยินให้ถูกต้อง
4. วัดทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำ	1. ทดสอบแบบเลือกตอบ โดยให้เลือกคำตอบที่มีพยัญชนะผสมเสียงเดียวกับคำที่กำหนดให้

ตารางที่ 10 จุดประสงค์และรายละเอียดในการทดสอบในแบบทดสอบ

2.2.2 กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะทำการทดสอบในแบบทดสอบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบ เนื้อหาของข้อสอบเป็นเนื้อหาที่มาจากคำศัพท์ตัวอย่างจากบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอน ซึ่งครอบคลุมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงตัวอักษร ทักษะย่อยในการแยกเสียงและการผสมเสียงในคำ ทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อการสะกด และทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำ

2.2.3 กำหนดลักษณะของแบบทดสอบ กระบวนการสอบ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ จากนั้นกำหนดน้ำหนักเนื้อหาของแบบทดสอบ และสร้างตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบเพื่อใช้พัฒนาข้อสอบจำนวน 35 ข้อ โดยสุ่มเนื้อหาในแบบทดสอบ ครอบคลุมเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ทั้งหมดในบทเรียนโฟนิกส์ที่พัฒนาขึ้น สร้างตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบ โดยตัวอย่างของตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบโฟนิกส์ที่พัฒนาขึ้น แสดงไว้ในรูป 8

Test Specification# 1 Phonics test Level: Grade 1 students

Objectives	Skills	Test types	Instructions	Number of Items	Time	Criteria and Scoring
1. To recognize the letters and identify their corresponding letter sounds.	Letter-sound correspondence	Individual oral test	Say the sounds of the given letters.	Part I 5 items (5 points)	2 minutes for each student	Correct pronunciation of an individual letter sound; (1 letter sound : 1 point)
2. To blends the sounds of individual letters to read one-syllable words.	Phoneme segmenting and blending		Read the given words.	Part II 5 items (5 points)		Correct pronunciation of an individual word; initial sound, vowel sound and last sound (1 word : 1 point)
1. To recognize the letter sounds and identify their corresponding letters.	Phoneme segmenting and spelling	Multiple choices	Listen to the letter sound one by one then circle the answer that has the corresponding letter/letters.	Part I 5 items (5 points)	20 minutes	Correct answer (1 item : 1 point)
2. To spell the spoken words from segmenting the individual sounds			Listen to the word one by one then circle the answer that has corresponding spelling	Part II 5 items (5 points)		
3. To identify the beginning sound of the words.			Circle the answer that has the same beginning sound as the word you hear.	Part III 5 items (5 points)		
1. To identify the consonant clusters in the written words.	Decoding		Circle the answer that has the same consonant clusters as the given word.	Part IV 5 items (5 points)		
1. To write the spoken words	Phoneme segmenting and spelling	Dictation	Listen to the words and simple sentences and write them down in the test.	Part I 5 items (5 points)	10 minutes	Correct word spelling (1 word : 1 point)

รูป 8 ตัวอย่างของตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบโฟนิกส์ในงานวิจัย

เมื่อได้ตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบแล้ว จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ และปรับปรุงแก้ไข นำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขตารางขอบข่าย

2.2.4 สร้างแบบทดสอบตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในตารางขอบข่ายเนื้อหา เพื่อสร้างแบบทดสอบ โดยทำการสร้างข้อสอบขึ้น 1 ฉบับ มีจำนวนข้อสอบทั้งหมดจำนวน 35 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

แบบทดสอบส่วนที่ 1 เป็นแบบทดสอบปากเปล่ารายบุคคลเพื่อใช้วัดทักษะย่อยในเรื่อง ความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร และทักษะย่อยในการแยกเสียงและผสมเสียงในคำ โดยแบ่งออกเป็นกรอ่านออกเสียงตัวอักษรที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน และการอ่านออกเสียงคำศัพท์พยางค์เดียวที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน รวมแบบทดสอบส่วนที่ 1 ทั้งหมด มีจำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน ตัวอย่างแบบทดสอบโพนิกส์ส่วนที่ 1 แสดงดังรูป 9

ตอนที่ 1: การทดสอบความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร				
Part I: Letter-sound correspondence test				
คำสั่ง	ออกเสียงของตัวอักษรที่กำหนดให้ (5 ข้อ 5 คะแนน)			
Instructions	Say the sounds of the given letters. (5 items, 5 points)			
1. d	2. k	3. n	4. i	5. st
ตอนที่ 2: การทดสอบทักษะการผสมเสียงและออกเสียงคำ				
Part II: Blending and decoding test				
คำสั่ง	อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดให้ (5 ข้อ 5 คะแนน)			
Instructions	Read the given words. (5 items, 5 points)			
1. sip	2. mat	3. kid	4. pack	5. tank

รูป 9 ตัวอย่างแบบทดสอบโพนิกส์ส่วนที่ 1 ที่ใช้ในงานวิจัย

แบบทดสอบส่วนที่ 2 เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบเพื่อวัดทักษะย่อยในการแยกเสียง เพื่อสะกดคำและทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำ แบ่งออกเป็นกรเลือกตัวอักษรให้สอดคล้อง

กับเสียงที่ได้ยิน จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน การเลือกคำศัพท์พยางค์เดียวที่สอดคล้องกับคำศัพท์ที่ได้ยิน จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน การเลือกคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกับคำศัพท์ที่ได้ยิน จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน และการเลือกคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะผสมเสียงเดียวกับคำที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน รวมแบบทดสอบส่วนที่ 2 ทั้งหมด มีจำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน สำหรับตัวอย่างของแบบทดสอบโพนิกส์ส่วนที่ 2 แสดงดังรูป 10

ตอนที่ 1: การทดสอบทักษะในการแยกเสียง			
Part I: Segmenting test			
คำสั่ง	วงกลมล้อมรอบคำตอบที่มีตัวอักษรสอดคล้องกับเสียงที่ได้ยิน (5 ข้อ 5 คะแนน)		
Instructions	Listen to the letter sound one by one then circle the answer that has the corresponding letter/letters. (5 items, 5 points)		
1.	t	p	s
2.	a	o	i
3.	m	n	d
4.	-at	-an	-ip
5.	-nk	-st	-ck

รูป 10 ตัวอย่างแบบทดสอบโพนิกส์ส่วนที่ 2 ที่ใช้ในงานวิจัย

แบบทดสอบส่วนที่ 3 เป็นแบบทดสอบแบบเขียนตามคำบอกเพื่อวัดทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงและทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำเพื่อให้เกิดการเขียนโดยการเขียนคำศัพท์พยางค์เดียวตามคำบอก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน สำหรับตัวอย่างแบบทดสอบโพนิกส์ส่วนที่ 3 แสดงดังรูป 11

กำหนดเกณฑ์การตรวจและให้คะแนน แบบทดสอบส่วนที่ 1 อ่านออกเสียงตัวอักษรหรือคำศัพท์พยางค์เดียวที่กำหนดให้ถูกต้องตามหลักการของโพนิกส์ 1 ข้อ ได้ 1 คะแนน คะแนนรวม 10 คะแนน แบบทดสอบส่วนที่ 2 เลือกคำตอบที่ถูกต้อง 1 ข้อ ได้ 1 คะแนน คะแนนรวม 20 คะแนน และแบบทดสอบส่วนที่ 3 เขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง 1 คำ ได้ 1 คะแนน คะแนนรวม 5 คะแนน

ตอนที่ 1: การทดสอบทักษะการแยกเสียงเพื่อสะกดคำ

Part II: Segmenting and encoding test

คำชี้แจง เขียนคำศัพท์ตามคำบอก (5 ข้อ 5 คะแนน)

Instructions Write the words you hear. (5 items, 5 points)

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

รูป 11 ตัวอย่างแบบทดสอบโฟนิกส์ส่วนที่ 3 ที่ใช้ในงานวิจัย

แบบทดสอบโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและปรับปรุงให้มีคุณภาพแล้วทั้งหมด แสดงไว้ในภาคผนวก ค เมื่อได้แบบทดสอบโฟนิกส์ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือวัดผลสำหรับบทเรียนโฟนิกส์แล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการหาคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อให้เครื่องมือที่จะนำไปใช้ในขั้นการเก็บข้อมูลมีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือ โดยการหาคุณภาพของเครื่องมือมีขั้นตอนต่างๆ ดังจะนำเสนอในหัวข้อถัดไป

2.3 การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ทั้งนี้ก่อนที่จะนำเอาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยทั้งบทเรียนโฟนิกส์จำนวน 5 หน่วยการสอน และแบบทดสอบโฟนิกส์ไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายนั้น จำเป็นจะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดก่อน

การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบในด้านความตรงเชิงเนื้อหาและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยนำเอาตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียนโพนิกส์และบทเรียนโพนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอน รวมไปถึงตารางขอบข่ายเนื้อหาเพื่อพัฒนาแบบทดสอบโพนิกส์รวมถึงแบบทดสอบโพนิกส์ที่พัฒนาขึ้น นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพ โดยใช้สูตรและการให้ค่าพิจารณา ดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ	IOC	คือ	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของเครื่องมือแต่ละชิ้นในตารางขอบข่ายกับเนื้อหาและองค์ประกอบของภาษาในเครื่องมืออื่นๆ
	ΣX	คือ	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญในที่นี้คือ 3 ท่าน
เกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			
	-1	หากจุดประสงค์ของเครื่องมือแต่ละชิ้นในตารางขอบข่าย	ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและองค์ประกอบของภาษาในเครื่องมืออื่นๆ
	0	หากไม่แน่ใจว่าจุดประสงค์ของเครื่องมือแต่ละชิ้นในตารางขอบข่าย	สอดคล้องหรือไม่กับเนื้อหาและองค์ประกอบของภาษาในเครื่องมืออื่นๆ
	1	หากจุดประสงค์ของเครื่องมือแต่ละชิ้นในตารางขอบข่าย	สอดคล้องกับเนื้อหาและองค์ประกอบของภาษาในเครื่องมืออื่นๆ

เกณฑ์การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีดังนี้ (กรมสามัญศึกษา, 2542) หากค่า IOC มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป หมายถึง มีคุณภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในงานวิจัยสำหรับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อไป หากค่า IOC มีค่าต่ำกว่า 0.50 หมายถึง ไม่มีคุณภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในงานวิจัยสำหรับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไขซ้ำ และนำเสนอให้กับผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษอีกครั้ง หรือจนกว่าค่า IOC จะสูงกว่า 0.50 ขึ้นไป

การทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียนโพนิกส์ การทดสอบประสิทธิภาพนี้สามารถทำได้ โดยการนำเอาบทเรียนโพนิกส์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพในด้านความตรงเชิงเนื้อหา และผ่านการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองภาคสนาม กลุ่มทดลองภาคสนามที่ใช้ใน

งานวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนวัดจันทาราม (ตั้งตรงจิตร 5) อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 29 คน ทำการทดลองใช้บทเรียนโฟนิกส์ทั้งหมด 5 หน่วยการสอน

การจัดการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในแต่ละหน่วยการสอนนั้นจัดทำขึ้นโดยผู้วิจัยเอง โดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบ นำเสนอ ผีกล่น และใช้งาน (PPP) โดยในแต่ละหน่วยการสอนประกอบไปด้วยบทเรียนย่อย 2 บทเรียน ซึ่งเนื้อหาในบทเรียนย่อยแรกของแต่ละหน่วยการสอนเป็นการนำเสนอให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ส่วนเนื้อหาในบทเรียนย่อยที่สองของแต่ละหน่วยการสอนจะเป็นการนำเสนอเทคนิคในการผสมเสียงของตัวอักษรที่อยู่ในบทเรียนย่อยบทแรกเพื่ออ่านออกเสียงเป็นคำพร้อมทั้งเรียนรู้ความหมาย พร้อมกับการนำเสนอเทคนิคการแยกเสียงย่อยในคำศัพท์ที่ได้ยินแล้วสะกดเพื่อให้เกิดการเขียน คำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในแต่ละหน่วยการสอนนั้นเป็นคำศัพท์พยางค์เดียวที่สามารถสื่อความหมายอย่างชัดเจนได้ด้วยรูปภาพ โดยในแต่ละหน่วยการสอนนำเสนอคำศัพท์จำนวน 6-8 คำ

ในระหว่างการนำเสนอเนื้อหาในแต่ละหน่วยการสอนนั้นผู้วิจัยได้สอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เข้าไปด้วยเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมไปถึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยใช้ในการจัดการเรียนการสอนประกอบไปด้วย เกมการหาบัตรตัวอักษรตามเสียงของตัวอักษรที่ได้ยิน เกมทายเสียงของตัวอักษร และเกมการผสมเสียงของตัวอักษรเพื่ออ่านเป็นคำ เป็นต้น ในการจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วยการสอนนั้นใช้เวลาทั้งหมด 6 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอน ใช้เวลาทั้งหมด 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง

ระหว่างที่มีการจัดการเรียนการสอนในชั้นการทดสอบประสิทธิภาพนั้น ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตการณ์ และบันทึกปัญหาที่พบเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงบทเรียนโฟนิกส์ให้มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น นำบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอน ที่ผ่านการปรับปรุงและมีคุณภาพแล้วไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายในชั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล ตัวอย่างของบทเรียนโฟนิกส์ที่ได้ผ่านการปรับปรุงและมีคุณภาพแล้วแสดงไว้ในภาคผนวก ก

สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบโฟนิกส์เกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้เรียนในกลุ่มทดลองภาคสนามข้างต้นเสร็จสิ้นการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนแล้ว ผู้เรียนในกลุ่มทดลองภาคสนามจะได้ทำแบบทดสอบโฟนิกส์ที่พัฒนาขึ้น ทั้งนี้เพื่อทดสอบทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบของผู้เรียนกลุ่มทดลองใน

ภาคสนามนั้นจะถูกนำมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพรายข้อ ผลการวิเคราะห์คะแนนที่ได้จะถูกนำไปใช้ในการปรับปรุงแบบทดสอบโพลีนิสให้มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

ในการหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบรายข้อของข้อสอบในแต่ละข้อนั้นจะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของข้อสอบ สำหรับข้อสอบแบบเลือกตอบหรือข้อสอบปรนัย (Multiple Choice Question) ผลรวมของคะแนนจากข้อสอบในแต่ละข้อจากผู้เรียนในกลุ่มทดลองทุกคนจะถูกนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (Item Difficulty หรือ p) ค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination หรือ r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรคำนวณ Kuder-Richardson (Kuder และ Richardson, 1937) สำหรับข้อสอบแบบเขียนตามคำบอกนั้นเกณฑ์การให้คะแนนได้ถูกพิจารณาในแบบข้อคำถามถูก-ผิด (True-False Question) นั่นคือ เมื่อสะกตคำศัพท์ได้ถูกต้อง 1 คำ ได้ 1 คะแนน สะกตคำศัพท์ผิด ได้ 0 คะแนน ดังนั้นคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบส่วนนี้ จะนำไปหาเพียงแค่ว่าค่าความยากง่าย (Item Difficulty หรือ p) ค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination หรือ r) รวมถึงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson เท่านั้น (Kuder และ Richardson, 1937)

คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ โดยเลือกข้อสอบข้อที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (Wood, 1960) นอกจากนั้นค่าความเชื่อมั่นของทั้งแบบทดสอบที่จัดทำขึ้นนั้นจะต้องสูงกว่า 0.70 จึงจะถือว่าข้อสอบในแบบทดสอบมีความสัมพันธ์กันและมีคุณภาพที่ดี (Kuder และ Richardson, 1937) นำแบบทดสอบโพลีนิสที่ผ่านการปรับปรุงและมีคุณภาพแล้วไปใช้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายในชั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป แบบทดสอบโพลีนิสที่ผ่านการปรับปรุงและมีคุณภาพแล้วแสดงไว้ในภาคผนวก ก

3. การเก็บข้อมูล

หลังจากที่ได้บทเรียนโพลีนิสทั้ง 5 หน่วยการสอน และแบบทดสอบโพลีนิสที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพและปรับปรุงจนมีคุณภาพที่เหมาะสมแล้ว นำเอาทั้งบทเรียนโพลีนิสและแบบทดสอบโพลีนิสไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนธรรมเจดีย์ ศรีพิพัฒน์ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งจัดว่าเป็นโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัด สพฐ. งานวิจัยเกิดขึ้นในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวนผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน

การเรียนการสอนโดยบทเรียนโพลีนิสทั้ง 5 หน่วยการสอนที่จัดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายนั้นจัดทำขึ้นโดยผู้วิจัย การเรียนการสอนบทเรียนโพลีนิสเกิดขึ้นในห้องเรียนปกติโดยมีครูประจำชั้นคอยให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 15 คน นักเรียนหญิงจำนวน 11 คน ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายไม่มีความรู้พื้นฐานในด้านโพลีนิสมาก่อน ใน

การเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการสอนนั้น จะประกอบไปด้วยการนำเสนอตัวอักษรและเสียงของ ตัวอักษรในแต่ละชุด ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเกมการหาบัตรตัวอักษรตามเสียงของ ตัวอักษรที่ได้ยิน เกมทายเสียงของตัวอักษร และเกมการผสมเสียงของตัวอักษรเพื่ออ่านเป็นคำ เป็นต้น โดยกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนนั้นเน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนซ้ำๆ อย่าง ต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นกลุ่มด้วย

หลังจากที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย ได้เสร็จสิ้นการเรียนรู้บทเรียนโฟนิกส์ในแต่ละหน่วยการ สอนแล้ว ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายจะได้เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในหน่วยการสอนนั้นๆ โดยการทำให้ แบบฝึกหัดท้ายหน่วยการสอน ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดทบทวนเสียงของตัวอักษร แบบฝึกหัดการสะกดคำ และแบบฝึกหัดจับคู่คำและรูปภาพที่สื่อถึงความหมายของคำนั้นๆ เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน บทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนแล้วนั้น ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายจะได้รับการทดสอบทักษะการรู้ หนังสือภาษาอังกฤษผ่านการทำแบบทดสอบโฟนิกส์ที่ผ่านการปรับปรุงและมีคุณภาพ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบโฟนิกส์ทั้ง 3 ส่วนของผู้เรียน จะถูกนำมาวิเคราะห์ ค่าทางสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าคะแนนต่ำสุด การหาค่าคะแนนสูงสุด การหาค่าเฉลี่ย และการหา ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการประเมินผลของของบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการ สอนที่มีต่อทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษเบื้องต้นของผู้เรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยในหัวข้อเรื่อง “การพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เพื่อวัดทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษขั้นต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ผ่านบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากแบบทดสอบโฟนิกส์ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยมีข้อสอบทั้งหมดจำนวน 35 ข้อ 35 คะแนน แบบทดสอบโฟนิกส์ส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่ารายบุคคลเพื่อวัดทักษะย่อยในเรื่องความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร และทักษะย่อยในการแยกเสียงและผสมเสียงในคำ ข้อสอบในแบบทดสอบส่วนนี้แบ่งออกเป็นส่วนของ การอ่านออกเสียงของตัวอักษรที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน และส่วนของ การอ่านออกเสียง คำศัพท์พยางค์เดียวที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน รวมแบบทดสอบส่วนที่ 1 ทั้งหมด มีจำนวน ข้อสอบ 10 ข้อ คะแนนรวม 10 คะแนน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบส่วนที่ 1

ในการจัดการทดสอบสำหรับแบบทดสอบส่วนที่ 1 ผู้วิจัยเป็นผู้อ่านและชี้แจงคำสั่งให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพร้อมกันทั้ง 26 คนก่อน หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายแต่ละคนทำการทดสอบอ่านออกเสียงกับผู้วิจัย การทดสอบจัดทำขึ้นในห้องเรียน โดยขณะที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายแต่ละคนทำการทดสอบนั้นผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายคนอื่นๆ จะรออยู่ภายนอกห้องกับครูประจำชั้น ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายแต่ละคนใช้เวลาในการทำแบบทดสอบส่วนนี้คนละ 2 นาที ใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง คะแนนจากแบบทดสอบโฟนิกส์ของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน แสดงในตารางที่ 11

คะแนนแบบทดสอบโฟนิกส์		เต็ม	ต่ำสุด	สูงสุด
ส่วนที่ 1		10	1	9
ส่วนที่ 2	ส่วนย่อยที่ 1	5	0	5
	ส่วนย่อยที่ 2	5	2	5
	ส่วนย่อยที่ 3	5	0	5
	ส่วนย่อยที่ 4	5	2	5
ส่วนที่ 3		5	0	5
รวมทั้งหมด		35	11	33

ตารางที่ 11 คะแนนจากแบบทดสอบโฟนิกส์ของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย

ผลการวิเคราะห์คะแนนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน จากการทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบโฟนิกส์ใน ส่วนที่ 1 เป็นดังนี้ ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน สามารถที่จะทำแบบทดสอบได้ทุกคน โดยคะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบส่วนนี้ คือ 1 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 9 คะแนน จากผลคะแนนที่ได้รับจากแบบทดสอบในส่วนที่ 1 นี้แสดงให้เห็นว่าหลังจากผ่านการเรียนรู้บทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนแล้ว ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน มีทักษะย่อยในเรื่องความรู้ความสัมพันธะระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร และมีทักษะย่อยในการแยกเสียงและผสมเสียงในคำ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบส่วนที่ 2

ในการจัดการทดสอบแบบทดสอบโฟนิกส์ในส่วนที่ 2 นั้น จัดทำขึ้นหลังจากที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน เสร็จสิ้นการทดสอบในแบบทดสอบส่วนที่ 1 แล้ว ในการทดสอบสำหรับแบบทดสอบส่วนที่ 2 จัดทำขึ้นในห้องเรียน โดยผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คนทำแบบทดสอบพร้อมกัน โดยผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายจะได้ฟังเสียงของตัวอักษรและคำศัพท์ในแต่ละข้อของแบบทดสอบจากเทปบันทึกเสียงจากเจ้าของภาษา แต่ละข้อผู้เรียนจะได้ยินเสียงจากเทปบันทึกเสียง 2 ครั้ง ผู้วิจัยเป็นผู้อ่านและชี้แจงคำสั่งให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการเปิดเทปบันทึกเสียง โดยที่ทั้งผู้วิจัยและครูประจำชั้นทำหน้าที่ควบคุมการสอบ โดยแบบทดสอบในส่วนที่ 2 และแบบทดสอบในส่วนที่ 3 เป็นแบบทดสอบต่อเนื่องในชุดเดียวกัน เวลาทั้งหมดที่ใช้ในการทำแบบทดสอบทั้งสองส่วนนี้ 30 นาที

แบบทดสอบส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบทดสอบเลือกตอบเพื่อวัดทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำและทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำ ซึ่งในแบบทดสอบส่วนนี้แบ่งแยกย่อยออกเป็น 4 ส่วน โดยในแบบทดสอบย่อยส่วนแรกเป็นการเลือกตัวอักษรให้สอดคล้องกับเสียงที่ได้ยินจำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 2 เป็นการเลือกคำศัพท์พยางค์เดียวที่สอดคล้องกับคำศัพท์ที่ได้ยินจำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 3 เป็นการเลือกคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกับคำศัพท์ที่ได้ยินจำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน และแบบทดสอบย่อยส่วนที่ 4 เป็นการเลือกคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะผสมเสียงเดียวกับคำที่กำหนดให้จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน รวมแบบทดสอบส่วนที่ 2 ทั้งหมด มีจำนวนข้อสอบทั้งหมด 20 ข้อ คะแนนรวม 20 คะแนน

เมื่อพิจารณาคะแนนแบบทดสอบในส่วนที่ 2 ซึ่งแบ่งแยกย่อยออกเป็น 4 ส่วน คะแนนในแต่ละแบบทดสอบย่อยของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน เป็นดังนี้

- แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 1 ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน ไม่สามารถที่จะทำแบบทดสอบได้ทุกคน โดยคะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบย่อยส่วนนี้คือ 0 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 5 คะแนน
- แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 2 ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน สามารถที่จะทำแบบทดสอบได้ทุกคน โดยคะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบย่อยส่วนนี้คือ 2 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 5 คะแนน
- แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 3 ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน ไม่สามารถที่จะทำแบบทดสอบได้ทุกคน โดยคะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบย่อยส่วนนี้คือ 0 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 5 คะแนน
- แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 4 ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน สามารถที่จะทำแบบทดสอบได้ทุกคน โดยคะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบย่อยส่วนนี้คือ 2 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 5 คะแนน

คะแนนรวมต่ำสุดของทั้งแบบทดสอบส่วนที่ 2 คือ 7 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 20 คะแนน จากผลคะแนนที่ได้รับจากแบบทดสอบในส่วนที่ 2 นี้แสดงให้เห็นว่าหลังจากผ่านการเรียนรู้บทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนแล้ว ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน มีทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำ และทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบส่วนที่ 3

สำหรับแบบทดสอบส่วนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบเขียนตามคำบอกเพื่อวัดทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงและทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำ การทดสอบจัดทำขึ้นโดยให้ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเขียนคำศัพท์พยางค์เดียวตามคำบอก จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน แบบทดสอบโฟนิกส์ส่วนที่ 3 นั้นเป็นแบบทดสอบต่อเนื่องจากแบบทดสอบโฟนิกส์ส่วนที่ 2 ซึ่งจัดทำทดสอบในห้องเรียน โดยผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คนทำแบบทดสอบพร้อมกัน ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายจะได้ฟังคำศัพท์ในแต่ละข้อของแบบทดสอบจากเทปบันทึกเสียงจากเจ้าของภาษา ในแต่ละข้อผู้เรียนจะได้ยินเสียงจากเทปบันทึกเสียง 2 ครั้ง จากนั้นผู้เรียนเขียนคำศัพท์ที่ได้ยินลงในช่องว่างที่ให้ในข้อสอบ ผู้วิจัยเป็นผู้อ่านและชี้แจงคำสั่งให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการเปิดเทปบันทึกเสียง โดยที่ทั้งผู้วิจัยและครูประจำชั้นทำหน้าที่ควบคุมการสอบ และรวมระยะเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบในส่วนที่ 2 และแบบทดสอบในส่วนที่ 3 ทั้งหมด 30 นาที

เมื่อพิจารณาจากคะแนนแบบทดสอบในส่วนที่ 3 พบว่าผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน ไม่สามารถที่จะทำแบบทดสอบได้ทุกคน โดยคะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบส่วนนี้ คือ 0 คะแนน และ

คะแนนสูงสุดคือ 5 คะแนน จากผลคะแนนที่ได้รับจากแบบทดสอบในส่วนที่ 3 นี้แสดงให้เห็นว่า หลังจากผ่านการเรียนรู้บทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนแล้ว ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายบางคนมีทักษะ ย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำและทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำเพื่อให้เกิดการเขียน

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวมจากแบบทดสอบโฟนิกส์

คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทุกส่วนในแบบทดสอบโฟนิกส์ของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คนนั้น ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก และเมื่อนำคะแนนทั้งหมดที่ได้จากแบบทดสอบทุกส่วนใน แบบทดสอบโฟนิกส์มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 12

คะแนนต่ำสุด (Min.)	คะแนนสูงสุด (Max.)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
11	33	20.54	6.15

ตารางที่ 12 คะแนนจากแบบทดสอบโฟนิกส์ และค่าทางสถิติ

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่าในภาพรวมแล้วภายหลังจากที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายได้รับการเรียนรู้ผ่านบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนแล้ว ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนได้มาซึ่งทักษะ ย่อยในเรื่องความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ทักษะย่อยในการแยกเสียง และผสมเสียงในคำ ทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำ ทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำ เพื่อให้เกิดการอ่าน และทักษะย่อยในการแยกเสียงในคำเพื่อให้เกิดการสะกดอันจะนำไปสู่การเขียน ซึ่งทักษะย่อยเหล่านี้ถือว่าเป็นพื้นฐานของทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ เมื่อใช้คะแนนจากแบบ- ทดสอบโฟนิกส์ของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายมาแปลผล ถือได้ว่าผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนได้มาซึ่งทักษะ การรู้หนังสือภาษาอังกฤษนั่นเอง

นอกจากผลการวิเคราะห์ที่ได้จากแบบทดสอบโฟนิกส์แล้ว ในระหว่างที่ทำการจัดทำ การสอบแบบทดสอบโฟนิกส์ทั้ง 3 ส่วน ผู้วิจัยยังประสบกับปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการสอบด้วย เช่นกันทั้งในการจัดสอบแบบทดสอบในส่วนที่ 1 และการจัดสอบแบบทดสอบในส่วนที่ 2 และ 3 โดย ปัญหาที่พบมีดังต่อไปนี้

สำหรับการจัดการทดสอบแบบทดสอบในส่วนที่ 1 ซึ่งมีลักษณะของแบบทดสอบเป็นการ ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบปากเปล่ารายบุคคลถือเป็นวัดผลแบบทางตรง (Direct assessment) ซึ่งมี ข้อดีก็คือสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้ตรงตามทักษะที่ต้องการวัดได้ (Davidson และ Lynch, 2002) แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการวัดผลทางตรงก็มีข้อเสียเช่นกัน โดยผู้วิจัยพบว่าสำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ปัญหาที่

เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการทดสอบแบบทดสอบส่วนที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านลักษณะของข้อสอบ และด้านตัวผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย

ปัญหาในด้านลักษณะของข้อสอบนั้น ผู้วิจัยพบว่าไม่ว่าเกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนจะมีความชัดเจนเพียงใด การให้คะแนนก็ยังคงขึ้นอยู่กับดุลยพินิจและความสามารถในการได้ยินของผู้ควบคุมการสอบในขณะที่จัดการสอบ ซึ่งในบางครั้งเมื่อการจัดการสอบใช้เวลานาน ผู้ควบคุมการสอบเองก็อาจเกิดความเหนื่อยล้า และเมื่อขนาดของกลุ่มเป้าหมายใหญ่ขึ้นการจัดการสอบลักษณะนี้จะเป็นไปได้ยากขึ้นในเรื่องของเวลาที่ใช้ในการจัดสอบทั้งหมด และการควบคุมดูแลผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งที่ทำการทดสอบผ่านไปแล้วและที่กำลังรอทำการทดสอบอยู่

ส่วนของปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเองนั้น ผู้วิจัยพบว่าในขณะที่ทำการสอบเนื่องจากผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายยังเป็นเด็ก ความอดทนในการรอคอยของผู้เรียนจึงยังมีอยู่จำกัด ระหว่างที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายแต่ละคนทำการทดสอบนั้น ทั้งผู้เรียนที่รอทำการทดสอบอยู่และผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายที่ทำการทดสอบเสร็จแล้วและรออยู่ด้านนอกห้องทดสอบเกิดความเบื่อหน่ายในการรอคอย ก่อให้เกิดการรบกวนกับผู้เรียนที่กำลังทำการทดสอบอยู่ นอกจากนี้ในส่วนของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายที่ทำการทดสอบเสร็จแล้ว เมื่อออกจากห้องทดสอบไปบางส่วนมีการนำเอาเนื้อหาในแบบทดสอบไปพูดคุยกับผู้เรียนที่รออยู่จึงทำให้ผู้เรียนที่รอทำการทดสอบได้รับผลประโยชน์ ส่งผลให้คะแนนที่ได้มากกว่าความสามารถของผู้เรียนที่มีอยู่จริง

ในส่วนของปัญหาที่พบระหว่างที่จัดทำกรทดสอบแบบทดสอบโพนิกส์ในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ผู้วิจัยพบว่าสภาพแวดล้อมของห้องเรียนซึ่งใช้เป็นสถานที่จัดการสอบนั้น มีความไม่เหมาะสมทางกายภาพหลายด้าน ทั้งด้านเสียงรบกวนและขนาดของห้อง เนื่องจากห้องเรียนเป็นห้องเรียนเปิดมีเสียงรบกวนรอบข้างอยู่ตลอดเวลา ทำให้คุณภาพของเสียงที่ออกจากเทปบันทึกเสียงไม่ดีเท่าที่ควร ในบางจุดของห้องเรียนที่ใช้ในการทำการทดสอบนั้นได้ยินไม่ชัด ประกอบกับเสียงรบกวนจากภายนอกที่มีอย่างต่อเนื่องทำให้ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายขาดสมาธิในการทำแบบทดสอบ นอกจากนั้นแล้วด้วยเวลาที่ผู้เรียนยังเป็นเด็ก ขนาดของห้องที่ไม่ใหญ่มากทำให้ขณะที่ทำแบบทดสอบผู้เรียนบางคนซึ่งขาดความมั่นใจทำการซักถามหรือดูคำตอบจากเพื่อนผู้เรียนด้วยกัน ส่งผลให้คะแนนที่ได้มากกว่าความสามารถของผู้เรียนที่มีอยู่จริง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องบทเรียนโฟนิกส์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิง Intervention study มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 และกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดธรรมเจดีย์ศรีพิพัฒน์ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 26 คน

งานวิจัยชิ้นนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือบทเรียนโฟนิกส์ ที่ประกอบไปด้วยหน่วยการสอนย่อยจำนวน 5 หน่วยการสอน จัดทำขึ้นตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการศึกษาทฤษฎีและหลักสูตรการสอนทั้งในและต่างประเทศ ทำการวัดการพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภายหลังจากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนโฟนิกส์ด้วยแบบทดสอบโฟนิกส์ที่มีเนื้อหาในแบบทดสอบมาจากการสุ่มตัวอย่างจากเนื้อหาในบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ประกอบไปด้วย 3 ส่วนดังนี้ แบบทดสอบส่วนที่ 1 เป็นแบบทดสอบปากเปล่ารายบุคคลเพื่อวัดทักษะย่อยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร และทักษะย่อยในการแยกเสียงและผสมเสียงในคำ จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน แบบทดสอบส่วนที่ 2 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบเพื่อวัดทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำ และทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำ จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน และแบบทดสอบส่วนที่ 3 เป็นแบบทดสอบเขียนตามคำบอกเพื่อวัดทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียง และทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

ในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการในการจัดการเรียนการสอนบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยตัวเอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ในการจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วยการสอนนั้นใช้เวลาทั้งหมด 6 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง บทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอน ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง การเรียนการสอนเกิดขึ้นในห้องเรียนปกติโดยมีครูประจำชั้นคอยให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยในการจัดระเบียบผู้เรียนตลอดจนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 15 คน นักเรียนหญิงจำนวน 11 คน โดยในเริ่มต้นนั้นผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายไม่มีความรู้พื้นฐานในด้านโฟนิกส์มาก่อน

การจัดการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในแต่ละหน่วยการสอนนั้นใช้ชั้นในการจัดการเรียนการสอนแบบ นำเสนอ ผีกล่น และใช้งาน (PPP) โดยในแต่ละหน่วยการสอนประกอบไปด้วยบทเรียนย่อย 2 บทเรียน ซึ่งเนื้อหาในบทเรียนย่อยแรกของแต่ละหน่วยการสอนเป็นการนำเสนอให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ส่วนเนื้อหาในบทเรียนย่อยที่สองของแต่ละหน่วยการสอนจะเป็นการนำเสนอซึ่งเทคนิคในการผสมเสียงของตัวอักษรในบทเรียนย่อยบทแรกเพื่ออ่านออกเสียงเป็นคำศัพท์ และเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์นั้นๆ พร้อมกับการนำเสนอเทคนิคการแยกเสียงย่อยในคำศัพท์ที่ได้ยินแล้วสะกดเพื่อให้เกิดการเขียน คำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในแต่ละหน่วยการสอนนั้นเป็นคำศัพท์พยางค์เดียวที่สามารถสื่อความหมายอย่างชัดเจนได้ด้วยรูปภาพ โดยในแต่ละหน่วยการสอนนำเสนอคำศัพท์จำนวน 6-8 คำ

ระหว่างกรนำเสนอเนื้อหาในแต่ละหน่วยการสอนนั้นผู้วิจัยได้ทำการสอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เข้าไปด้วยเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมไปถึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยใช้ในการจัดการเรียนการสอนประกอบไปด้วย เกมการหาบัตรตัวอักษรตามเสียงของตัวอักษรที่ได้ยิน เกมทายเสียงของตัวอักษร และเกมการผสมเสียงของตัวอักษรเพื่ออ่านเป็นคำ เป็นต้น ทั้งนี้เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนแล้วนั้น ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายได้รับการทดสอบทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษจากการทำแบบทดสอบโฟนิกส์

1. สรุปผลงานวิจัยและอภิปรายผล

หลังจากที่ผู้วิจัยนำเอาข้อมูลของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบโฟนิกส์ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน มาแปลผล พบว่าผลของงานวิจัยที่ได้สอดคล้องกับสมมติฐานของงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ โดยหลังจากที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้ว มีการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากการวิเคราะห์ผลคะแนนที่ได้ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน จากในแบบทดสอบโฟนิกส์ทั้ง 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1.1 สรุปผลงานวิจัยและอภิปรายผลจากแบบทดสอบส่วนที่ 1

ในแบบทดสอบส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่ารายบุคคล ข้อสอบในแบบทดสอบส่วนนี้ได้ถูกแบ่งออกเป็นในส่วนของการอ่านออกเสียงของตัวอักษรที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน และส่วนของการอ่านออกเสียงคำศัพท์พยางค์เดียวที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน รวมข้อสอบ 10 ข้อ คะแนนรวม 10 คะแนน ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายแต่ละคนใช้เวลาในการทำแบบทดสอบส่วนนี้คนละ 2 นาที โดยผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน ใช้เวลารวมทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง จาก

การวิเคราะห์คะแนนของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน พบว่าผู้เรียนทั้งหมดสามารถทำแบบทดสอบได้ทุกคน โดยคะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบส่วนนี้ คือ 1 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 9 คะแนน

การเลือกการจัดการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบปากเปล่ารายบุคคล ดังเช่นแบบทดสอบในส่วนที่ 1 นั้น ถือว่าเป็นการวัดผลแบบทางตรง (Direct assessment) ซึ่งสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้ตรงตามทักษะที่ต้องการวัดได้เป็นอย่างดี ในทักษะย่อยในเรื่องความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรและทักษะย่อยในการแยกเสียงและผสมเสียงในคำ และการที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนสามารถทำแบบทดสอบได้นั้น แสดงให้เห็นว่าบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษเบื้องต้น ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบทดสอบในส่วนที่ 1 นั้น ได้ถูกออกแบบขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้วัดทักษะย่อยในเรื่องความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร รวมไปถึงทักษะย่อยในการแยกเสียงและผสมเสียงในคำ ทักษะย่อยสองทักษะนี้ถือเป็นทักษะพื้นฐานของทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษเบื้องต้นนั่นเอง (Gerde และคณะ, 2012; Wayne, 2006)

ในระหว่างการจัดการสอบโดยใช้แบบทดสอบโดยใช้แบบทดสอบส่วนที่ 1 ซึ่งจัดทำขึ้นในห้องเรียน โดยขณะที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายแต่ละคนทำการทดสอบนั้นผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายคนอื่นๆ จะรออยู่ภายนอกห้องกับครูประจำชั้น ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายแต่ละคนใช้เวลาในการทำแบบทดสอบส่วนนี้คนละ 2 นาที โดยผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน ใช้เวลารวมทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง ผู้วิจัยพบว่าในระหว่างการจัดการทดสอบแบบทดสอบส่วนที่ 1 มีอุปสรรคและปัญหาเกิดขึ้นเช่นกัน โดยแบ่งปัญหาและอุปสรรคที่พบออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านลักษณะของข้อสอบ และด้านตัวผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเอง

สำหรับปัญหาในด้านลักษณะของข้อสอบ ผู้วิจัยพบว่าไม่ว่าเกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนจะมีความชัดเจนเพียงใด การให้คะแนนก็ยังคงขึ้นอยู่กับดุลยพินิจและความสามารถในการได้ยินของผู้ควบคุมการสอบในขณะที่จัดการสอบ ซึ่งในบางครั้งเมื่อการจัดการสอบใช้เวลานาน ผู้ควบคุมการสอบเองก็อาจเกิดความเหนื่อยล้า และเมื่อขนาดของกลุ่มเป้าหมายใหญ่ขึ้นการจัดการสอบลักษณะนี้จะเป็นไปได้ยากขึ้นในเรื่องของเวลาที่ใช้ในการจัดสอบทั้งหมด และการควบคุมดูแลผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งที่ทำการทดสอบผ่านไปแล้วและที่กำลังรอทำการทดสอบอยู่

ส่วนของปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านของตัวผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเองนั้น ผู้วิจัยพบว่าในขณะที่ทำการสอบเนื่องจากผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายยังเป็นเด็ก ความอดทนในการรอคอยของผู้เรียนจึงยังมีอยู่จำกัด ระหว่างที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายแต่ละคนทำการทดสอบนั้น ทั้งผู้เรียนที่รอทำการทดสอบอยู่และผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายที่ทำการทดสอบเสร็จแล้วและรออยู่ด้านนอกห้องทดสอบเกิดความเบื่อหน่ายใน

การรอคอย ก่อให้เกิดการรบกวนกับผู้เรียนที่กำลังทำการทดสอบอยู่ นอกจากนั้นในส่วนของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายที่ทำการทดสอบเสร็จแล้ว เมื่อออกจากห้องทดสอบไปผู้เรียนบางส่วนมีการนำเอาเนื้อหาที่พบในแบบทดสอบไปพูดคุยกับผู้เรียนที่รออยู่ ส่งผลให้คะแนนของผู้เรียนที่รอทำการทดสอบอยู่นั้นสูงกว่าความสามารถของผู้เรียนที่มีอยู่จริง

1.2 สรุปผลงานวิจัยและอภิปรายผลจากแบบทดสอบส่วนที่ 2

ในแบบทดสอบส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบทดสอบเลือกตอบเพื่อวัดทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำและทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำ แบบทดสอบส่วนนี้แบ่งแยกย่อยออกเป็น 4 ส่วน โดยในแบบทดสอบย่อยส่วนแรกเป็นการเลือกตัวอักษรให้สอดคล้องกับเสียงที่ได้ยินจำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 2 เป็นการเลือกคำศัพท์พยางค์เดียวที่สอดคล้องกับคำศัพท์ที่ได้ยินจำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 3 เป็นการเลือกคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกับคำศัพท์ที่ได้ยินจำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน และแบบทดสอบย่อยส่วนที่ 4 เป็นการเลือกคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะผสมเสียงเดียวกับคำที่กำหนดให้จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน รวมแบบทดสอบส่วนที่ 2 ทั้งหมด 20 ข้อ 20 คะแนน

การจัดการทดสอบแบบทดสอบโพนิกส์ในส่วนที่ 2 จัดทำขึ้นในห้องเรียนทันทีหลังจากที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน เสร็จสิ้นการทดสอบในแบบทดสอบส่วนที่ 1 ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คนทำแบบทดสอบพร้อมกัน โดยในการทำการทดสอบผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายจะได้รับฟังเสียงของตัวอักษรและคำศัพท์พยางค์เดียวในแต่ละข้อในแบบทดสอบจากเทปบันทึกเสียงที่ได้จากเจ้าของภาษาในแต่ละข้อผู้เรียนจะได้ยินเสียงจากเทปบันทึกเสียง 2 ครั้ง ผู้วิจัยเป็นผู้อ่านและชี้แจงคำสั่งให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการเปิดเทปบันทึกเสียง ในแต่ละข้อผู้เรียนจะได้ยินเสียงจากเทปบันทึกเสียง 2 ครั้ง โดยที่ทั้งผู้วิจัยและครูประจำชั้นทำหน้าที่ควบคุมการสอบ แบบทดสอบส่วนที่ 2 และแบบทดสอบส่วนที่ 3 เป็นแบบทดสอบที่ต่อเนื่องกัน โดยผู้วิจัยให้เวลาทั้งหมดในการทำแบบทดสอบสำหรับแบบทดสอบทั้งสองส่วนนี้ 30 นาที

1.2.1 แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 1 ของแบบทดสอบส่วนที่ 2 เมื่อพิจารณาคะแนนในแบบทดสอบย่อยส่วนที่ 2 นี้ พบว่าผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน คะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบย่อยส่วนนี้คือ 0 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 5 คะแนน จากการวิเคราะห์คะแนนที่ได้แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนไม่สามารถทำแบบทดสอบได้ทุกคน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุหลัก 3 ด้าน คือ ด้านสถานที่จัดสอบ ด้านลักษณะของข้อสอบ และด้านตัวผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเอง

สาเหตุในด้านของสถานที่จัดสอบนั้น ผู้วิจัยพบว่าสภาพแวดล้อมของห้องเรียนซึ่งใช้เป็นสถานที่จัดการสอบมีความไม่เหมาะสมทางกายภาพหลายด้าน ทั้งในด้านของเสียงรบกวนและขนาด

ของห้อง เนื่องจากห้องที่ใช้ในการจัดสอบเป็นห้องเรียนเปิด มีเสียงรบกวนรอบข้างอยู่ตลอดเวลา ทำให้คุณภาพของเสียงที่ออกจากเทปบันทึกเสียงไม่ดีเท่าที่ควร ในบางจุดของห้องเรียนที่ใช้ในการทำการทดสอบนั้นได้ยินไม่ชัด ประกอบกับเสียงรบกวนจากภายนอกที่มีอย่างต่อเนื่องทำให้ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายขาดสมาธิในการทำแบบทดสอบ นอกจากนั้นแล้วด้วยความที่ผู้เรียนยังเป็นเด็ก ขนาดของห้องที่ไม่ใหญ่มากทำให้ขณะที่ทำแบบทดสอบผู้เรียนบางคนซึ่งขาดความมั่นใจทำการซักถามหรือดูคำตอบจากเพื่อนผู้เรียนด้วยกัน ส่งผลให้คะแนนที่ได้มากกว่าความสามารถของผู้เรียนที่มีอยู่จริง

ส่วนสาเหตุในด้านของลักษณะของข้อสอบ เนื่องจากลักษณะของข้อสอบในแบบทดสอบย่อยส่วนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบโดยให้ผู้เรียนเลือกตัวอักษรให้สอดคล้องกับเสียงที่ได้ยินจำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน ตัวอักษรในตัวเลือบบางข้อมีความคล้ายคลึงกันในการเขียนจึงทำให้ผู้เรียนสับสน เช่น ตัวอักษร b และ d ส่งผลให้ผู้เรียนเลือกคำตอบที่ผิด นอกจากนั้นแล้วเสียงของตัวอักษรบางตัวมีความใกล้เคียงกัน เมื่อคุณภาพของเสียงที่ได้จากเทปบันทึกเสียงไม่ดีเท่าที่ควรจากปัญหาทางกายภาพของห้องที่ใช้ในการจัดสอบ ทำให้ผู้เรียนบางคนได้ยินเสียงของตัวอักษรนั้นไม่ชัดเจนหรือคลาดเคลื่อน ส่งผลให้เลือกคำตอบที่ผิดได้เช่นกัน

สำหรับในส่วนสาเหตุในด้านของตัวผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเองนั้น เนื่องจากการจัดการสอบแบบทดสอบส่วนนี้เกิดขึ้นทันทีหลังจากที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน เสร็จสิ้นการทดสอบจากแบบทดสอบส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่ารายบุคคลที่มีระยะเวลาที่ใช้ในการจัดสอบที่ยาวนาน ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายจึงเกิดความเบื่อหน่ายตลอดจนขาดสมาธิในการทำข้อสอบจึงส่งผลให้ผู้เรียนทำข้อสอบในส่วนนี้ไม่ได้

1.2.2 แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 2 ของแบบทดสอบส่วนที่ 2 เมื่อพิจารณาคะแนนในแบบทดสอบย่อยส่วนนี้ พบว่าผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน สามารถทำแบบทดสอบได้ทุกคน โดยคะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบย่อยส่วนนี้คือ 2 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน ข้อสอบในแบบทดสอบส่วนนี้เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบเช่นเดียวกัน โดยให้ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเลือกคำศัพท์เพียงคำเดียวที่สอดคล้องกับคำศัพท์ที่ได้ยิน การที่ผู้เรียนทุกคนสามารถทำแบบทดสอบส่วนนี้ได้ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถในการจดจำรูปคำศัพท์ที่มีความหมายได้ดีกว่าการจดจำเฉพาะตัวอักษรซึ่งมีแต่เสียง ทั้งนี้เนื่องมาจากในการจัดการเรียนรู้ผ่านบทเรียนโปนิกส์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนนั้น การอ่านและการสะกดคำศัพท์ต่างๆ เหล่านี้ถูกนำเสนอควบคู่ไปกับการนำเสนอความหมายของคำนั้นๆ ผ่านรูปภาพที่เข้าใจง่าย

1.2.3 แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 3 ของแบบทดสอบส่วนที่ 2 เมื่อพิจารณาคะแนนในแบบทดสอบย่อยส่วนนี้ พบว่าผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน ไม่สามารถทำได้ทุกคน โดยคะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบย่อยส่วนนี้คือ 0 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน โดยแบบทดสอบย่อยส่วนที่ 3 นี้ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบเช่นเดียวกัน โดยให้ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเลือกคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกับคำศัพท์ที่ได้ยิน และการที่ผู้เรียนบางส่วนไม่สามารถทำข้อสอบส่วนนี้ได้ เนื่องมาจากทักษะในการแยกเสียงย่อยในคำเพื่อให้เกิดการสะกดนั้น เป็นทักษะที่มีความยากมากกว่าทักษะการถอดรหัสเสียงคำเพื่อให้เกิดการอ่าน โดยเฉพาะการแยกเสียงที่เป็นเสียงพยัญชนะต้นในคำด้วยเหตุว่าการออกเสียงคำศัพท์ในภาษาอังกฤษนั้นจะเน้นเสียงท้ายคำมากกว่าเสียงต้น

1.2.4 แบบทดสอบย่อยส่วนที่ 4 ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 26 คน สามารถที่จะทำแบบทดสอบได้ทุกคน โดยคะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบย่อยส่วนนี้คือ 2 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 5 คะแนน โดยแบบทดสอบย่อยในส่วนที่ 4 นั้น เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบเช่นเดียวกัน ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายจะต้องทำการเลือกคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะผสมเสียงเดียวกับคำที่กำหนดให้จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายสามารถทำแบบทดสอบได้ทุกคนทั้งนี้เนื่องมาจากผู้เรียนได้เห็นรูปของพยัญชนะผสมเหล่านั้นปรากฏอยู่แล้วในคำที่กำหนดให้ ผู้เรียนเพียงแต่ใช้ความรู้ในเรื่องหลักการของตัวอักษรและทักษะการเชื่อมโยงเท่านั้น

เมื่อทำการพิจารณาภาพรวมของแบบทดสอบส่วนที่ 2 ทั้งหมดทั้ง 4 แบบทดสอบย่อยพบว่าคะแนนรวมต่ำสุดของทั้งแบบทดสอบส่วนที่ 2 คือ 7 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 20 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน แสดงให้เห็นว่าบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษเบื้องต้น ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบทดสอบในส่วนที่ 2 ได้ถูกออกแบบขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้วัดทักษะย่อยในเรื่องความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำ และทักษะย่อยในการแยกเสียงและผสมเสียงในคำ ซึ่งทักษะย่อยทั้งหมดเหล่านี้ถือเป็นทักษะพื้นฐานของทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Gerde และคณะ, 2012; Wayne, 2006) แต่อย่างไรก็ตามการวัดผลที่เกิดขึ้นในแบบทดสอบส่วนนี้เป็นเพียงการวัดผลทางอ้อม รวมถึงลักษณะของข้อสอบที่ใช้เน้นวัดผลเพียงความสามารถในการระบุ (Identification) และจดจำ (Recognition) เท่านั้น ยังขาดซึ่งการวัดผลความสามารถในการผลิตภาษา (Production) ของผู้เรียน

1.3 สรุปผลงานวิจัยและอภิปรายผลจากแบบทดสอบส่วนที่ 3

ในแบบทดสอบส่วนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบเขียนตามคำบอกเพื่อวัดทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงและทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำ การทดสอบจัดทำขึ้นในห้องเรียนต่อเนื่องจากการทำแบบทดสอบส่วนที่ 2 โดยให้ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเขียนคำศัพท์พยางค์เดียวที่ได้ยินจากเทปบันทึกเสียงที่ได้จากเจ้าของภาษาลงไปในช่องว่างที่อยู่ในแบบทดสอบ ในแต่ละข้อผู้เรียนจะได้ยินเสียงจากเทปบันทึกเสียง 2 ครั้ง ข้อสอบในแบบทดสอบชุดนี้มีทั้งหมด 5 ข้อ 5 คะแนน

เมื่อพิจารณาคะแนนจากแบบทดสอบในส่วนที่ 3 พบว่าผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 26 คน ไม่สามารถที่จะทำแบบทดสอบได้ทุกคน โดยคะแนนต่ำสุดในแบบทดสอบส่วนนี้ คือ 0 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 5 คะแนน จากผลคะแนนที่ได้รับจากแบบทดสอบในส่วนที่ 3 นี้แสดงให้เห็นว่าหลังจากผ่านการเรียนรู้บทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนแล้ว มีเพียงผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายบางคนเท่านั้นที่มีทักษะย่อยในการแยกเสียงในคำเพื่อให้เกิดการสะกดอันจะนำไปสู่การเขียน เนื่องมาจากทักษะการเขียนนั้นถือเป็นทักษะการส่งสาร (Productive skills) ที่พัฒนาได้ค่อนข้างยาก ต้องอาศัยระยะเวลาในการเรียนรู้และฝึกฝนซ้ำ ซึ่งระยะเวลาที่ผู้วิจัยใช้ในช่วงดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโฟนิกส์ในงานวิจัยนั้นยังถือว่าไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนบางส่วนไม่สามารถทำข้อสอบในแบบทดสอบในส่วนนี้ได้

ทั้งนี้เมื่อทำการพิจารณาโดยรวมจากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทุกส่วนในแบบทดสอบโฟนิกส์ของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย พบว่าจากคะแนนเต็ม 35 คะแนนของแบบทดสอบโฟนิกส์ คะแนนรวมต่ำสุดของผู้เรียนทั้ง 26 คน คือ 11 คะแนน คะแนนรวมสูงสุด คือ 33 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดของผู้เรียนทั้ง 26 คน คือ 20.54 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 6.15 คะแนน สามารถสรุปได้ว่าภายหลังจากที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายได้รับการเรียนรู้ผ่านบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนแล้วนั้น ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนมีการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพการนำเสนอลำดับของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ตลอดจนเทคนิคที่ใช้ในการนำเสนอการผสมเสียงของตัวอักษรเพื่อให้เกิดการอ่านในบทเรียนมีความชัดเจน มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้มาซึ่งทักษะย่อยในเรื่องความรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ทักษะย่อยในการแยกเสียงและผสมเสียงในคำ ทักษะย่อยในการแยกเสียงเพื่อสะกดคำ ทักษะย่อยในการถอดรหัสเสียงในคำเพื่อให้เกิดการอ่าน และทักษะย่อยในการแยกเสียงในคำเพื่อให้เกิดการสะกดอันจะนำไปสู่การเขียน ซึ่งเป็นพื้นฐานของทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ

2. ข้อจำกัดที่พบในงานวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ถึงแม้ว่าผลจากงานวิจัยจะแสดงให้เห็นว่าบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีส่วนช่วยในการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายจริง แต่ผู้วิจัยก็ยังพบว่างานวิจัยชิ้นนี้ยังคงมีข้อจำกัดอยู่บางประการที่ต้องการข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในบริบทการศึกษาที่แท้จริงของประเทศ ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการต่อยอดสำหรับงานวิจัยในอนาคต อันประกอบไปด้วย

2.1 ขนาดของกลุ่มเป้าหมาย

เนื่องจากโรงเรียนของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บข้อมูลนั้น เป็นโรงเรียนรัฐบาลในสังกัด สพฐ. ที่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก การวิจัยที่เกิดขึ้นนั้นเก็บข้อมูลกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเพียงแค่ 26 คน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัยที่มีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยในห้องเรียนในโรงเรียนรัฐบาลในสังกัด สพฐ. โดยทั่วไปซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้จึงอาจยังไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในวงกว้างในบริบทการศึกษาพื้นฐานในประเทศได้ ผู้วิจัยเสนอแนะให้งานวิจัยในอนาคตเลือกทำการวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนที่มีขนาดใหญ่ขึ้น มีลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนที่ใกล้เคียงหรือเหมือนกับโรงเรียนรัฐบาลในสังกัด สพฐ. โดยทั่วไป ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อผลการวิจัยที่ได้จะได้เป็นที่ยอมรับ มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในวงกว้างขึ้น

2.2 การจัดการเรียนการสอนบทเรียนโฟนิกส์

ทั้งนี้เนื่องจากแนวทางการสอนโฟนิกส์เป็นแนวการสอนภาษาอังกฤษที่ยังไม่ได้ถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาแห่งชาติ ในส่วนนี้ทำให้ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ด้านโฟนิกส์ ตลอดจนการจัดอบรมองค์ความรู้เกี่ยวกับโฟนิกส์ให้กับครูผู้สอนเพื่อให้ครูผู้สอนมีความสามารถเพียงพอที่จะจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ผ่านบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นอาศัยซึ่งระยะเวลา ไม่สามารถที่จะทำให้เกิดขึ้นในช่วงเวลาอันสั้นได้ ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเป็นผู้ดำเนินการในการจัดการเรียนการสอนบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอนให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยตัวเอง โดยมีครูประจำชั้นเป็นเพียงผู้คอยให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยที่เกิดขึ้นที่แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายมีการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษนั้น อาจจะไม่เกิดขึ้นในห้องเรียนทั่วไป ทั้งนี้เนื่องจากผลการวิจัยส่วนหนึ่งที่ได้ อาจจะเป็นผลมาจากความชำนาญ ความคุ้นเคยกับบทเรียน และกลยุทธ์ในการนำเสนอบทเรียนของผู้วิจัยเอง ทั้งนี้ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการจัดการอบรมองค์ความรู้เกี่ยวกับโฟนิกส์ และกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สนใจ ในโรงเรียนต่างๆ เพื่อให้มีบุคลากรทาง

การศึกษาที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอในการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพิ่มขึ้นอันจะทำให้เกิดการพัฒนาในระบบการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศ

2.3 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

เนื่องจากระยะเวลาที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีจำกัด โดยเกิดขึ้นในระยะเวลาอันสั้นเพียง 30 ชั่วโมง โดยทำการจัดการเรียนการสอนอาทิตย์ละ 3 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เข้มข้น อีกทั้งการวัดผลด้วยแบบทดสอบโฟนิกส์นั้นเกิดขึ้นหลังจากที่สิ้นสุดการเรียนการสอนโดยบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอน ในคาบเรียนถัดไปทันที ดังนั้นผลจากแบบทดสอบซึ่งบ่งบอกถึงทักษะการการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายนั้นอาจจะเป็นเพียงผลที่เกิดจากการเรียนรู้ในระยะสั้น ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายนั้นจะมีความรู้ด้านโฟนิกส์ที่ยั่งยืนเพียงพอที่จะนำไปต่อยอดให้เกิดการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นได้ในอนาคต ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการขยายระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ที่นานขึ้น และควรมีการวัดผลในท้ายหน่วยการสอนทุกหน่วยการสอนเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่คงทน เพียงพอที่จะสามารถนำไปใช้ต่อยอดพัฒนาให้เกิดทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องอันที่จะนำไปสู่ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ดีได้ในอนาคต

2.4 เนื้อหาที่บรรจุอยู่ในบทเรียนโฟนิกส์

เนื้อหาในบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นยังไม่ครอบคลุมในความรู้เกี่ยวกับโฟนิกส์ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเสียงของตัวอักษรที่มีอยู่ทั้งหมดในภาษาอังกฤษ พยัญชนะผสม สระผสม และการอ่านออกเสียงคำศัพท์หลายพยางค์ เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดในด้านของระยะเวลาที่ใช้ในงานวิจัย ในการนำเสนอเนื้อหาในบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องถูกออกแบบให้เหมาะสมกับระยะเวลาที่ใช้ในงานวิจัยจึงจะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจำนวนเนื้อหาจะต้องไม่มากหรือน้อยเกินไป เพื่อก้าวข้ามข้อจำกัดนี้ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์เพิ่มเติมให้ครอบคลุม ตลอดจนขยายระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนโดยครอบคลุมช่วงชั้นประถมศึกษาตอนต้น เมื่อผู้เรียนได้รับการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโฟนิกส์ที่ครอบคลุมแล้ว จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพอันจะนำไปสู่ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ดีได้ในอนาคต

2.5 การวัดผล

สำหรับในด้านของการวัดผลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการวัดผลเพียงชิ้นเดียวคือแบบทดสอบโฟนิกส์ ทั้งนี้เนื่องด้วยผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เรียนที่มีอายุน้อย ผลการทดสอบจากแบบทดสอบโฟนิกส์เพียงอย่างเดียว อาจจะยังไม่เพียงพอที่จะสร้างความเชื่อมั่นได้ว่าบทเรียนโฟนิกส์

ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเพียงพอและทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจภายหลังจากการเรียนรู้ได้ เพื่อผลการวิจัยเป็นที่น่าเชื่อถือมากขึ้นผู้วิจัยเสนอแนะให้จัดการวัดผลในลักษณะอื่นควบคู่ไปด้วย โดยเพิ่มในส่วนของการทำแบบสอบถามความพึงพอใจกับผู้เรียน และแบบสัมภาษณ์ครูประจำชั้นถึงลักษณะการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เปลี่ยนไปหลังได้รับการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโฟนิกส์

2.6 ระดับชั้นของผู้เรียน

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้เนื่องมาจากทฤษฎีในการเรียนรู้ทางภาษากล่าวว่าการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงหากเริ่มตั้งแต่ในช่วงที่ผู้เรียนมีอายุน้อย (Peregoy และ Boyle, 2013) แต่เนื่องด้วยผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่เคยได้รับการเรียนการสอนเกี่ยวกับโฟนิกส์มาก่อน จึงทำให้ผู้เรียนไม่มีความรู้ในด้านโฟนิกส์ การเปรียบเทียบให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงในทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษทั้งระหว่างก่อนและหลังที่ผู้เรียนได้รับการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโฟนิกส์ทั้ง 5 หน่วยการสอน จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบโฟนิกส์ก่อนและหลังการเรียนรู้จึงไม่สามารถที่จะทำได้ จะทำได้ก็แค่เพียงจัดทดสอบด้วยแบบทดสอบโฟนิกส์ภายหลังจากการเรียนรู้ครั้งเดียวเท่านั้น และผลที่ได้จากแบบทดสอบจึงอาจจะไม่สามารถนำมาใช้ในการบ่งชี้ว่าบทเรียนโฟนิกส์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเปลี่ยนแปลงซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษทั้งระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยบทเรียนโฟนิกส์มากนัก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้มีการทดสอบผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบโฟนิกส์เป็นระยะๆ ในระหว่างที่มีการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนโฟนิกส์ควบคู่กันไป

ถึงแม้ว่าผลที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้จะตอบสมมติฐานที่ว่าบทเรียนโฟนิกส์มีส่วนช่วยในการพัฒนาซึ่งทักษะการรู้หนังสือให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายจริง แต่ยังคงเป็นที่ไม่น่าพึงพอใจนัก เนื่องจากแนวทางการสอนโฟนิกส์เพียงอย่างเดียวยังคงไม่สามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษทั้งหมดได้ด้วยเหตุที่ว่าคำศัพท์ต่างๆ ในภาษาอังกฤษนั้น ยังมีซึ่งข้อยกเว้นในการอ่านออกเสียงและการสะกดซึ่งไม่ตรงตามหลักการของโฟนิกส์ แต่กระนั้นแล้วผู้วิจัยถือว่างานวิจัยชิ้นนี้ก่อประโยชน์ในแง่ของการเป็นจุดเริ่มต้นเพื่อให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในอนาคต โดยการนำเอาแนวทางและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ได้จากงานวิจัยไปแก้ไขปรับปรุง ไม่ว่าจะ เป็นในด้านของการปฏิรูปหลักสูตรแกนกลางการศึกษาภาษาอังกฤษแห่งชาติ การปรับใช้แนวทางการสอนภาษาอังกฤษใหม่ การพัฒนาและยกระดับคุณภาพของครูผู้สอน และการจัดหาสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

ภาคผนวก ก ตารางขอข่ายเนื้อหาเพื่อพัฒนาบทเรียนโฟนิกส์

Table of Unit Content Specification

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
1	You, me and the “Alphabet” <u>Lesson 1</u> Alphabet A-Z (60 minutes)	1. To recognize and name the letters of the alphabet. 2. To identify lower and upper case letters of the alphabet.	1. English alphabet 2. Letter forms: upper case and lower case letters	<u>Presentation</u> 1. Present the alphabet chart in both upper case and lower case forms. 2. Sing an alphabet song. <u>Practice</u> 1. Point at the letters and have students name them. Do with both upper case and lower case letters. 2. Name the letters then have students point them out. Do with both upper case and lower case letters. <u>Production</u> 1. Have students fill in the missing letters in the given alphabetic chart. 2. Have students write the lower case letters of the given upper case letters.	1. Alphabet chart 2. Alphabet song 3. Alphabet flash cards 4. Alphabet worksheets

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/ Contents	Learning Process	Materials
1	You, me and the “Alphabet” <u>Lesson 2</u> Consonants and Vowels (60 minutes)	1. To identify consonants in the alphabet. 2. To identify vowels in the alphabet.	1. The consonant concept 2. The vowel concept	3. Have students match the upper case letters with lower case letter. <u>Presentation</u> 1. Show the alphabet chart in both upper case and lower case forms. 2. Present the concept of consonants and vowels. <u>Practice</u> 1. List the vowels and list the consonants. <u>Production</u> 1. Have students draw a flower around each vowel in the box. 2. Have students color the shapes that have consonants.	1. Consonant and vowel chart 2. “Sort me out” worksheet

Resource : 1. McGraw-Hill: The complete book of Phonics 2. Harcourt School: Phonics practice book 3. Letter and sounds, Principles and practice of high quality Phonics, Department for education and skills UK 4. <http://www.global.oup.com> 5. <http://jollylearning.co.uk> 6. <http://readinga-z.com> 7. <http://oxfordowl.co.uk> 8. <http://www.education.com>

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
2	You, me and "s a t p i n" <u>Lesson 1</u> Letter sounds (60 minutes)	1. To present the letter-sound correspondence of the 6 letters: s, a, t, p, i, n. 2. To identify the letters and their corresponding sounds.	1. Letter-sound correspondence	<u>Presentation</u> 1. Introduce the relationship between letters and sounds. 2. Present the 6 letters: s, a, t, p, i, n and their corresponding sounds by playing a short video clip of a native speaker. <u>Practice</u> 1. Show the alphabet flash cards of the 6 letters and have students say their sounds. 2. Name the letters and have students say the sounds of the letters. 3. Say the sounds of the letters and have students name the corresponding letters that go with the sounds. <u>Production</u> 1. Say the sound of the letter that comes with a number and have students write the number that goes with the letter in the box.	1. Video clip 2. Letter flash cards 3. Picture flash cards 4. "Listen and trace" worksheet

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
2	You, me and "s a t p i n" <u>Lesson 2</u> Blending (60 minutes)	To categorize the 6 letters: s, a, t, p, i, n into a "consonant" group and a "vowel" group. To build one-syllable words based on one-syllable word patterns by using the 6 letters. To blend the individual sounds in each word and say the word. To segment the individual sounds in the words for spelling.	Consonant and vowel concept One-syllable word patterns: CVC and VC Decoding and encoding skills Meaning acquisition	<u>Presentation</u> Present one-syllable word patterns: CVC (Consonant-Vowel-Consonant) and VC (Vowel-Consonant). Show how to build the words based on one-syllable patterns. Review the concept of consonants and vowels. <u>Practice</u> Categorize the 11 letters into 2 groups: the "consonant" group and the "vowel" group. Use the 6 letters taught to build words based on one-syllable word patterns. From the words built, have students practice the decoding skill by blending each sound in each word and say the word. From the words built, have students practice the encoding skill by segmenting	Letter flash cards Picture flash cards "Matching" and "Jumbled Words" worksheets

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
		5. To learn the meanings of the words.		each sound in each word and write the word. 4. Have students learn the meaning of the words built from picture flash cards, actions* or gestures**. <u>Production</u> 1. Have students brainstorm in pairs to list words blending with the 6 letters. 2. Have students unscramble letters to form words and say the words. 3. Say the words to students and have them spell the letters in the words.	

Resource : 1. McGraw-Hill: The complete book of Phonics 2. Harcourt School: Phonics practice book 3. Letter and sounds, Principles and practice of high quality Phonics, Department for education and skills UK 4. <http://www.global.oup.com> 5. <http://jollylearning.co.uk> 6. <http://readinga-z.com> 7. <http://oxfordowl.co.uk> 8. <http://www.education.com>

Remarks : actions* and gestures** are performed by teacher.

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
3	You, me and “c k o m d” Lesson 1 Letter sounds (60 minutes)	1. To present the letter-sound correspondence of the letters from Unit 1 and the 5 new letters: c, k, o, m, d. 2. To identify the letters and their corresponding sounds.	1. Letter-sound correspondence of the 6 letters from Unit 1: s, a, t, p, i, n 2. Letter-sounds correspondence of the 5 new letters: c, k, o, m, d	<u>Presentation</u> 1. Review the letter-sound correspondence of the 6 letters from Unit 1: s, a, t, p, i, n. 2. Present the 5 new letters: c, k, o, m, d. 3. Introduce the sounds of the 5 new letters by playing a short video clip of a native speaker. <u>Practice</u> 1. Show the letter flash cards of the 11 letters, say their corresponding sounds, and have students repeat. 3. Show the alphabet flash cards and have students say the sounds of the letters. 4. Say the sounds of the letters and have	1. Letter flash cards 2. Video clip 3. “Color me” worksheet

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
3	You, me and "c k o m d" Lesson 2 Blending (60 minutes)	1. To categorize the 11 letters from Unit 1 and Unit 2 into 2 groups: a "consonant" group and a "vowel" group.	1. Consonant and vowel concepts 2. One-syllable word patterns: CVC and VC 3. Decoding and encoding skills	students name the corresponding letters that go with the sounds. 5. Randomly select some students to say the sounds of the letters. 6. Say each sound of the letter and randomly select a student to write the letter on the board. <u>Production</u> 1. Say the sounds of the letters one by one and have students color the pattern that has its corresponding letter. <u>Presentation</u> 1. Review the consonant and vowel concepts. Categorize the 11 letters into 2 groups: the "consonant" group and the "vowel" group. 2. Review one-syllable word patterns. 3. Review how to build the words based	1. Picture flash cards 2. "Circle me" and "Fill me in" worksheets

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
		2. To build one-syllable words based on one-syllable word patterns by using the 11 letters. 3. To blend the individual sounds in each word and say the word. 4. To segment the individual sounds in the words for spelling. 5. To learn the meanings of the words.	4. Meaning acquisition	on one-syllable patterns. Practice 1. Use the 11 letters taught to build words based on one-syllable word patterns. 2. From the words built, have students practice decoding skill by blending each sound in each word and say the word 3. From the words built, have students practice encoding skill by segmenting each sound in each word and write the word. 4. Have students learn the meanings of the words built from pictures, actions or gestures. <u>Production</u> 1. Say words and have students circle them.	

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
				2. Say words, have students fill in the missing letters and match each word with the picture. 3. Say the words to students and have them spell the letters in the words.	

Resource : 1. McGraw-Hill: The complete book of Phonics 2. Harcourt School: Phonics practice book 3. Letter and sounds, Principles and practice of high quality Phonics, Department for education and skills UK 4. <http://www.global.oup.com> 5. <http://jollylearning.co.uk> 6. <http://readinga-z.com> 7. <http://oxfordowl.co.uk> 8. <http://www.education.com>

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
4	Rock-A-Rhyme <u>Lesson 1</u> Rhyming (60 minutes)	1. To present the concept of rhymes. 2. To identify family rhymes: -at, -an, -ip and -ot in words.	1. Rhyming concept	<u>Presentation</u> 1. Introduce the concept of rhymes. Engage students' attention by asking them to write the words that they remember from Unit 1 and Unit 2 on the board. 2. Make sure the words in the list cover all of the 4 family rhymes: -at, -an, -ip and -ot. <u>Practice</u> 1. Help students elicit at least 15 words and write them on the board. 2. Say all the words on the board and have students repeat. 3. Ask students to identify rhyming similarities that they see. 4. Help students group all the words on the board into 4 family rhymes.	1. Rhyming flash cards 2. "Family rhyme" worksheet

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
4	Rock-A-Rhyme <u>Lesson 2</u> Blending (60 minutes)	1. To build one-syllable words that rhyme with the family rhymes: -at, -an, -ip and -ot by	1. Rhyming concept 2. Decoding and encoding skills 3. Meaning acquisition	5. Choose one word on the board as an example. Circle an initial sound and draw a heart around a rhyming part. 6. Call some of the students up to circle the initial sounds and draw the heart around the rhyming parts of the rest of the words on the board. 7. Recall the meaning of every word. <u>Production</u> 1. Have students group the given words in the box with their family rhymes. 2. Have students cross out the word that does not go with the others.	1. Rhyming flash cards 2. Picture flash cards 3. "Rhyme me, please" work sheet

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
		using 11 letters from Unit 1 and Unit 2. 2. To blend the initial sound and the rhyming part in each word and say the word. 3. To segment the initial sound and the rhyming part in the words for spelling. 4. To learn the meanings of the words.		2. list the letters that are consonants in the box on the board. 2. Write 4 words in different 4 family rhymes on the board. Circle the initial sound of each word. 3. Choose one of the 4 words to begin with. Have students replace the initial sound of each word with the consonants in the box and read the words. Learn the meaning of each meaningful word. 4. Work with the other 3 words in different family rhymes. <u>Production</u> 1. Have students work in pairs to write the words according to the given family rhymes. 2. Have students color the bubbles that rhyme the same color.	

Resource :

1. McGraw-Hill: The complete book of Phonics 2. Harcourt School: Phonics practice book 3. Letter and sounds, Principles and practice of high quality Phonics, Department for education and skills UK 4. <http://www.global.oup.com> 5. <http://jollylearning.co.uk> 6. <http://readinga-z.com> 7. <http://oxfordowl.co.uk> 8. <http://www.education.com> 9. www.greatschools.org 10. www.havefunteaching.com 11. www.greatschools.org

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
5	Roller Cluster <u>Lesson 1</u> Ending consonant clusters (30 minutes)	1. To understand the concept of consonant clusters as the ending consonant clusters. 2. To identify the ending consonant clusters: -ck, -st and -nk in the given words.	1. The concept of the ending consonant clusters	<u>Presentation</u> 1. Present the concept of ending consonant clusters. 2. Expose students to ending consonant clusters: -ck, -st and -nk. Present the sounds of each consonant clusters. Have students repeat. <u>Practice</u> 1. Have students underline the ending consonant clusters in the given words. <u>Production</u> 1. From the given words, have students identify the ending consonant clusters and write them.	1. Ending consonant clusters flash cards. 2. "Ending consonant clusters" worksheet
5	Roller Cluster <u>Lesson 2</u> Blending (90	1. To build one-syllable words by using those ending consonant clusters		<u>Presentation</u> 1. Review the concept of one-syllable word pattern: CVC. <u>Practice</u>	1. "Roller Cluster" dice: 1-Consonant die, 1-Vowel die and 1-Ending consonant

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
	minutes)	in Lesson 1 and 11 letters from Unit 1 and Unit 2. 2. To blend the ending consonant clusters in each word and say the word. 3. To segment the sounds in the words for spelling. 4. To learn the meanings of the words.		1. Have students work in group of 5 to make 3 of "Roller Cluster" dice: 1-Initial consonant clusters die, 1-Vowel die and 1-Consonant die. 2. Explain and demonstrate how the dice work. Have students roll the dice and write the words that are built from the dice they roll as many as possible. 3. Call on the leader of each group to write 3 words on the board. 4. Cross out the nonsense words. Have all students read each word left on the board. 5. Check their pronunciation and correct the pronunciation if there is any mistake. 6. Have the class identify the ending consonant clusters of all words on the board and chant them.	clusters die 2. "Puzzle" worksheet 3. "Fill in" worksheet

Unit	Unit Name	Unit Objectives	Skills/Contents	Learning Process	Materials
				7. Have students learn the meanings of the 6 chosen words. Production 1. Find the words with ending consonant clusters in the puzzle and draw a circle around each word. 2. Fill in the missing parts in the given words.	

Resource : 1. McGraw-Hill: The complete book of Phonics 2. Harcourt School: Phonics practice book 3. Letter and sounds, Principles and practice of high quality Phonics, Department for education and skills UK 4. <http://www.global.oup.com> 5. <http://jollylearning.co.uk> 6. <http://readinga-z.com> 7. <http://oxfordowl.co.uk> 8. <http://www.education.com> 9. www.primaryleap.co.uk 10. www.havefunteaching.com 11. www.greatschools.org

ภาคผนวก ข บทเรียนโฟนิกส์

Unit 1: You, me and the "Alphabet"

Write the missing letters.

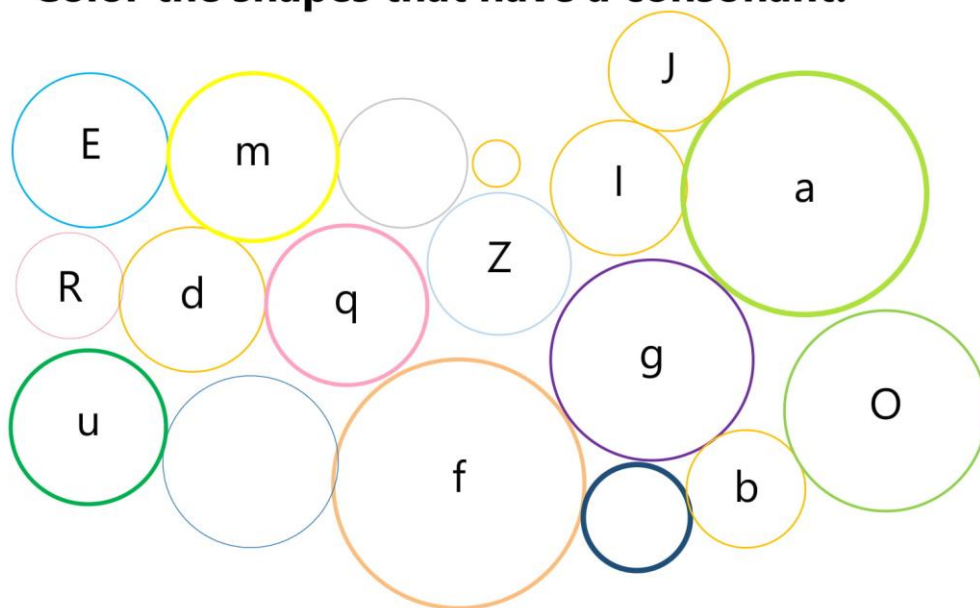
A B _ D _ _ G H _ J K L _
 _ _ P _ R S T _ _ W X Z

_ _ c _ e f _ _ i _ k _ m
 _ o _ q _ s _ u v w _ _ z

Draw the flower around each vowel.

Color the shapes that have a consonant.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff
Gg Hh Ii Jj Kk Ll
Mm Nn Oo Pp Qq Rr
Ss Tt Uu Vv Ww Xx
Yy Zz

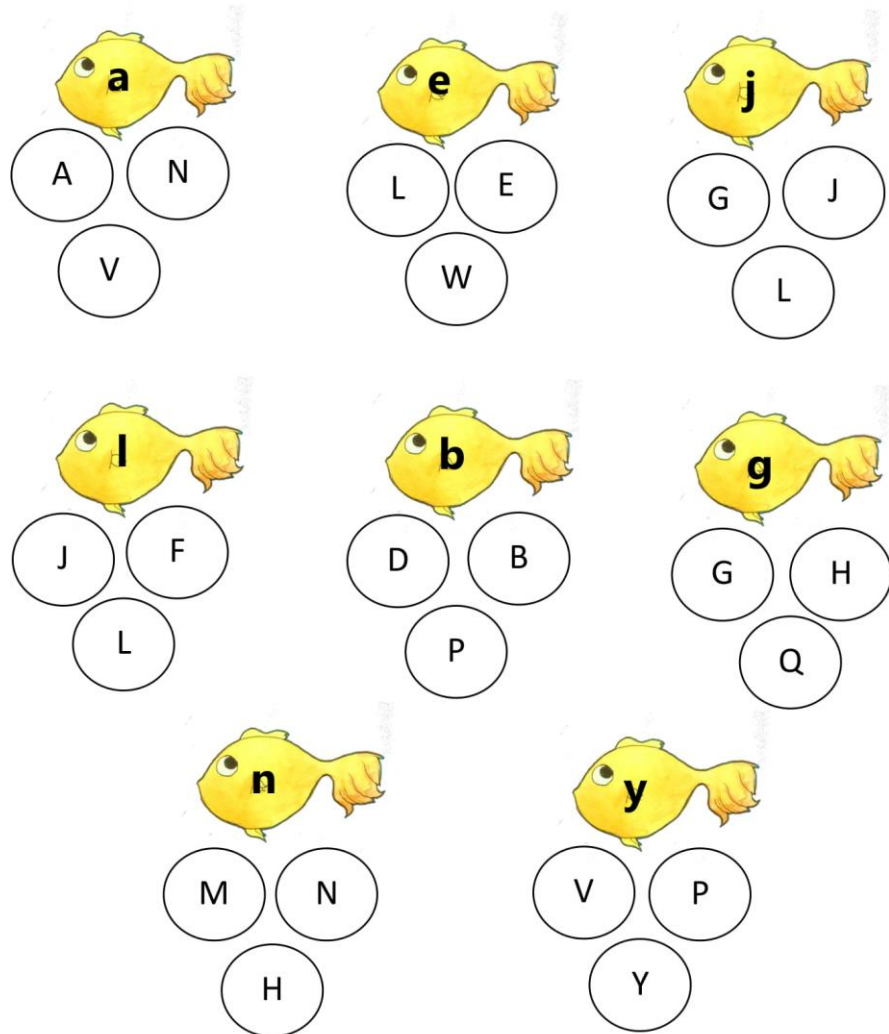
Consonant

b c d f g
h j k l m
n p q r s
t v w x y
z

Vowel

a e i o u y

Color the upper case letter that matches the lower case letter in the big fish.

**Write the matching lower case letter
below each upper case letter.**

C

D

F

H

I

K

M

Q

R

S

T

U

V

W

Y

Z

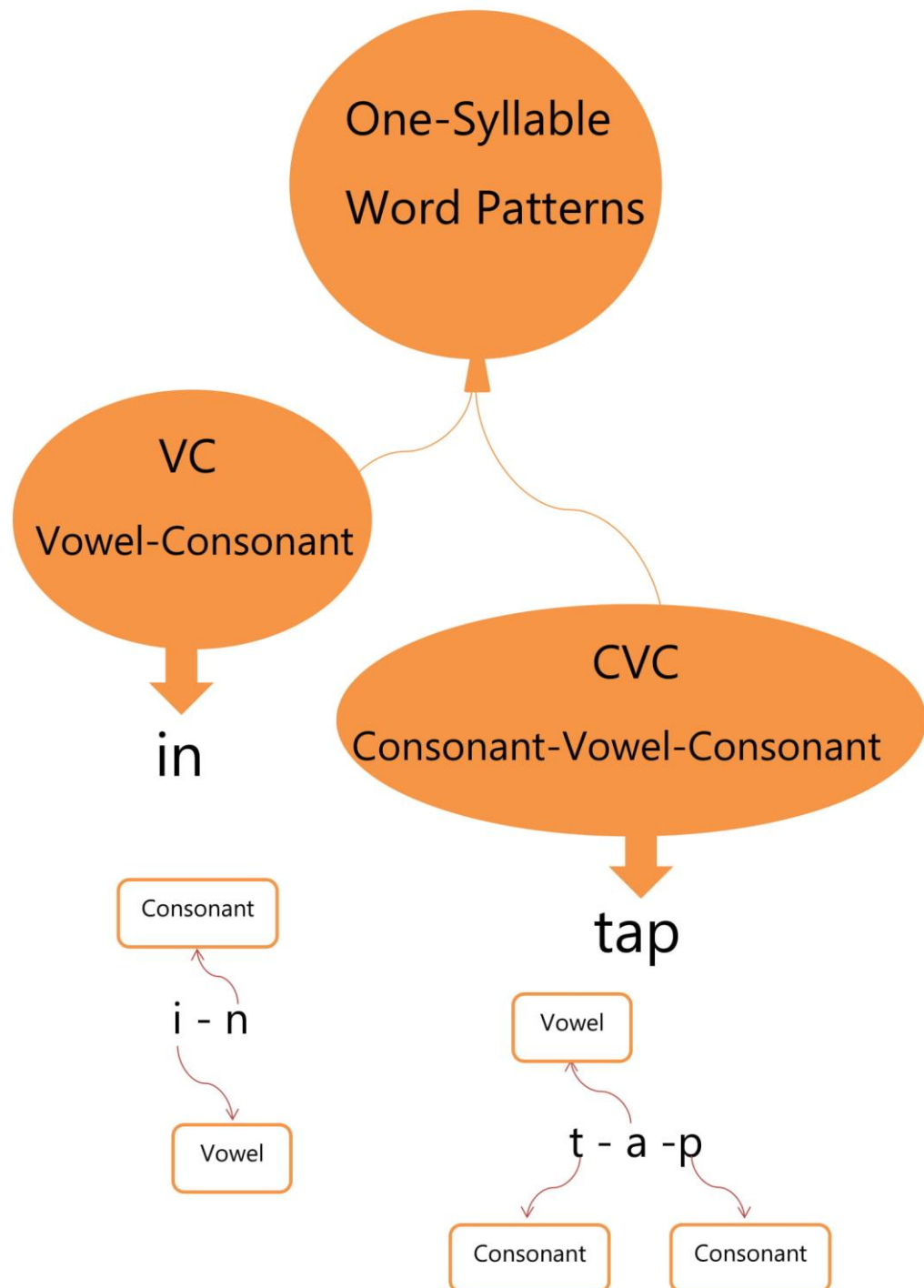
Unit 2: You, me and "s a t p i n"

Listen to the letter sounds and repeat.

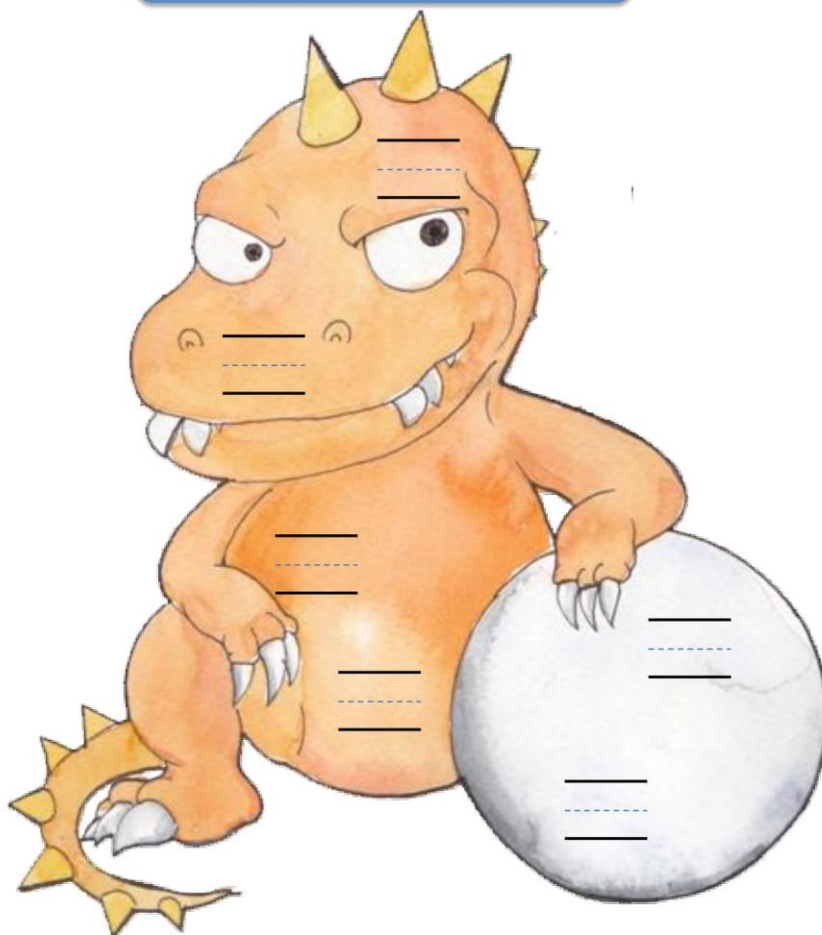
Listen to the letter sound that comes with a number. Write the matching number in the box under the letter.

m	d	t	h
☐	☐	☐	☐
j	s	u	i
☐	☐	☐	☐
n	v	i	p
☐	☐	☐	☐
a	c	b	q
☐	☐	☐	☐

Say the letter sounds in the box. Write the consonants in the dinosaur. Write the vowels in the ball.

s a t p i n

Words

in sit tap nap pin pan

i - n

p - i - n

n - a - p

t - a - p

s - i - t

p - a - n

Blend the letter sounds in the box to make 5 new words and write the words.

_____	t a s n p i	_____
_____		_____
_____		_____
_____		_____

Put the letters in the correct order to make a word. Read each word.

i n p

n p a

t i s

n i

a t p

p n a

Unit 3: You, me and "c k o m d"

Listen to the sound of the letters and repeat

Cc

Oo

Kk

Mm

Dd

Trace the letters and say the sounds the letter.

Mm

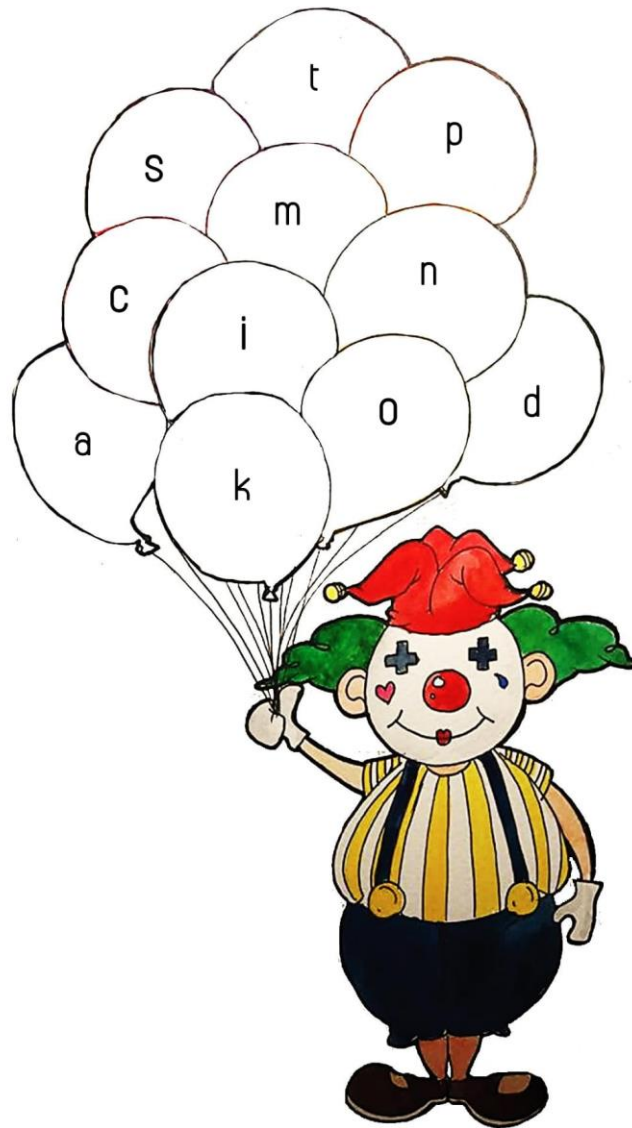
Cc

Oo

Kk

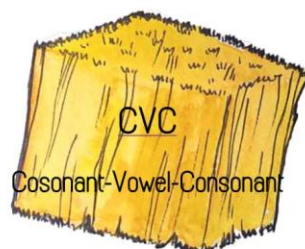
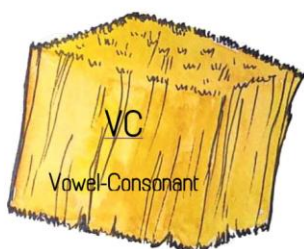
Dd

Listen to the sounds of the letters one by one. Color the picture that has the letter that matches with each sound you hear.

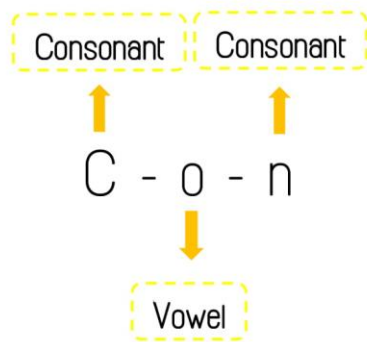
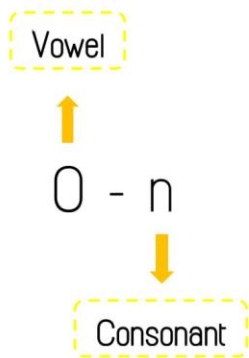

One-Syllable Word Patterns

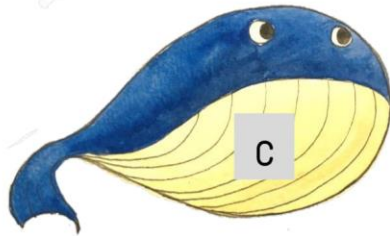
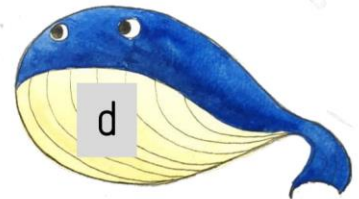
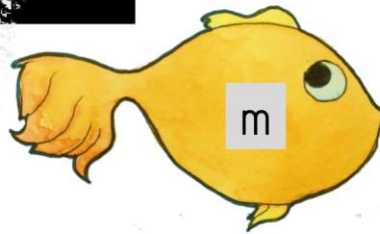
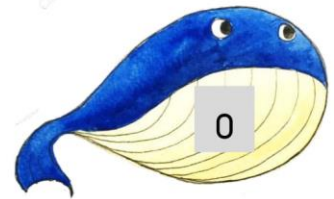
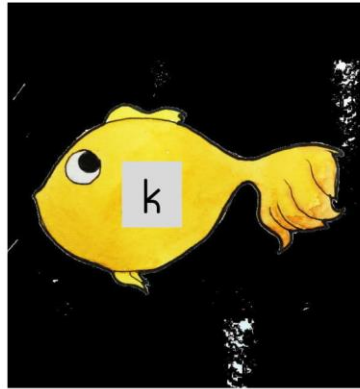

On

On

Look at the fish in the pond. Circle each fish that has a vowel.
Color each fish that has a consonant.

Words

Cat

Cot

Kid

Mop

Dip

On

c - a - t

c - o - t

m - o - p

k - i - d

o - n

d - i - p

Blend the letter sounds in the box to make 5 new words and write the word.

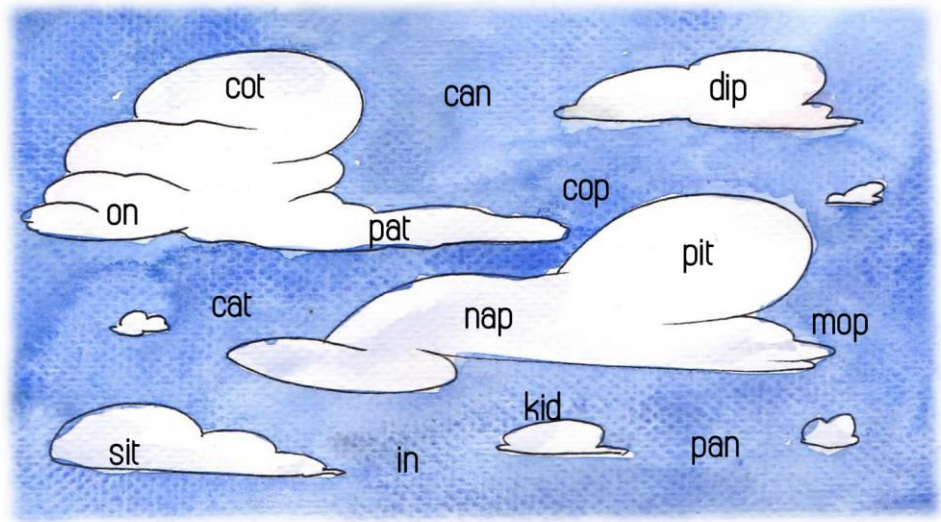
s a t

p i n

c k m

o d

Circle the words that you hear.

Listen to 3 words and write the words you hear. Draw a line to match the word with its picture.

1 _____

2 _____

3 _____

Uni 4: Rock-A-Rhyme

m - at

p - at

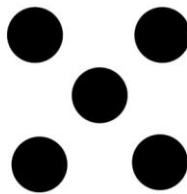

c - at

Rhyming -at

c - ot

d - ot

p - ot

Rhyming -ot

Tip pot hip can pat man dot mat

Write the words from the box that rhyme with "cat"

Write the words from the box that rhyme with "pan"

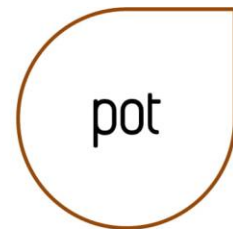
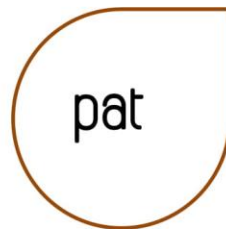
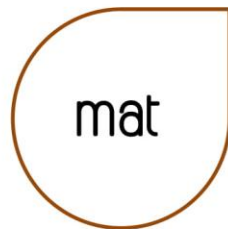
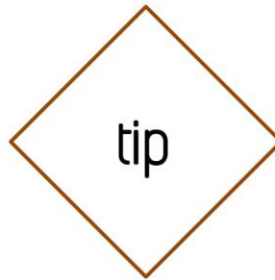
Write the words from the box that rhyme with "dip"

Write the words from the box that rhyme with "cot"

Color the word in each group that does not rhyme with other words in each group.

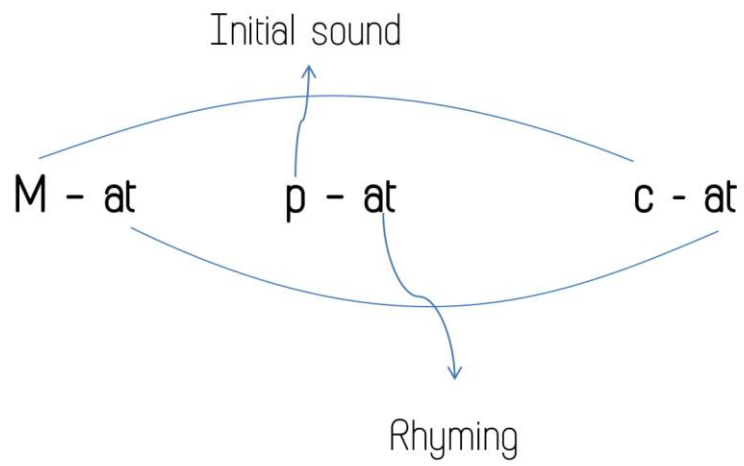
Mat

pat

cat

Words

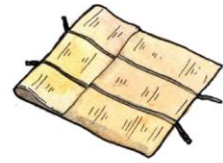
Can man mat pat pot dot tip sip

c - an

m - an

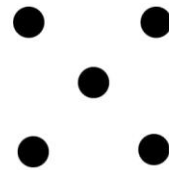
m - at

p - at

p - ot

d - ot

t - ip

s - ip

Write 2 words that rhyme in each shape.

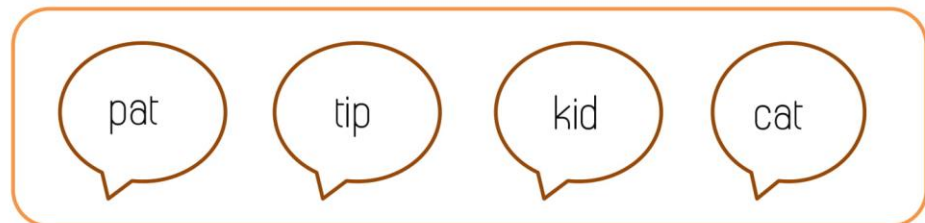
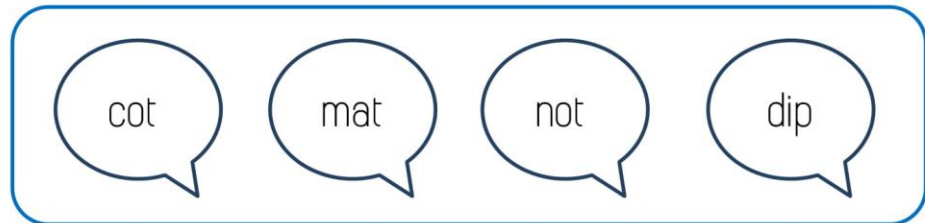
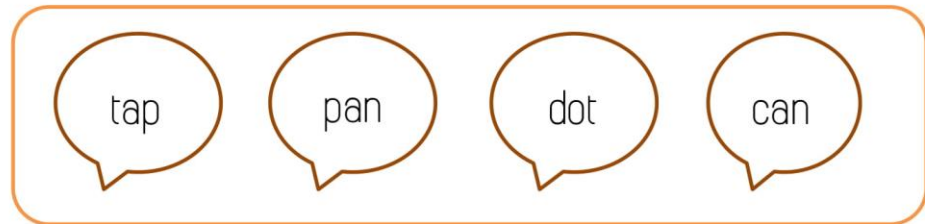
-at

-ip

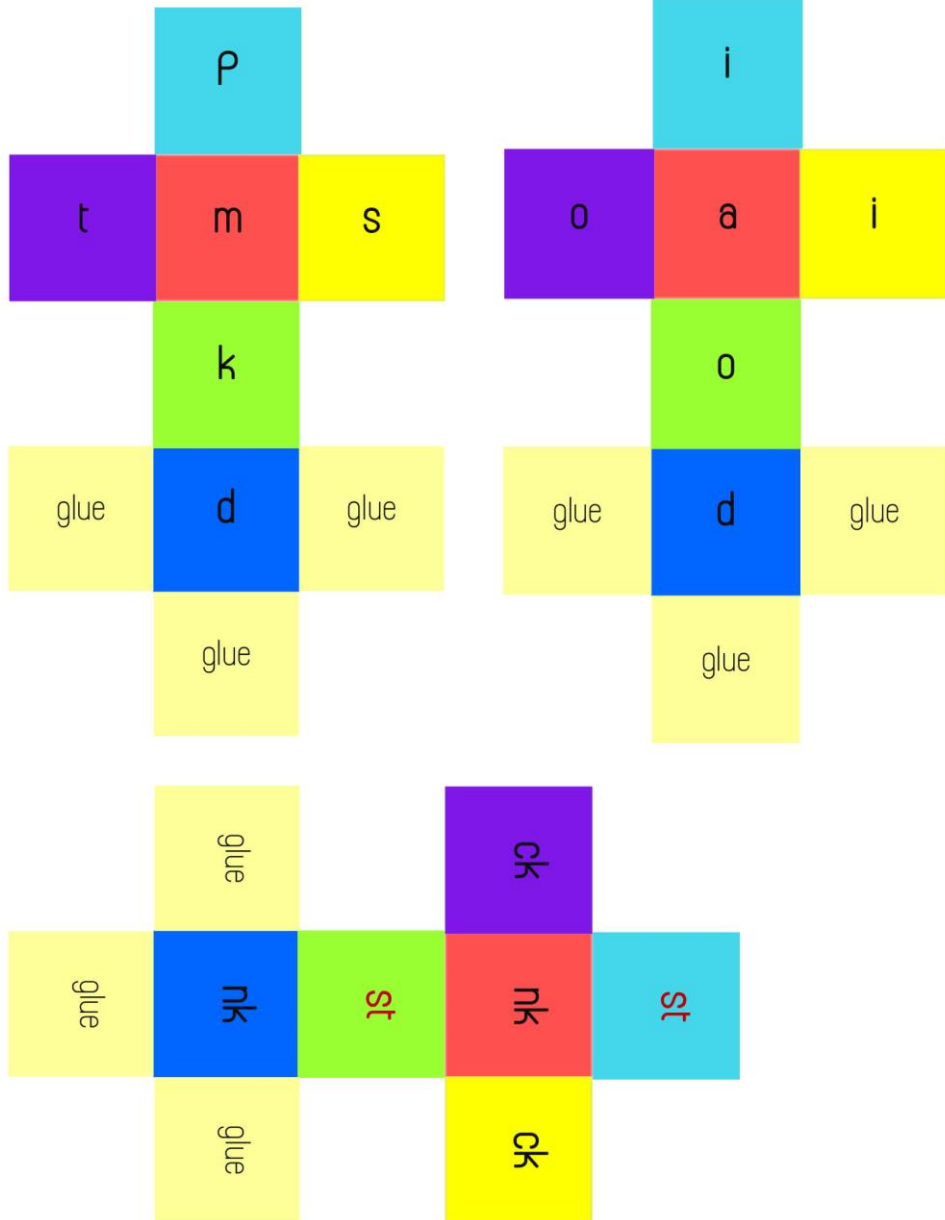
-ot

-an

Color the balloons in each group that rhyme the same color.

Make 3 Roller Cluster dice.

Words

Sick

Cock

Pack

Post

Cast

Pink

Sink

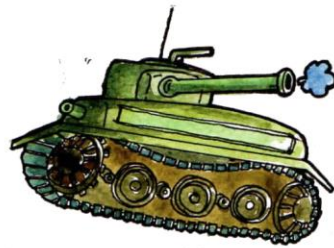
Tank

p - a - ck

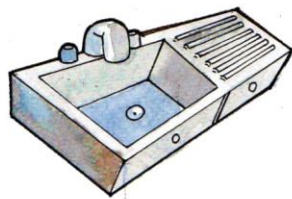
c - o - ck

t - a - nk

p - o - st

s - i - nk

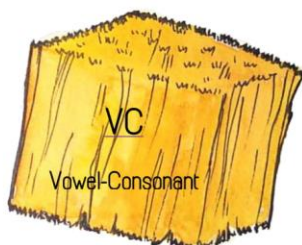
c - a - st

p - i - nk

One-Syllable Word Patterns

Sick

Vowel

S - i - ck

Consonant

Consonant clusters

Unit 5: Roller Cluster

Ending consonant clusters

sick

- ck

Post

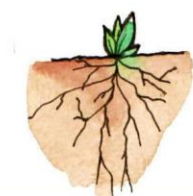
- st

tank

- nk

Unit 7: Lovely Long Vowels "oo, ee"

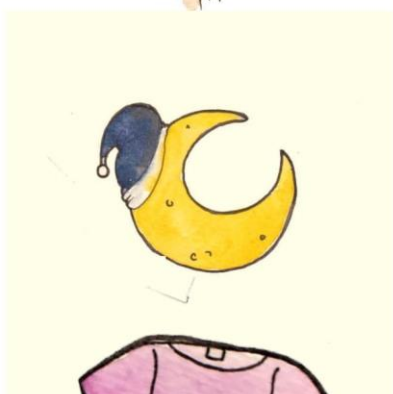

root

Long vowels

oo

moon

oo

tee

ee

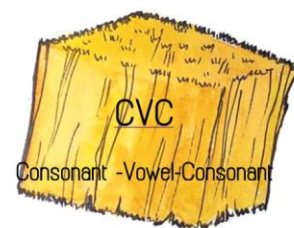
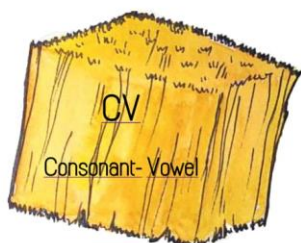

seed

ee

One-Syllable Word Patterns

tee

root

Consonant

Consonant

Consonant

t - ee

r - oo - t

Vowel

Vowel

Words
 tee
 pee
 moon
 root
 seed
 meet

t - ee

p - ee

m - ee - t

m - oo - n

r - oo - t

s - ee - d

Blend the letter sounds in the box to make 5 new words and write the words.

n d t
 oo ee
 r h m

_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

Fill one letter in one box to complete each word that goes with the picture.

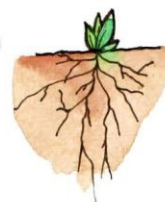

oo

ee

r

m t

d

Draw a line to join the letters in each box to make the word that goes with the picture. Write the word.

h d
ee oo
P k

h p
ee oo
P n

s k
ee oo
h p

g d
ee oo
r m

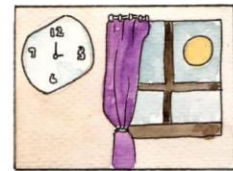
s m
ee oo
p

p k
ee oo
g h

r p
ee oo
n d

n n
ee oo
s d

Underline the ending consonant clusters in the words

Read the words in the box. Write 6 words that end with consonant clusters.

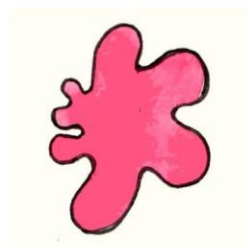
Man	tank	post	sit	mop	pink
Cock	mist	pot	cap	sack	

Complete each word that goes with pictures. Read the words.

_ _ c k

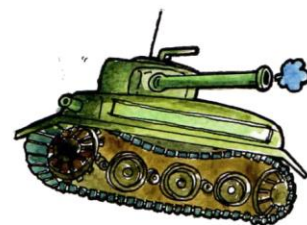

c _ _ t

_ _ n k

_ a _ k

_ i _ k

Use the dice to make 5 new words

Look at the words in the box. Find the words in the puzzle.

Draw a circle around each word.

Pink sick cock post
Cast tank sock pack

b a k e s I c k l I c k u
s o t o o p o s t v e w a
o c t b c y f e i g a h n
d p a c k c u n k t l m k
p I n g a s t q u n m p s
i t k z e h m u s t b o o
n t s a s t w x y j a k e
k e u n g s l o x v c r p
w r a m h a e c a s t e n
a s t o k c p l e q f p b

ภาคผนวก ค แบบทดสอบโฟนิกส์

ตอนที่ 1 : การทดสอบความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร

Part I: Letter-sound correspondence test

คำสั่ง ออกเสียงของตัวอักษรที่กำหนดให้ (5 ข้อ 5 คะแนน)

Instructions Say the sounds of the given letters. (5 items, 5 points)

1. d 2. k 3. n 4. i 5. st

ตอนที่ 2 : การทดสอบทักษะการผสมเสียงและออกเสียงคำ

Part II: Blending and decoding test

คำสั่ง อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดให้

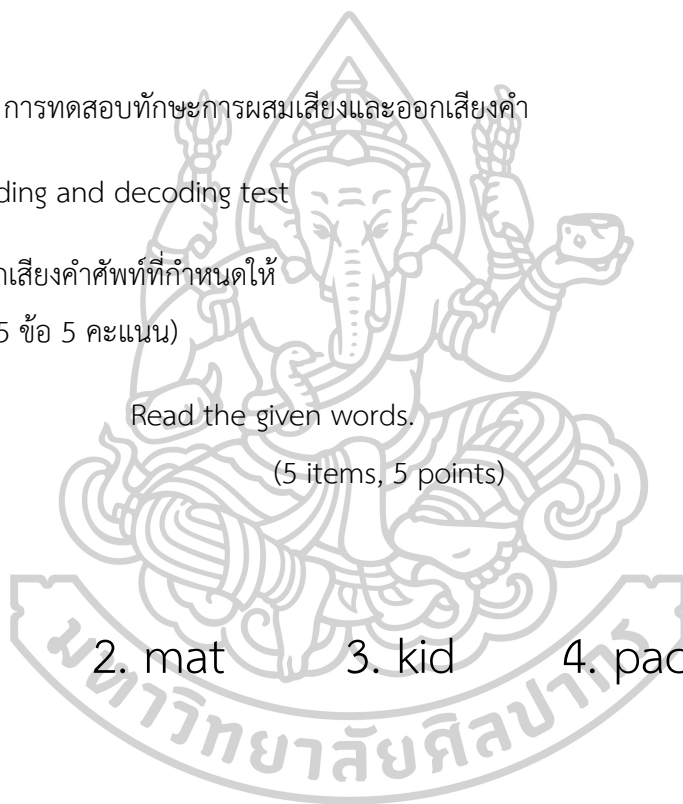
(5 ข้อ 5 คะแนน)

Instructions

Read the given words.

(5 items, 5 points)

1. sip 2. mat 3. kid 4. pack 5. tank

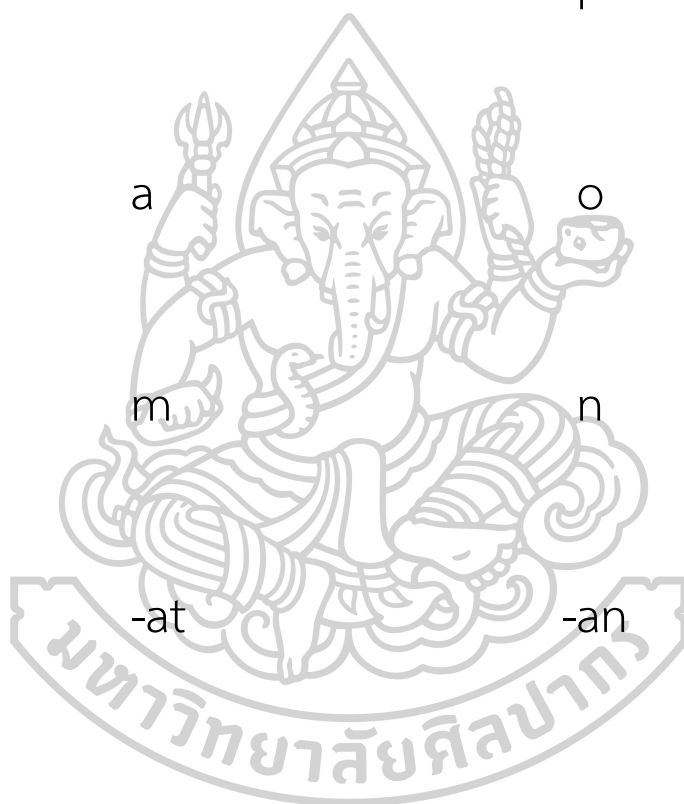
ตอนที่ 1: การทดสอบทักษะในการแยกเสียง

Part I: Segmenting test

คำสั่ง วงกลมล้อมรอบตัวเลือกที่มีตัวอักษรสอดคล้องกับเสียงที่ได้ยิน (5 ข้อ 5 คะแนน)

Instructions Listen to the letter sound one by one then circle the answer that has the corresponding letter/letters. (5 items, 5 points)

1. t p s
2. a o i
3. m n d
4. -at -an -ip
5. -nk -st -ck

คำสั่ง วงกลมล้อมรอบตัวเลือกที่มีคำสอดคล้องกับที่ได้ยิน (5 ข้อ 5 คะแนน)

Instructions Listen to the word one by one then circle the answer that has corresponding spelling. (5 items, 5 points)

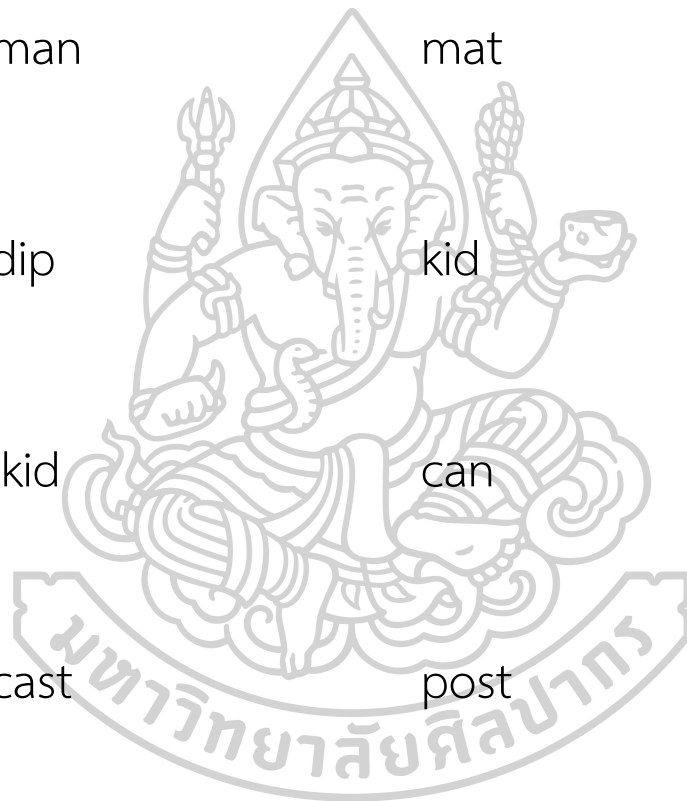
6. sit pat tap

7. man mat cat

8. dip kid cot

9. kid can pan

10. cast post tank

คำสั่ง วงกลมล้อมรอบตัวเลือกที่มีเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกับคำที่ได้ยิน (5 ข้อ 5คะแนน)

Instructions Circle the answer that has the same beginning sound as the word you hear. (5 items, 5 points)

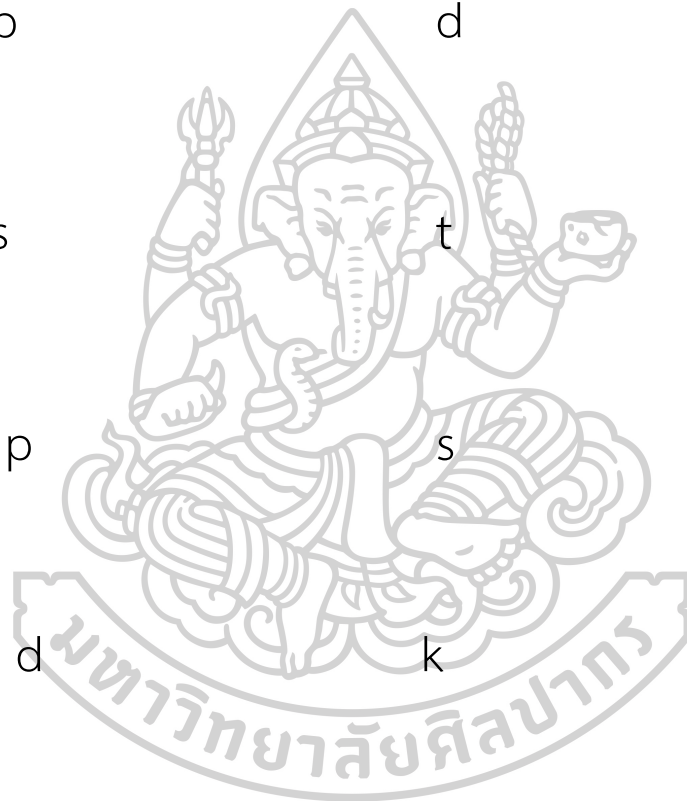
11. n p m

12. p d k

13. s t c

14. p s n

15. d k m

ตอนที่ 2: การทดสอบทักษะในการถอดรหัสเสียง**Part II:** Decoding test

คำสั่ง วงกลมคำที่มีสัมผัสสระกับคำที่กำหนดให้ (2 ข้อ 2 คะแนน)

Instructions Circle the answer that has rhyming part as the given word. (2 items, 2 points)

1. dip

dot

tip

pin

2. man

pan

mop

nap

คำสั่ง วงกลมคำที่มีเสียงพยัญชนะผสมเสียงท้ายเสียงเดียวกับคำที่กำหนดให้ (3 ข้อ 3 คะแนน)

Instructions Circle the answer that has the same ending consonant clusters as the given word. (3 items, 3 points)

3. pack

pat

cock

tan

4. cast

post

cat

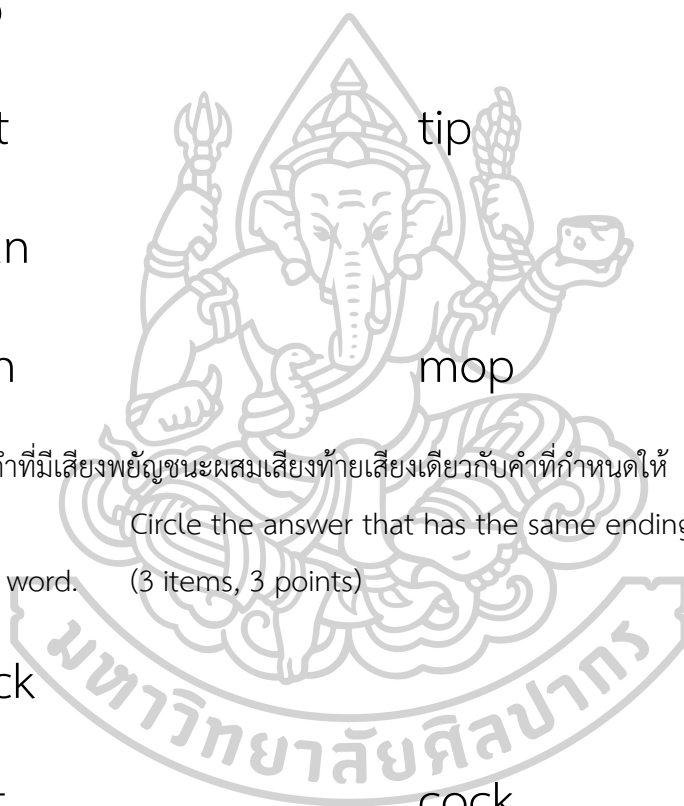
cock

5. pink

pack

sink

pin

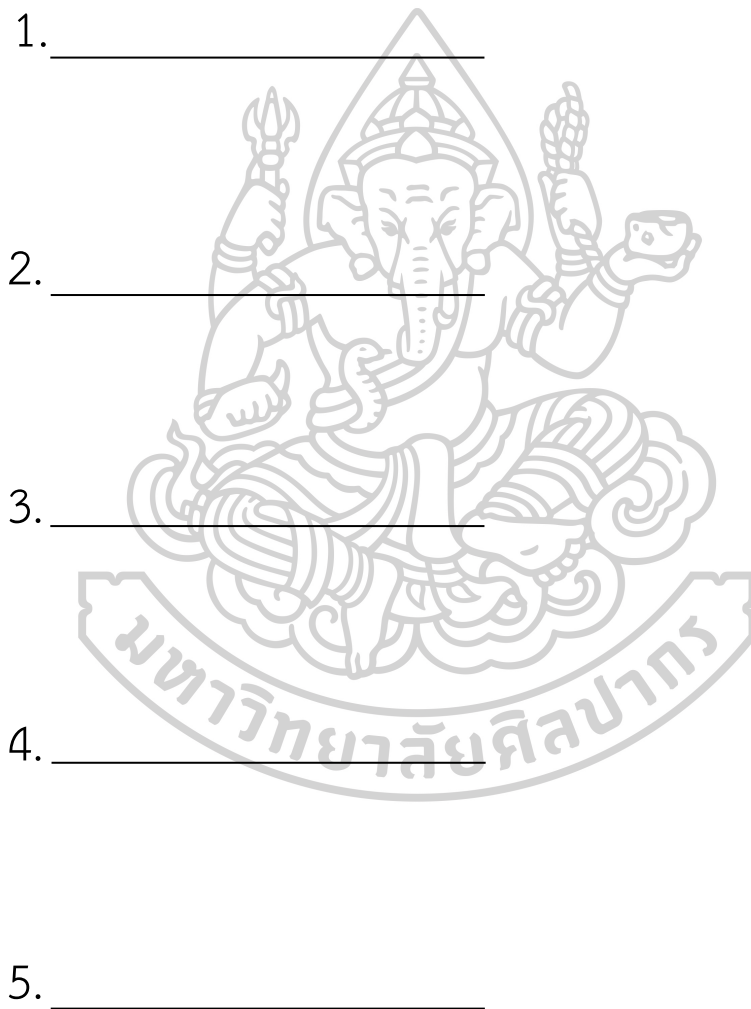

ตอนที่ 1: การทดสอบทักษะการแยกเสียงเพื่อสะกดคำ

Part II: Segmenting and encoding test

คำสั่ง เขียนคำศัพท์ตามคำบอก (5 ข้อ 5 คะแนน)

Instructions Write the words you hear. (5 items, 5 points)

รายการอ้างอิง

- Adams, M. J. (1990). *Beginning to Read: Thinking and Learning about Print*. Cambridge MA: The MIT Press.
- Anderson, R. C., Hiebert, E., H., Scott, J., A., & Wilkinson, I., A., G. . (1984). *Becoming a Nation of Readers: The Report of the commission Reading*. Retrieved from Washington, D.C.: <http://textproject.org/assets/library/resources/Anderson-Hiebert-Scott-Wilkinson-Becoming-a-Nation-of-Readers.pdf>
- Ambuster, B. B., Lehr, F., & Osborn, J. (2003). *Put Reading First: Kindergarten Through Grade 3* (Third edition ed.): National Institute for Literacy.
- Bachman, L. F., & Palmer, A., S. (1996). *Language Testing in Practice: Designing and Developing Useful Language Tests*. Oxford NY: Oxford University Press.
- Bald, J. (2007). *Using Phonics to Teach Reading and Spelling*.
- Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*: General Learning Press.
- Beck, I. L., & Beck, M., E. . (2013). *Making Senses of Phonics: The Hows and Whys* (2 ed.). New York NY: Guildford Press.
- Brown, D. H. (2007). *Principles Of Language Learning And Teaching* Pearson Longman.
- Byrne, B., Fielding-Barnsley, R., & Ashley, L. (2000). Effects of preschool phoneme identity after six years: Outcome level distinguished from rate of response. *Journal of Educational Psychology*, 92.
- Cardella, K. (2013). *Evaluating Phonics Games for Authentic Literacy Experiences*. (Master in Science in Education), University of New York at Brockport Retrieved from http://digitalcommons.brockport.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1317&context=ehd_theses
- Cardenas, J. M. (2009). *Phonics Instruction using Psuedowords for Success in Phonetic Decoding*. (Doctor of Education), Florida International University, Miami Florida. Retrieved from <http://digitalcommons.fiu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1176&context=etd>

- Carnine, D. W., Silbert, J., Kameenui, E., J., & Tarver, S., G. (2009). *Direct Instruction Reading* (Fifth ed.): Pearson.
- Chall, J. S. (1967). *Learning to Read: The Great Debate*. New York: McGraw-Hill.
- Chard, D. J., & Osborn, J. (1999). Phonics and Word Recognition Instruction in Early Reading Programs: Guidelines for Accessibility. *Learning Disabilities Research & Practice*, 14(2).
- Cochlear Limited. (2005). *Listen, Learn and talk* (2 ed.). Alexandria NSW: SOS Printing Group.
- Criado, R. (2013). A critical review of the Presentation-Practice-Production Model (PPP) in Foreign Language Teaching. *Homenaje a Francisco Gutiérrez Díez*, 19.
- Cunningham, P. M., & Cunningham, J., W. (1992). Making Words: Enhancing the Invented Spelling-Decoding Connection. *The Reading Teacher*, 46(2).
- Curriculum Development Division. (2011). *English Language Curriculum for Malaysian Primary Schools*.
- Curriculum Development Institute Education Bureau Hongkong Special Administrative Region. (2010). *Primary Literacy Programme: Reading and Writing (KS1) Teacher Manual P1 P2 and P3*. Retrieved from <http://www.edb.gov.hk/attachment/en/curriculum-development/resource-support/net/teachermanual2006.pdf>.
- Curriculum Planning and Development Division. (2010). *Singapore English Language Syllabus: Primary and Secondary*. Retrieved from <https://www.moe.gov.sg/docs/default-source/document/education/syllabuses/english-language-and-literature/files/english-primary-secondary-express-normal-academic.pdf>.
- Daly, E. J., Neugebauer, S., Chafouleas, S., M., & Skinner, C., H. (2004). *Interventions for Reading Problems: Designing and Evaluating Effective Strategies* (2 ed.): Guilford Press.
- Damar, E. A., Gürsoy, E., & Korkmaz, Ş., Çelik (2013). Teaching English to Young Learners: Through the eyes of EFL Teacher Trainers. *ELT Research Journal*, 2(3).
- Davidson, F., & Lynch, B. (2002). *Testcraft: A Teacher's Guide to Writing and Using Language Test Specifications*. New Haven: Yale University Press.

- Department for Education and Skills. (2007). *Letters and Sounds: Principles and Practice for High Quality Phonics*. Retrieved from https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/190599/Letters_and_Sounds_-_DFES-00281-2007.pdf.
- Department of Education and Communities. (2012). *Literacy Continuum K 1-6*. New South Wales Curriculum and Learning Innovation Centre.
- Department of Education and Science and the Welsh Office. (1989). *The Cox Report*. Retrieved from London:
<http://www.educationengland.org.uk/documents/cox1989/cox89.html>
- Department of Education and Training Queensland. (2010). *Annual Report*. Retrieved from Queensland: <https://det.qld.gov.au/det-publications/reports/Documents/annual-report/annual-report-2010-11.pdf>
- Ehri, L. C. (2005). Learning to read words: theory, findings, and issues. *Scientific Studies of Reading*, 9(2), 22.
- Ehri, L. C., & McCormick, S. (1998). *Phases of Word Learning: Implications for Instruction With Delayed and Disabled Readers* (Vol. 14).
- Ehri, L. C., & Nunes, S., R. (2001). Systematic Phonics Instruction Helps Students Learn to Read: Evidence From the National Reading Panel's Meta-Analysis. *Journal of Direct Instruction*, 2(2), 46. Retrieved from http://www.dyslexie.lu/JDI_02_02_04.pdf
- Eshiet, O. I. (2014). *Synthetic Phonics as a Tool for Improving the Reading Skills of Nigerian Pupils*. (Doctor of Philosophy), Newcastle University. Retrieved from <https://theses.ncl.ac.uk/dspace/bitstream/10443/2480/1/Eshiet%2C%20O.I.%2014.pdf>
- Farokhbakht, L., & Dariush, N. (2015). The Effect of Using Synthetic Multisensory Phonics in Teaching English Literacy on Literacy Learning and Reading Motivation: A Case of Iranian Young Learners of English. *International Journal of Research Studies in Education*, 4(4). Retrieved from http://consortiacademia.org/wp-content/uploads/IJRSE/IJRSE_v4i4/1196-4272-1-PB.pdf
- Fien, H., Baker, S. K., Smolkowski, K., Mercier Smith, J., L., Kame'enui, E. J., & Beck, C., Thomas. (2008). Using Nonsense Word Fluency to Predict Reading Proficiency in

- Kindergarten Through Second Grade for English Learners and Native English Speakers. *School Psychology Review*, 37(3), 18.
- Fitzgerald, J. A. (1967). *Fundamentals of Reading Instruction*: Bruce Publishing and Co.
- Gaskins, I. W. (2004). Word Detectives. *What research says about reading*, 61(6), 4.
- Gerde, H. K., Bingham, G., E. , & Wasik, B., A. . (2012). Writing in Early Childhood Classrooms: Guidance for Best Practices. *Early Childhood Education Journal*, 40(6), 9.
- Goswami, U. (1986). Children's use of analogy in learning to read: A developmental study
Journal of Experimental Child Psychology, 42, 11.
- Harrison, A. (1983). *A Language Testing Handbook*: Macmillan.
- Holmes, V. M., & Quinn, L. (2009). Unexpectedly Poor Spelling and Phonological-Processing Skill. *Scientific Studies of Reading*.13, 295-310., 13(4), 11.
- Jenkins, C. (2014). Primary Phonics. *Research-Based Reading EPS Literacy and Intervention*, 11. Retrieved from
https://eps.schoolspecialty.com/EPS/media/Site-Resources/Downloads/research-papers/series/PP_research.pdf?ext=.pdf
- Johnson, R. E. (1973). Meaningfulness and the Recall of Textual Prose. *American Educational Research Journal*, 10(1).
- Jones, J. (2003). *Early Literacy Assessment Systems: Essential Elements*: Educational Testing Service.
- Kindergarten Teacher Reading Academy. (2009). Alphabetic Understanding, Phonics, and Spelling Retrieved from
https://buildingrti.utexas.org/sites/default/files/documents/KTRA_Alphabetic.pdf.
from University of Texas System
Texas Education Agency
https://buildingrti.utexas.org/sites/default/files/documents/KTRA_Alphabetic.pdf
- Kline, J. A. (1996). *Listening Effectively*. Alabama: Air University Press
- Kuder, F. G., & Richardson, M., W. (1937). The theory of the estimation of test reliability. *Psychometrika*, 2(3).
- LaBerge, D., & Samuels, S. J. (1974). Toward the Theory of Automatic Information

- Process in Reading. *Cognitive Psychology*, 6, 31.
- Lapp, D., & Flood, J. (1992). *Teaching Reading to Every Child*: Macmillan Publishing Company.
- Lenneberg, E. H. (1967). *Biological foundations of language*: Wiley.
- Liberman, I. Y., Shankweiler, D., & Liberman, M., Alvin. (1990). The Alphabetic Principle and Learning to Read. *Haskins Laboratories Status on Speech Research*, 14.
- Literacy, N. C. f. F. (2008). *Developing Early Literacy: A Scientific Synthesis of Early Literacy Development and Implications for Intervention*. Retrieved from <https://lincs.ed.gov/publications/pdf/NELPReport09.pdf>.
- Lloyd, S. (1992). *The Phonics Handbook*: Jolly Learning Ltd.
- Makar, B. W. (1977). Primary Phonics Program Overview Grades K-2. from EPS Scholl Specialty
- McGraw-Hill. (2010). Instructional Routine Handbook with Research Alignment and Bibliography Retrieved from http://treasures.macmillanmh.com/assets/extras/0001/2063/InstructionalRoutine_CA_B.pdf. from Macmillan/McGraw-Hill http://treasures.macmillanmh.com/assets/extras/0001/2063/InstructionalRoutine_CA_B.pdf
- Ministry of Education Ontario. (2003). *Early Reading Strategy: The Report of the Expert Panel on Early Reading in Ontario*. Ontario: Ontario Education.
- Moats, L. C. (1998). Teaching Decoding. *American Educator/ American Federation of Teachers*, 9.
- Mullins, A. K. (2013). *An Analysis of the Phonics Dance in a Semi-Rural Midwestern Elementary School*. (Doctor of Philosophy), University of Toledo. Retrieved from <http://utdr.utoledo.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1179&context=theses-dissertations>
- National Institute of Child Health and Human Development. (2000). *National Reading Panel. Teaching Children to Read: An Evidence-Based Assessment of the Scientific Research Literature on Reading and Its Implications for Reading Instruction*. Retrieved from <https://www.nichd.nih.gov/publications/pubs/nrp/Documents/report.pdf>

- New South Wales Department of Education and Training Learning and Development. (2009). *Literacy Teaching Guide: Phonics*.
- Peregoy, S. F., & Boyle, O., F. (2013). *Reading, Writing and Learning in ESL: A Resource Book for Teaching K-12 English Learners*: Pearson.
- Phipps, B. (2011). *A Study of Phonics Instruction: Teaching Phonics Dance to At-Risk Elementary Learners to Improve Decoding Skills*. (Master of Education), Cedarville University. Retrieved from http://digitalcommons.cedarville.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1033&context=education_theses
- Rose, J. (2007). *Independent Review of the teaching of Early Reading: Final Report*. Retrieved from <http://dera.ioe.ac.uk/5551/2/report.pdf>
- Roskos, K. A., Christie, J., F., & Ricggels, D., J. (2003). The Essentials of Early Literacy Instruction. *Young Children*, 8.
- Schickedanz, J. A., & Collins, M., F. (2013). *So Much More Than the ABCs: The Early Phases of Reading and Writing*. Washington, DC: National Association for the Education of Young Children
- Schumm, J. S. (2006). *Reading Assessment and Instruction for all Learners* New York: The Guilford Press.
- Schwab, L. (2012-2013). *The Global Competitiveness Report*. Retrieved from http://www3.weforum.org/docs/WEF_GlobalCompetitivenessReport_2012-13.pdf
- Sevik, M. (2012). Teaching Listening Skills to Young Learners through “Listen and Do” Songs *English Teaching Forum*, 3, 8. Retrieved from https://americanenglish.state.gov/files/ae/resource_files/50_3_3_sevik.pdf
- Snow, C. E., Burns, S., M., & Griffin, P. (1998). *Preventing Reading Difficulties in Young Children*. Washington, DC: National Academy Press.
- Southern Early Childhood Association. (2002). *Early Literacy and Beginning to Read*. Retrieved from
- Stahl, S. A., Duffy-Hester, A., M., , & Stahl, K., Anne, Dougherty (1998). Everything You Wanted to Know About Phonics (But Were Afraid to Ask). *Reading Research Quarterly*, 33(3), 18.
- Texas Reading Initiative. (2002). *Guideline for Examining Phonics and Word Recognition*

- Programs Retrieved from
<https://buildingrti.utexas.org/sites/default/files/booklets/redbk3.pdf>. from Texas Reading Initiative
<https://buildingrti.utexas.org/sites/default/files/booklets/redbk3.pdf>
- The British Council. (2013). *The English Effect* (H. Connell & P. Howson Eds.): The British Council.
- The California Department of Education. (2013). *California Common Core State Standards: English Language Arts & Literacy in History/Social Studies, Science, and Technical Subjects*. Retrieved from <https://www.cde.ca.gov/be/st/ss/documents/finaelaccsstandards.pdf>.
- The Curriculum Development Council of Hongkong. (2017). *English Language Education Key Learning Area: English Language Curriculum Guide (Primary 1-6)*.
- The Office for Standards in Education Children's Services and Skills. (2012). *From Training to Teaching Early Language and Literacy: The Effectiveness of Training to Teach Language and Literacy in Primary Schools*: The Office for Standards in Education Children's Services and Skills (Ofsted)
- Tse, L. L.-M. (2011). *Can Phonics Instruction and Big Book Shared Reading in Combination Work Better Than on their Own?* (Doctor of Philosophy in education), Massey University. Retrieved from https://mro.massey.ac.nz/bitstream/handle/10179/3182/02_whole.pdf
- Wayne, A. (2006). *Literacy Behaviors of Preschool Children*. (Master of Science), Louisiana State University and Agricultural and Mechanical College. Retrieved from http://digitalcommons.lsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1087&context=gradschool_theses
- Wiggins, D. G. (2007). Pre-K Music and the Emergent Reader: Promoting Literacy in a Music-Enhanced Environment. *Early Childhood Education*, 35(1), 12.
- Wood, D. A. (1960). *Test construction: Development and interpretation of achievement tests*: Columbus, OH: Charles E. Merrill Books, Inc.
- Wyse, D., & Styles, M. (2007). Synthetic Phonics and Teaching of Reading: The debate surrounding England's "Rose Report". *Literacy*, 41(1), 8. Retrieved from

[http://www.edalive.com/wp-](http://www.edalive.com/wp-content/uploads/2011/04/RoseEnquiryPhonicsPaperUKLA.pdf)

[content/uploads/2011/04/RoseEnquiryPhonicsPaperUKLA.pdf](http://www.edalive.com/wp-content/uploads/2011/04/RoseEnquiryPhonicsPaperUKLA.pdf)

Xue, Y., & Meisels, S., J. (2004). Early Literacy Instruction and Learning in Kindergarten: Evidence from the Early Childhood Longitudinal Study Kindergarten Class of 1998-1999. *American Educational Research Journal Spring 2004*, 41(1), 39.

Retrieved from

<http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.890.5921&rep=rep1&type=pdf>

กรมสามัญศึกษา. (2542). การประกันคุณภาพการศึกษากรมสามัญศึกษาเล่ม 1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.

จารุวรรณ สายสิงห์. (2546). การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียง ความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำ และความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

จิรนนท์ เมฆวงษ์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ณัฐนรี ฤทธิรัตน์, & ธัญภา ชีระมณี. (2557). ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. Paper presented at the การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา, ขอนแก่น.

น้ำทิพย์ ขจรบุญ. (2553). การใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2530). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เจริญวิทย์การพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2537). (ครั้งที่ 1 ed.). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

ราวีณา สมัครการ. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก *Phonics* ประกอบการสอนกับการเรียนตามปกติ. มหาวิทยาลัยราชภัฏลพบุรี, ลพบุรี.

ลักษณะพันธ์ บำรุงรัตนกุล. (2555). การพัฒนาการสะกดคำและออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียน

ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์.
มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.

วรรณ แก้วแพรง. (2526). คู่มือสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

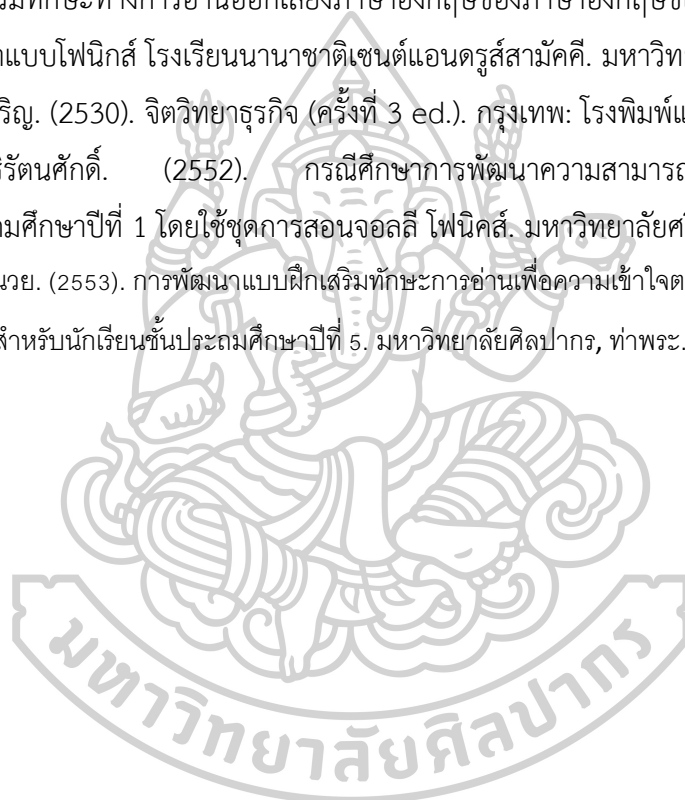
สุนันทา ปัญญารัตน์. (2554). การพัฒนาการสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธี
สอนแบบโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี.
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.

แสงวิไล จารุวาที. (2554). การพัฒนาและประเมินการใช้โปรแกรมการให้ความรู้ผู้ปกครองไทยในการ
ส่งเสริมทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้วยการสอน
ภาษาแบบโฟนิกส์ โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคี. มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.

อัญชลี แจ่มเจริญ. (2530). จิตวิทยาธุรกิจ (ครั้งที่ 3 ed.). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.

อาจารย์ ศิริรัตน์ศักดิ์. (2552). กรณีศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิกส์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

อารีย์ วาสน์อำนวย. (2553). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. มหาวิทยาลัยศิลปากร, ทำพระ.

ชื่อ-สกุล	Kanuengrat Ngamkiatkhajorn
วัน เดือน ปี เกิด	26 September 1979
สถานที่เกิด	Phrae
วุฒิการศึกษา	King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang Silpakorn University
ที่อยู่ปัจจุบัน	147 Moo 5 Tamasala, Muaeng, Nakhon Pathom 73000

